

Sentjurske

NOVOSTE

649
Osrednja knjižnica
Muzejski trg 1a
Delje
3000

šentjurski lokalni časopis

letnik VII, št. 9

26. september 2000

cena 250 SIT

poština plačana pri pošti Šentjur

Občinski svet - dražja voda

**KATV - premirje
ali kapitulacija?**

**Občinski praznik 2000:
odlikovanci 2000
Erjavec zasenčil Malovrha**

**Volitve 2000:
kandidatski striptiz v 20 besedah
anketa: so volišča res le še za vole?**

Čestitamō ob občinskem prazniku!

OPTIKA PETRA

Petra VOGA-KUMER s.p.
Drofenikova 16, 3230 Šentjur
tel. & fax: 063/ 740-152 gsm: 041/ 733-268

ZA VAS POSLUJEMO VSAK DELOVNI DAN
OD 9-12 IN 12³⁰-17, SOBOTA 9-12

- okulistični pregledi
- pestra izbira okvirjev in stekel za korekcijo
- pribor za čiščenje in shranjevanje očal
- tekočina za kontaktne leče
- velika izbira sončnih očal kolekcije 2000
- hitra izdelava očal

NOVO-NOVO-NOVO

**VELIKA PONUDBA
DALJNOGLED OV**

Razvoz kurilnega olja

OMV ISTRABENZ

Bencinski servis Šentjur, Tel.: 03/574-38-01, 574-38-02

PREVOZI - TRGOVINA

Peter Jeršič s.p., Ul. Leona Dobrotniška, 3230 Šentjur (nasproti klavnice)

TRGOVINA Z GRADBENIM IN IZOLACIJSKIM MATERIALOM

AKCIJA

od 11. do 30. septembra
ZNIŽANJE vseh vrst
artiklov **od 3 - 15%**
za gotovinski nakup nad
10.000,00 SIT

foto: Langus

NUDIMO VAM

- PVC cevi
- betonske zidake
- vse vrste opek
- Schiedel dimnike
- cement, apno, mivko
- različne vrste betonskih plošč in tlakovcev - Podlesnik in Stavbar
- nosilce in polnila
- barve Jupol, Belton in Beltop
- demit fasade, stiropor,
- kombi plošče
- izolacije Novoterm in Tervol
- opeko Bramac
- opeko modul

MOŽNA DOSTAVA NA DOM TER RAZKLAĐANJE Z AVTODVIGALOM

DELOVNI ČAS od ponedeljka do petka 7.00 - 18.00, ob sobotah 7.00 - 13.00
TELEFON 03/749-18-77 FAKS 03/749-18-78 MOBILTEL 0609/624-091

TRGOVINA
pri Wiharju
SELIČ LEON

NAJ DOBER GLAS
SEŽE V NOVO VAS!!!

Uvodnik

Franc Kovač

“Šentjurčan” gre do konca

Če so bile moje informacije pravilne, potem ste šentjurski bralci v torek, 26. septembra, imeli na isti dan pred seboj kar oba lokalna časopisa. Šentjurske novice so datum izida, kot je običajno, napovedale vnaprej, “Šentjurčan” pa se je očitno odločil, da z istočasno postavitvijo na prodajne pulte svoje prve štirinajstdnevne številke dokončno zaostri naše medsebojne odnose in hkrati izzove bralce: mi ali oni.

Pušcam ob strani “normalne” motive Josipa Pintarja, urednice Novakove in številnih dopisnikov; našli so svojo nišo, ustvarjalsko, motivacijsko in ne na koncu tudi preživetveno. Tako kot mi. Ne vem pa, zakaj morajo zato biti nefer, da ne rečem kaj hujšega. Morda zato, ker imajo za seboj takšno občinsko oblast, na čelu s podžupanom Čoklom, županom Malovrhom in ne nazadnje tudi občinske svetnike, ki so dali zeleno luč za to z občinskim denarjem spodbujeno medijsko handicap dirko. Lahko le rečem, da ni težko biti korajžen oziroma pobalinski z nekaj milijoni SIT prednosti in odkrito naklonjenostjo tistih, ki imajo roke globoko v občinski blagajni. Ni kaj, zelo praktično in koristno za politične akterje - toda brez dvoma zavrženo s stališča družbene morale in v neposrednem nasprotju z načeli pravične države.

Ampak, komu sta še mar morala ali pravična država? Torej se tudi Kalimero ne splača biti. Prav, pa gremo naprej!

Kako se znajti v volilni zmedi?

Ustavna uzakonitev proporcionalnega volilnega sistema pomeni, da bomo še desetletja volili zgolj stranke, imena na volilnih listkih pa bodo še naprej le premetena vaba za naivne. Stranke določajo, kdo je kandidat, volilna komisija izračuna, kdo je izvoljen. Na preteklih državnoborskih volitvah je dobil Roman Moškotevc (SLS) 23% glasov, Malovrh (SKD) pa 15%. Pred njim sta bila še kandidata LDS in SDS. Izvoljen je bil Malovrh. Nadaljni komentar je, upam, nepotreben. S katero politično opcijo pa se bo po volitvah koalicijsko zbral naš poslanec oziroma njegova stranka, pa vam takrat, ko glasujete, še kofetarica ne more povedati. Skratka, volilna zmeda je popolna, volitve pa so, žal, dobile pridih neresnosti. Od tod do revolucije, ali vsaj državljanske nepokorščine, je le korak.

Na volitvah naj bi državljani določili smer državne politike, kurs družbenega razvoja. Toda kateri kurs? Levo - desno sta pri nas povsem zmedena pojma. Desni so praviloma lastniki kapitala, delodajalci, levi delojemalci - pri nas so pomešani med vse stranke. Napredni - nazadnjaški? Je napredno morda to, ker smo imeli 45 let? Demokratični - nedemokratični, dobri - slabi, lepi - grdi...Sami neulovljivi kriteriji. Kontinuiteta - pomlad, to bi se še dalo razumeti, ni pa ravno najbolj državotvorno. Še najbolj se navdušujem za delitev med pozicijo in opozicijo: dva bloka, tisti, ki so na oblasti, proti tistim, ki so prepričani, da bi znali vladati bolje. To bi bila konkretna izbira! Dokler pa bomo volili razne Arzenške, Diacije, Golobe, Justine, Kolence, Kovačiče, Zupance, pa koncem koncu tudi Malovrhe - vsi so seveda predvolilno naj naj - bo težko biti preudaren. Za večino smo več ali manj prvič slišali tik pred volitvami in nimamo pojma, kaj res nosijo v srcu. Tudi v Šentjurju bodo pretežno odločali televizija, prijaznost kandidatovih plakratnih nasmeškov in predvsem količina denarja, ki ga bodo stranke in kandidati uspeli, kajpada pošteno, pridobiti in porabiti za svojo reklamo.

Ko praznuje občina

“Življenje brez praznikov je kot božja pot brez gostilne”, tako nekako je priznalo modrost obrnil sebi v prid premeteni gostinec ob poti k cerkvi na Svetih gorah. Prazniki so del življenja, so lahko dogodek, ali pa so tudi dobesedno vsebinsko in duhovno izpraznjene formalnosti. Takšni so, kot smo ljudje, ki praznujemo.

Pretekle tedne sta praznovali KS Šentjur - mesto in občina Šentjur. Velik transparent na osrednjem križišču, nekaj “uradnih” zastavic, pa veliki informativni plakati - mimogrede, napisani so dokaj prozaično in skorajda malomarno - številna slovesna zelena občinska vabila na podobno številne prireditve so ustvarili prijetna pričakovanja. Da praznujemo spomin ne nek davni dogodek, ko je eden od takratnih “nadjudi” naklonil nekakšnemu prapredniku našega Šentjurja eno od nekakšnih pravic, niti ni tako pomembno. Do nedavnega smo praznovali spomin na partizansko tragedijo na Resevni oziroma na veličastno - žalostni narodnoosvobodilni 18. avgust na Planini, zdaj pač praznujemo nekaj drugega, zgodovinsko - političnemu trenutku primernejšega. Čez leto ali desetletje se nam zna zgoditi še kakšno drugačno praznovanje. Prav zlahka, kajti vsi naštetih prazniki se očitno niso najbolje prijeli; ker narod v večini ne čuti globljih zgibov za praznovanje.

Praznik, takšen ali drugačen, je treba narediti. Naši občinarji tega ne znajo, ali se jim ne ljubi potruditi. Svečana seja in občinska priznanja? Zelo prav, ko so namenjena ljudem. Ko pa jih pričnejo “obvezno” podeljevati raznim organizacijam, ker imajo takšno ali drugačno obletnico obstoja, njihov čar prične bledeti. Letos se je nekaj takega zgodilo. Tudi praznične prireditve ne pričarajo dovolj prazničnega razpoloženja, če se vse, kar se v enem mescu zgodi, od ribiškega tekmovanja do maše na Rifniku, z zlatimi črkami vpiše v program praznovanja, na njih pa se srečujejo več ali manj eni in isti obrazi. Pravega hapeninga, recimo podobnega, kot ga je napravil Jeršič ob svoji otvoritvi, pa naša oblast žal ne zmore. Škoda, imeli smo praznik brez praznika.

IZ VSEBINE

Občinski svet - Dražja voda 4

Občinski praznik 2000:

Odlikovanci 2000 6

Erjavec zasenčil Malovrha 7

KATV -
premirje ali kapitulacija 11

Volitve 2000:
Kandidatski striptiz
v 20 besedah 17
Anketa: so volišča
res le za vole? 20

Policijska kronika 39

Obvestila 43

Šport 44

Razvedrilo 46

Mesečnik Šentjurske novice izdaja:

Šentjurske novice, d.o.o., Šentjur, Dušana Kvedra 11

Glavni in odgovorni urednik:

Franc Kovač

Lektoriranje:

Eva Kovač

Postavitev in oblikovanje:

Samo Gazvoda

Tisk:

Grafika Gracer, Celje

8% DDV je vračunan v ceno.

Naslova uredništva:

Dušana Kvedra 11, 3230 Šentjur

Telefon:

03 574 15 00, 041 759 816

E-pošta:

sentjurske.novice@siol.net

Žiro račun:

Šentjurske novice
50770-601-24123.

naslednja številka:

[torek]

novice

31. oktober 2000

Podražitev vode in kanalščine

15. seja OS, ki se je zgodila 11. septembra ob 15. uri, je bila kljub 14 točkam dnevnega reda bolj kratkega daha; župan Malovrh in direktor JKP Igor Gorjup sta svetnike že ob začetku seje povabila na ogled novega vodohrama na Rifniku in na "kozarček vode". V povabilu je bilo omenjeno tudi nadaljevanje v gostišču Tik tak, kar je bilo tudi vzrok nenavadne ekspeditivnosti. Ob napovedani 18. uri je bila seja več ali manj povsem pri kraju. Dober trik, to povabilo!

Zapisnik - običajna mora

Začetek seje je bil zelo miroljuben. Na zapisnik, tako kot že nekaj časa doslej, ni bilo nobenih pripomb. Vladajoči ljudsko - krščanski svetniki so z zapisanim tako vedno že vnaprej zadovoljni, opozicijski nergači pa so očitno dokončno opupali, da bi se pri zapisovanju sej sploh še dalo kaj spremeniti. Sam praviloma o sprejemu zapisnika več ne glasujem, ker se mi upirajo zapisniki, ki povzemajo le razprave župana in morebiti še podžupana, občinskih uradnikov in morda še njim pritrjujoče izjave, vse druge razprave pa so bodisi povsem izpuščene, ali, kar je še slabše, nekorektno vsebinsko povzete. Sklepi so sicer vsebinsko korektni, čeprav praktično nikoli dobesedno zapisani tako, kot so bili izglasovani, le redko pa se iz zapisnikov da povzeti realno dogajanje na seji. Le kaj se je zgodilo z gospo Erjavčevno, ki je pred leti znala pisati naravnost odlične zapisnike, zdaj pa imam vtis, kot da ji jih diktira recimo politično in človeško zadržnjeni podžupan Čokl?

Kaj lahko gradimo brez lokacijske dokumentacije?

Veliko, od kokošnjakov do podstrešnih stanovanj, strojnih lop, silosov... do spomenikov, kapelic in pavalnih bazenov. Odlok velja pazljivo prebrati, preden se odločite za gradnjo! Svojo gradnjo morate priglasiti pri ustreznih službi na Upravni enoti, še prej pa si morate priskrbeti ureditveno situacijo, ki jo mora potrditi pristojna občinska strokovna služba. Občinski svetniki so na predlog Komisije za pravne akte, ki ji predseduje svetnik Maruša (SLS + SKD), črtali določilo, da vam ta dokument lahko izdela le registrirana organizacija za urbanistično načrtovanje. Temu strošku se boste lahko izognili in ustreznimi službi predložili svoj lasten izdelek. Marušina komisija je tudi avtor spremembe določila, da je za gradnjo bazena za individualno

uporabo potrebno soglasje upravljavca vodovoda. JKP kajpada ne more odločati, ali boste bazen lahko gradili ali ne, odloča lahko le, če vas bo priklopil na javni vodovod. Torej za gradnjo bazena do 100 m³ ni potrebna lokacijska dokumentacija in tudi soglasje JKP ne.

Za spoštovanje določil tega odloka bo zadolžen tudi še ne obstoječi občinski komunalni inšpektor.

Tudi pri tem odloku se je spet ponovilo že večkrat prakticirano sprejemanje "kar po domače", mimo določil Poslovnika in Statuta o vlaganju amandmajev. Kar je zadosten razlog za pravno neveljavnost. Ampak, kjer ni tožnika, ni sodnika.

Prav tako se je pokazalo, da Odbori Občinskega sveta (V tem primeru Odbor za okolje in prostor, ki mu predseduje Branko Oset), ki bi morali predlog "svojega" odloka predhodno strokovno preučiti in Občinskemu svetu predlagati najboljše rešitve, to svojo nalogo opravljajo več ali manj le formalno.

Proračunski denar tudi za svetniške klube?

Predloženi osnutek odloka, nastal je predvsem zaradi Neodvisne liste za Šentjur (svetnika Mestinsk in Pungartnik), ki za svoje delovanje ne more dobiti denarja iz proračuna, ker pač ni politična stranka. Osnutek je sestavljen dokaj neobvezno glede denarja in kar preveč obvezujoče glede nadzornih pristojnosti občinske uprave. Ker je župan Malovrh tudi vztrajal pri določilu, da v primeru, če svetnik prestopi iz svojega strankarskega kluba na primer k politični konkurenci, ostaja prejšnji klub upravičenec do denarja, vse kaže, da je v ozadju bolj dodatno financiranje strank in

zagotavljanje strankarske discipline kot pa skrb za nemoteno delo občinskih svetnikov.

Stanovanjska hiša ni le enodružinska hiša

Po županovih težavah z mamo Alojzijo s Planince se Občinski svet vse pogostejše spušča v uradno tolmačenje svojih odlokov. Na eni od prejšnjih sej je bilo tako razloženo, kaj je enodružinska hiša, tokrat pa so svetniki razlagali 6. člen Odloka o prostorsko ureditvenih pogojih za območja gozdov in prva območja kmetijskih zemljišč. Županovo tolmačenje, da je stanovanjska hiša enodružinska hiša tlorisne velikosti 180 m² ... so popravili tako, da so izpustili besedo "enodružinska", saj je znano, da na kmetijah praviloma živita dve družini.

Voda dražja, župan soglaša

Smo med najdražjimi v državi

Od 1. oktobra dalje bo naša voda naše še večje bogastvo - kot je v svojem pritrditvenem poročilu "proniciljivo" ugotovil predsednik Odbora za okolje in prostor Branko Oset. Sama vodarina se bo v prvi fazi podražila za gospodinjstva za 54% (132 SIT), za industrijo pa za 20% (185 SIT). 1. oktobra naslednje leto pa naj bi se obe ceni izenačili na 151 SIT za kubični meter, kar pomeni podražitev za

gospodinjstva za 80% in pocenitev za industrijo za skoraj 20%. Na te zneske še pride 70 tolarjev takse za obremenjevanje voda in 6,3 tolarja za vodni prispevek. Po podatkih, ki jih je pripravil JKP, imajo dražjo vodo le v Kopru.

Predlagatelj novih cen, direktor JKP Igor Gorjup, je predložil vse možne izračune, zakaj brez podražitve ne bo šlo: neusklajene cene in velika dolžina vodovodnega omrežja na relativno malo količino vode. Takšni so pač stroški in če svetniki podražitve ne bodo sprejeli, bo prišlo do izgube, ki jo bo morala pokriti Občina iz proračuna.

V razpravi, ki je sledila, so, tako kot po navadi, občinski svetniki obilno predstavili vso paleto svojega poznavanja in nepoznavanja te tematike. Razpravljali so izključno na osnovi podatkov, ki jih je dokaj izčrpno pripravil JKP, in na osnovi svojih takšnih ali drugačnih socialnih ali populističnih nagibov. Predsednik Odbora za okolje in prostor Branko Oset se je omejil na splošne fraze o bogastvu vode in odločitvi s težkim srcem, župan Malovrh je v celoti odločno podprl zahtevo za podražitev, drugi so več ali manj tipali na slepo. Osetova (SLS + SKD) je povedala, da je proti podražitvi, ker je voda za naše socialne razmere absolutno

predraga, Gorečan (LDS) je sicer ugotavljal, da je podražitev drastična, a še vedno predstavlja relativno zelo mali strošek v primerjavi na primer s telefonom. Bračko (SLS + SKD) je menil, da bo nova cena ogrozila kmete, Erjavce (ZLSD) je zahteval različne (višje) cene za industrijsko porabo, Artnak (LDS) pa je temu odločno ugovarjal. Za Marušo (SLS + SKD) so bile nove cene čisto v redu, le naravnane naj bi bile stimulativno za večje porabnike. Sam sem izrazil mnenje, da je izračun nove cene sicer odlično predstavljen, da pa pogrešam ukrepe in hotenja, ki bi kazali na voljo upravljalca vodovoda za zmanjševanje stroškov. Zakaj JKP ne razmišlja o diferenciranih cenah za porabnike, ki povzročajo večje stroške (obrabljeni lokalni vodovodi, prečrpavanje...) in o drugih ukrepih za razumnejšo porabo vode in zmanjševanje stroškov. Razpravo je popestril Škoberne (SLS + SKD) z mnenjem, da se Občina premalo zanima za poslovanje svojega javnega podjetja, saj je njegova vrednost kljub nepretrdnim vlaganjem (lani 15 milijonov samo za komunalno vozilo) še vedno le 17 milijonov SIT, nespremenjeni pa so tudi lastniški deleži v JKP. Ne zdi se mu tudi prav, da je cena režijske ure, ki jo JKP zaračuna Občini, enaka tisti za druge porabnike. Obljubil je, da bo to zanimivo temo podrobneje obdelal do naslednje seje OS.

Sprejeta je bila prva faza podražitve, ki bo pričela veljati 1. oktobra, o drugi že predlagani podražitvi (za 1. oktober 2001) pa bo OS še razpravljala.

Na ceno kanalsčine, ki se je povišala s 37,90 SIT na 52,92 SIT na kubični meter porabljene vode (povečanje za 39,63%), ni bilo ugovorov. Novo ceno sta izrecno podprla le župan Malovrh in predsednik KS Šentjur Erjavce.

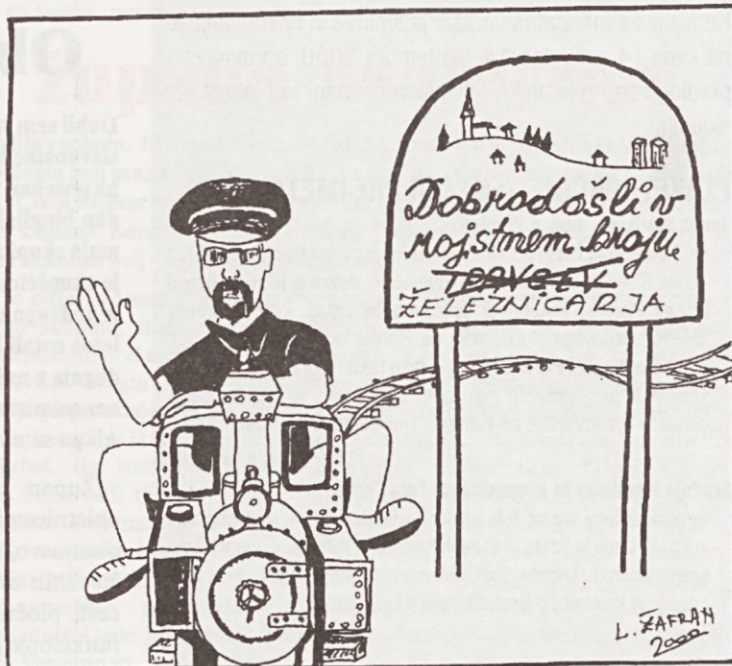
Občinski svet nad posledice suše

Sklep, da se iz občinskih rezerv pokrije strošek regresiranja z 8 tolarji za kilogram nakup 600 ton krmnih žit, je bil sprejet brez ugovorov. Prav tako ni nihče nasprotoval, da se prevoz vode v sušnem obdobju polovično sofinancira iz občinskega proračuna. Ta občinska pomoč bo skupaj znašala okrog 5 milijonov SIT. Po lastnih ocenah naj bi bilo škode za 283 milijonov SIT, država pa nam priznava 118 milijonov. Kdaj in kako bo prispela državna pomoč, še ni znano.

Bilo je nekaj ugovorov, da sta oba sklepa formulirana preveč ohlapno, saj iz njiju ne izhaja, kdo so upravičenci. Natančnejša navodila, kdo je upravičen do pomoči, naj bi se še pripravil Odbor za kmetijstvo, kar pa bo zelo težko, ker akcija menda že teče.

S strategijo nad nadaljnji razvoj športa, kulture in problematiko mladih

Strategijo razvoja na področjih športa, kulture in problematike mladih je zahteval odbor, ki ga vodi Jože Artnak (LDS). Ta odbor je menda tudi več ali manj sam pripravil predloženo strategijo. Predložena strategija je neka čudna

kombinacija obstoječega stanja, želja in načrtov, ki jo je zelo težko na kratko vsebinsko povzeti. Novum v njej so le odstotki od primerne proračunske občinske porabe (ki jo priznava država za funkcioniranje občine), ki naj bi jih Občina v prihodnjih letih

Primerjave

Vodarina za gospodinjstva v nekaterih sosednjih občinah: Celje 101,8 SIT, Konjice 76,7 SIT, Štore 100,29 SIT, Žalec 63,8 SIT, Ljubljana 118,7 SIT, Maribor 105,5 SIT, Novo mesto 97,24 SIT, Koper 150,2 SIT

namenjala za šport in kulturo, za te dejavnosti in za investicije. Kaj pomeni številka 11,75 %, kolikor naj bi šlo za te namene, je neznanka. Artnak nas je sicer rotel, da naj verjamemo, da gre za napredek in bistveno večje vsote kot doslej, kar pa zlasti svetnike iz obrobja občine nikakor ni zadovoljilo. Trdili so, da predlagatelji vidijo le mesto Šentjur, vsi drugi pa so ostali praznih rok. Resnici na ljubo so imeli v veliki meri prav, toda na koncu so proti takšni strategiji glasovali le svetniki s Planine in Žafra iz Slivnice. Tudi sam sem bil proti sprejetju takšnega nedodelanega dokumenta, saj pomeni prej nevarnost za razvoj kot spodbudo. V organizacijskem smislu strategija vztraja več ali manj na obstoječem stanju,

investicijski načrti pa so ostali na deklarativni (in nedomišljeni) ravni, tudi brez rokov in brez števil. Glede izgradnje šentjurskega kulturnega doma, glasbene šole ali telovadnice za Kmetijsko šolo pa je sploh ostalo vse nedorečeno. Za strategijo so s polnim plinom navijali eldeesovci (Anita Koleša, Artnak, Mastnak), vztrajali so, da je boljša kakršna koli strategija kot nobena in skoraj z nestrpnostjo obravnavli tiste, ki smo podvomili v kvaliteto tega dokumenta. Župan in občinska uprava sta dokaj indiferentno stala ob strani. Strategija je bila sprejeta s 14 glasovi za. Nisem pa prepričan, da je pri vsem nategovanju s to strategijo šlo za prazna prizadevanja, na katera občinska uprava pristaja zaradi miru v hiši, nima jih pa namena kaj prida upoštevati.

Zaključek seje na Rifniku in v Tik tak-u

Ob 18. uri je bila seja hočeš nočeš končana, direktor JKP Gorjup nas je povedel do vodohrama na Rifniku, ki nas je resnično navdušil. Nadaljevanje se je zgodilo v gostišču Tik tak v Novi vasi, pri nekdanji naj natakarcu Zdolškovi, kjer nas je pogostil z večerjo. Ker smo njegovo povabilo sprejeli še preden smo odločali o podražitvi vode, bi lahko rekli, da je šlo tudi za podkupovanje - a tega, kljub povsem povprečnemu obroku, nihče ni tvegalo.

F.K.

INGA

Korez Mateja s.p.

Ulica Dušana Kvedra 6b
3230 Šentjur, tel.: (03) 57 43 803

- ♦ ODKUP IN PRODAJA DELNIC
- ♦ posredovanje pri oglaševanju
- ♦ priprava seminarskih, diplomskih nalog in pogodb
- ♦ druga tajniška opravila
- ♦ nepremičnine

delovni čas
pon-pet 7-12, 13-17
sob 8-12

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja je na svoji 14. seji, dne 14. septembra 2000, obravnavala predloge za prejemnike občinskih priznanj in plakete ter sklenila:

PLAKETI OBČINE ŠENTJUR PREJMETA:

Janez ŠMID, dr. med. s Planine

Dr. Janez Šmid živi in dela kot splošni zdravnik na Planini že več kot 30 let. S svojim vztrajnim in požrtvovalnim delom si je pridobil med krajan Planine, kakor tudi širše, močan ugled. Že od samega začetka njegovega službovanja na Planini aktivno deluje na več področjih. Krajan Planine ga imajo tako rekoč za svojega. Vedno in vsakomur je pripravljen pomagati. Zelo veliko je pripomogel k ohranitvi zgodovinskih ter kulturnih znamenitosti v njihovem kraju.

Predlagatelj: KS Planina

Srednja kmetijska in gospodinjstva šola Šentjur

Devetdesetletni obstoj šole pomeni velik doprinos k izobraževanju in vzgoji sinov in hčera štajerskih kmetov in njihovem umnejšem gospodarstvu. Uspehi šole, učencev in pedagogov so veliko prispevali k promociji Šentjurja tudi v širši okolici.

Predlagatelj: SLS + SKD

PISNA PRIZNANJA OBČINE ŠENTJUR PREJMEJO:

Prostovoljno gasilsko društvo Lokarje

V stotih letih organiziranega požarnega varstva se je PGD Lokarje tesno povezovalo z ljudmi in organizacijami v svojem kraju in pozitivno vplivalo na njegov razvoj.

Društvo je s svojo vztrajnostjo, humanostjo in strokovnim pristopom doseglo raven, ki jim jo lahko zavidajo veliko večja in starejša društva v državi.

Predlagatelj: Gasilska Zveza

Študentski klub mladih Šentjur - ŠKMŠ

Sedanja generacija mladih, ki so vključeni v Študentski klub mladih Šentjur, je vnesla v kulturno dogajanje občine potrebno svežino in pestrost ter animirala veliko število mladih. Pripravili so več odmevnih kulturnih akcij, literarnih večerov, glasbenih koncertov, likovnih razstav in gledaliških gostovanj, izdajajo študentski časopis, vestno urejajo svojo spletno stran in organizirajo barvanje protihrupne ograje, kar vse prispeva k večji atraktivnosti kraja in želji mladih, da ne ostajajo zgolj pasivni prebivalci naše občine.

Predlagatelj: skupina občanov, Knjižnica, SLKD, predsednik ŠZ, Društvo za razvoj

Slavko Pečenko, iz Šentjurja

Slavko je izjemen športni delavec in entuziast, brez njega šentjurski šport in šentjurska košarka danes ne bi bila, kjer sta. Njima je Slavko nesebično predan vse življenje.

Vstop KK Kemoplast v I. slovensko ligo je zgodovinskega pomena za šentjurski šport in tudi plod Slavkovega dolgoletnega dela.

Predlagatelj: LDS

POHVALE UČENCEM

Silvia Šariha iz Hrastja, OŠ Slivnica

Jože Strašek iz Stopč, OŠ Hruševce

Jure Varlec iz Šentjurja, OŠ F. Malgaja Šentjur

Jure Kranjc s Planine, OŠ Planina

Marija Golež iz Pletovarja, OŠ Dramlje

Polona Podkrajšek, OŠ Ponikva

Janja Goršek iz Velenja, Srednja kmetijska šola

Pohvale prejmejo za prizadevno učenje, odlični učni uspeh, aktivnosti v organih šole in izven nje in prijateljski odnos do sošolcev, učiteljev in drugih občanov.

Občinski praznik 2000

Dobil sem vtis, da je občinski praznik v rahli krizi. Čeprav je pred pričetkom slavnostne seje na Mestnem trgu igrala godba na pihala, ni prav nič kazalo na posebno vzvišene občutke. Zaprana občinska zastava, ki je tako kot vsak dan bingljala nad našimi glavami, državne Občina očitno nima, relativno mala skupinica ljudi pred vhodom niso kazali na velik dogodek. Nazadnje se je skupščinska dvorana le napolnila in po uvodnem nastopu slivniških pevk je podžupan Čokl začel z uvodnimi pozdravi. Podobno kot lani bi skoraj tudi letos ostali brez gostov, če nas ne bi rešil dobjanski župan Salobir. Kaj se dogaja z našo občino? Če smo tudi v tem burnem predvolilnem času povsem nezanimivi za Ljubljano in za prav vse sosede, je z nami nekaj hudo narobe. Ali pa se naša oblast čuti res samozadostna.

Župan je svoj slavnostni nagovor začel z zgodovino, različnimi obletnicami (600 letnica trga, 200 let Slomška, 10 let demokracije...), osamosvojitvenimi zaslugami naše občine... in nadaljeval z naštevanjem številnih uspehov zadnjega desetletja, od šole v Hruševcu do številnih cest, pločnikov itd. Med drugim je ošvrknil neimenovanega visokega funkcionarja, ki menda žaluje za neproduktivnimi časi tovarišic in tovarišev, končal pa je s frazo o težkem delu komisije, ki je "med množico zelo kvalitetnih predlogov" morala izbrati najboljše. A je delo seveda dobro opravila.

Najboljše učence so izbrali na šolah. Po kakšnem sistemu pridejo do najboljših, niso povedali. Vsekakor moram še enkrat ponoviti, kar že dolgo trdim: knjižna nagrada in škatla slaščic sta za najboljše učence v občini absolutno preskromna nagrada. V pisnem priznanju, ki tudi ni posebno reprezentativno, vsekakor manjkata kakšen ček, odločba o štipendiji ali nekaj podobno konkretnega.

Priznanja Občine Šentjur 2000 so prejeli ŠKMŠ, PGD Lokarje in Slavko Pečenko. Predsednik ŠKMŠ Sandi Potočnik je po podelitvi odločno stopil pred mikrofoni in je bilo pričakovati vsaj kanček pregovorne študentske neposrednosti, toda vsaj mene je razočaral; omejil se je na spolzke zahvale predlagateljem in neobveznemu leporečju o sodelovanju, načrtih, miselnih preskokih itd. Skratka, ŠKMŠ se je zelo hitro ujel na trnek, ki jim je bil vržen s priznanjem, in je pristal v povprečnem konformizmu.

Za govornico sta stopila tudi oba dobitnika Občinskih plaket 2000, zdravnik Šmid in ravnatelj Kmetijske šole Šket. Prvi je dobil plaketo za svoje življenjsko delo na področju zdravstva in na področju ohranjanja kulturne dediščine Planine, Kmetijska šola pa več ali manj zato, ker je preživela svojih 9 desetletij, kljub težavam, ki jih še danes ni konec.

Za konec so slivniške pevke zelo dobro zapele še eno od napitnic, ki je na naših odrih še nisem slišal, kar je pomenilo tudi pripravo na kozarček penine, s katero je letošnje odlikovance in vse navzoče počastil župan Malovrh.

F.K.

		Podsreda	Boč
		87,6 MHz	93,7 MHz
ŠMARJE PRI JELŠAH		Studio	Centrala
internet: http://www.radio-stajerski-val.si	Tel.: 063 817 10 30	Tel.: 063 817 10 11	
e-mail: desk@radio-stajerski-val.si	063 817 10 40	Fax: 063 817 10 37	
Štajerski val - nova pota in prijatelj več			

Praznik KS Šentjur - mesto

Erjavec zasenčil župana Malovrha

Svečana akademija ob prazniku in 10 - letnici mesta Šentjur se je zgodila v soboto, 23. septembra, le dve uri kasneje kot slavnostna seja občinskega sveta. Za razliko od dogajanja na Mestnem trgu je bilo v kulturnem domu bolj praznično. Vodstvo KS se je očitno dobro pripravilo, pa tudi polna dvorana kulturnega doma je pričala, da gre vendarle za pravi praznik. Cveto Erjavec se je že uvodoma izkazal kot pozoren gostitelj, na častne sedeže je galantno pospremil nagrajence, župana, dekana Zemljiča in kaplana Korena ter spet edinega "tujega" gosta, dobjanskega župana Salobirja... Poskrbel je tudi za oder, ki ga je sicer okrasil Slavko Gaber nekoliko bolj v jesensko - kmetijskem stilu.

Program slovesne akademije je bil presenetljivo pester in na visoki ravni. Slavnostni nagovor predsednika sveta KS Cveta Erjavca je bil sicer absolutno predolg (tudi on je začel po Malovrhovem vzoru s kameno dobo, le da ni končal pri Slomšku in Ipavcih, temveč je potegnil do partizanskega generala Dušana Kvedra - Tomaža...), nekaj poudarkov pa sem kljub temu uspel zabeležiti: da ni denarja, da potrebujemo knjižnico, kulturni dom, čistilno napravo in tako naprej. Prvič smo tudi jasno in glasno slišali zahtevo po severni obvoznici (kar je na primer že pred 10 leti odločno zahteval takratni Demos, a sta nas Grdina in Malovrh po kratkem postopku "ugasnila"). Pogrešal sem le kakšno besedo o načrtovanju društveno, socialno in družabno prijetnejšega Šentjurja. Uveljavljeni in uveljavljajoči se mladi šentjurski glasbeniki so navdušili. Uvodni nastop pianistke Mojce Kranjc je sicer deloval nekoliko zastrašujoče, saj Chopin in Mozart nista ravno za vsaka ušesa, a se je kasneje vzdušje bistveno

popravilo. Začela je citrarka Irena Zdolšek z Gorbelnega s svojo skupino, nadaljeval pa šentjurski publiko že poznan prekaljen tandem sester Arlič. Kitarist Gregor Bezenšek, napovedovalka Janja je povedala da je velik talent in tudi najmlajši študent jazza na graški univerzi, je poskrbel, da smo nekaj od njegovega nastopa imeli tudi tisti, ki se na kitaro figo spoznamo: svoj nastop je tako intenzivno spremljal z mimiko in grimasami, da je vzbudil veliko prizanesljivih, pa tudi odobravajočih nasmeškov poslušalcev. Nastop Dragice Kladnik Dade je bil vsaj za moj okus vrhunski. Verjetno jo na domačem odru ne bomo več tako kmalu srečali. MPZ Ipavci, ki so vskočili namesto napovedanega Celjskega pevskega društva, v to mladinsko družčino niso ravno najbolj sodili, so bili kar primerna kulisa za podelitev priznanj mesta Šentjur.

Listine mesta Šentjur - na daleč so izgledale razkošnejše od občinskih priznanj - so prejeli Vili Romih, za zasluge pri ustvarjanju

šentjurske zgodbe o nogometnem uspehu, Plezalni klub Rifnik za svoje podvige v Himalaji, Kmetijska šola pa za svojo 90 - letnico. Kipec sv. Jurija, kot najvišje priznanje mesta Šentjur, je dobil zdravnik Anti Svetina, napovedovalka ga je opisala kot simpatičnega ljudskega zdravnika. Občinstvo je odlikovance zelo toplo pozdravilo, iz česar bi se dalo sklepati, da je ustrezna komisija KS, ki ji predseduje Bojana Koželj, imela pri podeljevanju srečno roko. Nekoliko je presenetil Anti Svetina, ki je prišel na oder v svoji standardno pomečkani jopici in z veliko nervoze, tako da se mu je nazadnje še zahvalni pogovor rahlo ponesrečil.

Večer smo zaključili najprej z uživanjem v za šentjurske razmere zelo bogatim ognjemeto, ki se je vsul s Križa, nato pa še ob primerno bogatem ruskem šanku v Gasilskem domu. Tudi gneča okrog polne mize je pokazala, da se Šentjurčani vendar le privajajo na ta svoj praznik. Pa čeprav so tudi tokrat le redki izobesili zastave. **F.K.**

24. SEPTEMBER, PRAZNIK MESTA ŠENTJUR

Spoštovane meščanke, cenjeni meščani!

Čestitamo Vam ob našem skupnem prazniku, 10-letnici mesta Šentjur, še posebej pa za njihov prispevek k prijaznosti našega kraja čestitamo in se zahvaljujemo letošnjim prejemnikom priznanj!

PRIZNANJE MESTA ŠENTJUR KIPEC SV. JURIJ ZA LETO 2000

dr. ANTI SVETINA

za 40-letno delo na področju
zdravstva in aktivnega dela v športu

PRIZNANJE MESTA ŠENTJUR LISTINA MESTA ŠENTJUR ZA LETO 2000

PLEZALNI KLUB RIFNIK ŠENTJUR, HIMALAJSKA ODPRAVA LHOTSE 2000

za osvojitve 8.516 m visoke
himalajske gore Lhotse

VILI ROMIH

za ustanovitev in razvoj
nogometa v Šentjurju

KMETIJSKA IN GOSPODINJSKA ŠOLA ŠENTJUR

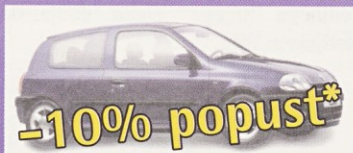
ob 90-letnici delovanja šole in za
strokovno sodelovanje pri urejanju mesta

Mestni svet KS Šentjur-mesto

RENAULT

Clio KOMPAS

ALU platišča, avtoradio SONY, električna stekla, centralno zaklepanje, 2x Air Bag

* pri rezervacijah določenih aranžmajev KOMPAS HOLIDAYS

DEJMO JIH STISNIT!

Če je vaš avto katerekoli znamke starejši od 10 let, vam pri menjavi staro za novo **podarimo**

200.000 SIT

kredit na položnice za vsakogar (kmetje, študentje, dijaki...)
kredit od TOM + 0%
leasing

Prodaja testnih vozil!

ŽGAJNER

Rogaška Slatina -
na obvoznici

tel.: 03 818 22 52, 041 218 413, 041 817 056

• prodaja vozil • servis • avtoelektrika • rezervni deli • kleparstvo • ličarstvo • ročno pranje • montaža gum •

TRGOVINA TRAUNER

Trauner Betka s.p.

NUDIMO VAM:

- novi modeli pletenin FOČIČ
- ženske hlače "MODNI HIT"
- ženske bluze
- bombažne maje
- nadržki
- tanga

NOVO

**silikonski nadržki
samo 7.200,00 SIT**

Drofenikova 16 SENTJUR
Telefon: 03 574 01 42

del. čas
pon-pet
9h-18h
sob
8h-12h

v tržnici Šentjur

http: www.sz-atrij.si
e-mail: sz-atrij@siol.net
tel.: 03/ 42 63 120
fax: 03/ 42 63 136

STANOVANJSKA ZADRUGA ATRIJ z.o.o.

Lava 7, 3000 CELJE

Lokacija: Ostrožno v Celju

Hiše so zgrajene na zelo lepi in tržno eni najbolj zanimivih lokacij na Ostrožnem.

Moderni in ekološko brezhibni materiali so zagotovilo, da bo vaš novi dom resnično služil svojemu namenu.

ELBA TRGOVINA STORITVE d.o.o.

Ljubljanska 26, 3230 ŠENTJUR, Tel./fax: (063)743-151, 741-151

TRGOVINA Z OGREVALNO TEHNIKO, ELEKTROMATERIALOM IN VODOVODOM

GORILNIKI FBR

kvalitetni gorilniki na olje in plin

GORILNIKI NA ODPADNO OLJE

Zakaj bi imeli probleme z odpadnim oljem? Kupite gorilnik na odpadno olje, ki vam omogoča brezplačno ogrevanje.

IZREDNA PONUDBA

Za plinske napeljave vam nudimo kredite po obrestni meri T + 3% (brez zavarovanja!!!). Potrebujete samo predračun in pogodbo. Pokličite nas!

VELIKA IZBIRA PLINSKIH PEČI

Pričakujemo vas v trgovini ELBA
od ponedeljka do petka od 7. do 19. ure
in ob sobotah od 7. do 12. ure.

Vsem strankam, ki so nas obiskale na Mednarodnem obrtnem sejmu v Celju, se zahvaljujemo za obisk!

Predstavljamo vam

Janez Šmid, dr. med, plaketa občine Šentjur 2000

Pogovarjala sva se v prijetnem miru planinskega Zdravstvenega doma, tako rekoč tik pod zelenim prostranstvom Bohorja, ki je kukalo skozi okno.

Gospod Šmid, ste Šentjurčan ali Planinčan?

"Doma sem iz Šentjurja, v Novi vasi imam tudi hišo, počutim pa se Planinčana. Na Planini in s Planinčani živim že tri desetletja, tu poznam vse ljudi, družine, domačije, njihove težave, bolezni, radosti..."

Janez Šmid je prišel kot mlad zdravnik na Planino leta 1969.

"Kar precej drugače je bilo, kot je sedaj. V starem zdravstvenem domu sem se najprej lotil obnove in opremljanja ordinacije. Iz kletnih prostorov smo zmetali tuše, pralno kuhinjo... in namestili rentgen in drugo potrebno opremo. Kmečkega zavarovanja ni bilo, v ordinaciji pa vsaj enkrat manj pacientov kot danes. Potem je prišel "dobrotres", kot nekateri pravijo potresu leta 1974, in tri leta kasneje smo se preselili v nov razkošnejši zdravstveni dom. Število pacientov je raslo iz leta v leto, danes jih imam na dan povprečno okrog 70. Okrog pol milijona tako ali drugače potrebnih pomoči je v tem času šlo skozi moje roke. Lepi spomini me vežejo na te čase, na primer na porod na božično noč v garaži zdravstvenega doma - da vidite Mateja iz Zagorja, kakšen možak je zrasel iz tistega neboljenčka. Ali pa nočni zimski pohod preko z meter debelo plastjo snega zasutega Bohorja do takrat 80 - letne Plahutove mame, ki jo je dajala huda gripa. Danes ima 96 let in je še lani s cepcem mlatila žito. Skrbel sem tudi za najstarejšega Slovenca Burina, 104 leta je imel, ko je zaspal za vedno. Kar trdoživi so ljudje tod. Lahko se tudi pohvalim, da na Planini že nekaj let ni umrl noben dojenček in noben otrok. Po tistem cepljenju proti kozam, ko smo imeli

nekaj smrti zaradi srčnih komplikacij, se lahko pohvalimo z otroško smrtnostjo 0,00. Ne lastim si teh zaslug, je pa gotovo res, da dobro poznam planinsko patologijo, družinske genetske obremenitve, pa lahko pravočasno in tudi bistveno ceneje poskrbim za zdravje mojih varovancev. To vsekakor je prednost prakse družinskega zdravnika, kakršno tu izvajam jaz. Pa čeprav brez specializacije. Zanj nikoli ni bilo časa."

Nič manj pestro in aktivno ni bilo tudi vaše življenje s krajem. Poznana so vaša prizadevanja za ohranitev planinske zgodovinske in kulturne dediščine. Prosim, če kar sami vsaj v grobih potezah opišete svoje delo na tem področju.

"Bolj intenzivno sem začel delati na tem področju v času obnove po potresu leta 1974. Takrat se je vse brezobzirno rušilo, kurilo in gradilo. Najprej sem na hitro skušal vsaj na fotografijah ohraniti čim več planinske kmečke arhitekture, sledilo pa je zbiranje raznih zgodovinskih in etnografskih predmetov, raznih lončenih posod za krušno peč, skled, skled na tri noge, različne keramike, orodij, miz, vitrin, skrinj... Ogromno sem dobil pri obeh bratih Budna iz Podloga. Tudi tisto ključavnico na prangerju na primer. Imel sem okrog 400 kosov in leta 1981 sem pripravil etnološko razstavo, skupaj z borčevsko razstavo. Kasneje je zanjo zmanjkalo prostora in od takrat je to bogastvo na razpolago v mojem arhivu. Imam tudi Juršetovo zbirko fotografskih plošč, ki sem jih zadnji hip uspel rešiti pred uničenjem. Tudi na osnovi njegovih fotografij smo lani obnovili trški pranger."

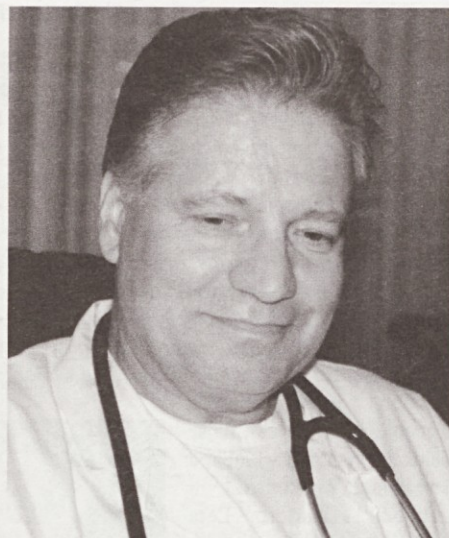
Nekaj stvari ste tudi napisali, izdali?

"Leta 1981 sem pripravil in izdal brošuro "Planina skozi čas", leta 1994 "Planina v pesmi in besedi", leta 1995 pa smo pripravili ponatis Kronike planinskega gradu Anike Wambrechtsammer. Sam sem zanj pripravil uvod in zaključek ter nekaj manjkajočih strani. Lani smo postavili pranger, še prej obeležili mesto na Guagušu, kjer je bilo nekdanje planinsko morišče. Zadnja, ki je pred 200 leti na njem z glavo plačala greh detomora, je bila mlada deklica. Rešili smo kužno znamenje na Praprotnem, prizadevamo si za odkrivanje poznoantičnega najdišča na Zagraddu... Še vedno iščem in zapisujem. Planinska zgodovina je bogata in zanimiva."

Nekaj časa sem bil tudi predsednik Prosvetnega društva, pa Turističnega društva, 27 let sem pel v zboru, več mandatov sem bil tudi v svetu KS."

Politika?

"Me ne zanima. Toliko je tega metanja polen pod noge, kot zdravnik pa se ne maram nikomur

zameriti. Opažam vse večjo splošno mlačnost, nezadovoljstvo, nespoštovanje oblasti, pa tudi razmah neupravičenega kritiziranja."

Planinčani od nekdaj veljajo kot posebni ljudje?

Da, nekoč so bili, samozadostni, preudarni in samozavestni. Takšne jih je naredilo trdo življenje. Danes, v času svetovne globalizacije, so vse razlike izpuhtele."

Do upokojitve še imate kratkih 7 let. Ali to pomeni, da se tvoj planinski čas izteka? Kaj bi še rad postoril za svojo Planino?

"Počutim se še dovolj močnega, toda v službi bom slej ko prej dobil pomoč, kar pomeni, da se bom preselil. Stanovanje v ZD je namenjeno mojemu nasledniku."

Vesel bom, če nam bo uspelo sanirati ruševine gradu, do te mere, da bodo primerne za poletne prireditve. Žal, na Občini za te namene ni posebnega posluha. Drago je. Morda lahko uspemo s pomočjo oskrbnika Kozjanskega parka Zidarja in mednarodne fundacije. Nekaj bi še bilo potrebno storiti za Zagradd. Pa še marsikaj drugega."

Asfaltna baza? Kje vidite perspektivo Planine?

"Pri asfaltni bazi gre za odlično zamisel in slabo lokacijo. Upam, da bo čas otopil ostrino spora in bo baza začela delati."

Planina ima svoje možnosti. Klimatsko je zelo ugodna, ima neverjetno veliko sončnih dni v letu. Turizem seveda. Predvsem izletniški. Nasprotujem hotelskem tipu turizma, ker bi z njim izgubili svoje prednosti. Ceste, ceste, potrebujemo ceste. Še vedno smo v središču makadamskega kozjanskega cestnega križa. Sicer pa je Planina eden redkih starih trgov z naraščajočim številom prebivalcev."

Kaj vam pomeni občinska plaketa 2000?

Pred leti sem že dobil eno priznanje, vendar gre tokrat za najvišje občinsko priznanje. Vesel sem, da moje minulo delo nekaj pomeni tudi drugim. Da, je tudi spodbuda za naprej."

Čestitke tudi v imenu ŠN in naših bralcev!

F.K.

Adriatic
zavarovalna družba d.d.

Zastopnik: Zoran LIPAR,
Agencija Šentjur;
GSM: 041/745-601,
doma: 063/482-842

**Ob sklenitvi KASKO
zavarovanja vam podarjamo**

35%

**komercialni popust in
BREZPLAČNO
ČLANSTVO V AMZS**

Brezplačno vam bomo izračunali premijo za
vaš avto in vam jo po pošti poslali domov.
Pokličite 041/745-601 (Agencija Šentjur)

Predstavljamo vam Slavka Pečenka

Zlati mož šentjurske košarke

"Izhajam iz športne družine. Moj oče Jože je bil v Mariboru sosed Iva Daneva in se tudi sam ukvarjal s košarko. Ko smo se preselili v Šentjur, je bil tukaj popularen nogomet. Vendar so leta 1969 regularili Pešnico, kar je pomenilo izgubo igrišča. Začela se je igrati košarka. Tudi sam sem cele dneve preživel na takrat novem košarkarskem igrišču, kjer smo si mulci pri privilegiranih nekoliko starejših igralcih skušali izboriti svoje minute za igro," je svojo zgodbo pričel Slavko Pečenko. Igral je za mlajše selekcije tedanjega kluba, a se kmalu poškodoval in zaključil s kariero. Leta 1974 je pri komaj petnajstih letih pri Janezu Drvariču opravil izpit za košarkarskega vodnika in začel trenirati mlajše klubske selekcije. Po nekaj letih je postal tehnični vodja članske ekipe. V tem času je bil nepogrešljiv pri organizaciji tekem. Leta 1988 je moral po odstopu prvega trenerja sesti na klop, identična zgodba pa se je ponovila leto dni kasneje. V sezoni 1990/91 so igralci zaradi neplačanih obveznosti ob polčasu derbija z Laškim ostali v slačilnicah, kar je pomenilo izključitev iz druge lige.

S Slavkom Pečnikom so povezane številne košarkarske anekdote. Objavljamo dve izmed mnogih...

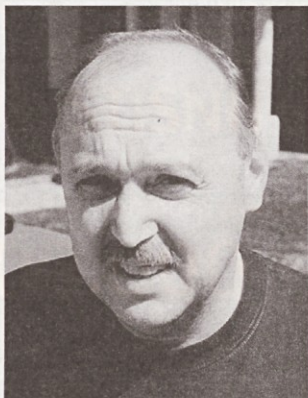
Slavc je vedno znal poskrbeti za dobro vzdušje. Mnogim je v spominu ostala uvrstitev v 1. B SKL. Odločilno zmago so Šentjurčani dosegli v Kočevski reki, avtobusa igralcev in navijačev pa sta uspeh proslavila v eni izmed popotnih gostiln. Družina se je ob zvokih lokalne "terasa" skupine prešerno veselila. Kar naenkrat pa se je na odru pojavil tudi Slavc, s črnimi očali in predstavil svoje pevsko znanje...

Generacija kadetov se spominja tudi njegove organizacije prevoza. Pred neko tekmo v Preboldu klub ni mogel zagotoviti kombija. V akcijo je tik pred zdajci stopil Slavc in poklical svojega prijatelja avtoprevoznika. Ta je z veseljem na svoj tovornjak naložil šentjurske kadete in-hop v Prebold. Pravzaprav so, da jih ne bi nihče videl, izstopili že nekoliko prej. A pripeljali so se le.

Klub je bil pomaknjen v zadnjo ligo, nad košarko v Šentjurju pa so že vsi dvignili roke. A Slavc jih ni! "Bil sem gasilec Samo", pove z nasmehom na ustih in razlaga, kako je bilo v zapisniku neke tekme zapisano, da je Slavko Pečenko opravljal funkcije trenerja, tehničnega vodje, sekretarja, zapisnikarja in

brisalca tal! Z Borutom Jamernikom sta bila edina, ki sta skrbela za ekipo. Finančna kriza je bila tako huda, da je Slavc vzel celo kredit, da so lahko igrali tekme. Denar se mu seveda ni nikoli povrnil, a ljubezen do košarke mu pomeni več kot denar...

Pred sezono 1993/94 je Pečenko organiziral sestanek s Petrom Lapornikom, ki je s svojimi kolegi igral rekreativno ligo in imel ambicije udeležiti se državnega tekmovanja. Dogovorili so se za združitev ekip in začelo se je novo poglavje šentjurske košarke. Prvi dve leti sta bili rezultatsko dokaj neuspešni. V sezoni 1994/95 je kazalo na izpad iz tretje lige, vendar je ekipo kot trener zopet reševal Slavc in Šentjurju zagotovili obstanek. Že naslednje leto se je KK Kemoplast uvrstil v 1. B SKL, letošnjega 7. aprila pa med elitnih 12 ekip Slovenije.

To je za vse fantastičen uspeh, brez Slavca pa Šentjur zagotovo ne bi videl prve lige. Pisno priznanje Občine Šentjur je brez dvoma primerna zahvala za njegovo delo, čeprav se njegovih dejanj pravzaprav ne da nagraditi. "Z uvrstitvijo v prvo ligo sem dosegel življenjski cilj. To je največja nagrada za moje žrtvovanje košarki. Moram se zahvaliti vsem, ki so v teh letih pomagali, uspeh in moje priznanje sta last vseh. Pravijo, da ko dobiš nagrado, se je najbolje umakniti", je nekoliko presenetil Pečenko.

Vendar Slavc zaenkrat na srečo ostaja v šentjurski košarki. Če je prišel tako daleč, velja poizkusiti tudi čare prve lige, čeprav ne skriva, da bi svoje naloge rade volje predal mlajšim. Pa vendarle Slavc kljub 26-letnemu stažu še ni za staro šaro in šentjurska košarka lahko od njega dobi še mnogo. Njegov odhod bi brez dvoma pomenil veliko izgubo. "Šentjur ima košarkarsko perspektivo. Imamo veliko mladih talentiranih igralcev, s katerimi delajo šolani trenerji. Optimist sem tudi glede članske ekipe. Mislim, da si lahko zagotovimo obstanek v ligi, pa tudi morebitni izpad ne bo nobena katastrofa. Potrebno je le biti realen. Ne smejo in se tudi ne bodo ponovile usode Rogaške Slatine, Idrije, Postojne in Krškega, katerih klubi so po izpadu iz prve lige razpadli. Nastopanje v prvi ligi mora po mojem mnenju izkoristiti predvsem mesto Šentjur, ki se bo skozi košarko letos pojavljalo v številnih medijih", je prijeten klepet zaključil Slavko Pečenko.

V imenu bralcev ŠN mu čestitamo za občinsko priznanje in mu želimo še veliko uspešnih in čim manj stresnih let v košarki.

L. H.

90 let Srednje kmetijske in gospodinske šole

Številne prireditve

Minuli vikend se je ob visoki obletnici šentjurske kmetijske šole dogajalo veliko prireditev. Poleg slovesnosti, so bile številne predstavitve knjig in demonstracije iz sveta kmetijstva.

Petkova slovesnost se je zaradi zamude delegacije iz Ljubljane pričela s 15 minutno zamudo. Polno dvorano, v kateri so bili tudi številni visoki gostje, je na začetku pozdravil ravnatelj Branko Šket, ki je na kratko orisal 90-letno pot šole. Šoli na čast sta spregovorila tudi predstavnika države, državna sekretarka Zevnikova z Ministrstva za šolstvo in minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano Ciril Smrkolj. Seveda je svoje dodal tudi župan Malovrh, pozdravni govor pa je imel še predstavnik vrtnarske šole iz italijanskega Mirana, s katerimi Šentjurčani zelo dobro sodelujejo. Dijaki šole so pripravili simpatičen kulturni program na temo kmetijstvo v različnih letnih časih.

Preselili smo se na samo šolo, ki je okrašena s cvetjem že na zunaj kazala, da praznuje. Na vhodu so vsem obiskovalcem podarili spominski obesek iz gline, ki nas bo spominjal na visok jubilej. V notranjosti je bila razstava, ki je prikazovala 90 letno pot šole, ki je podrobno opisana tudi v zelo kakovostnem zborniku, ki je tudi izšel ob tej priložnosti. Svoj kotiček so imele nekatere turistične kmetije, Kalanovi s Kalobja pa so predstavljali svoja zelišča. Predstavljene so bile tudi vse dejavnosti šole.

V soboto se je najprej izbrana ekipa kmetijske šole pomerila s selekcijo novinarjev celjske regije. Rezultat je bil po kar napeti borbi na koncu 2 : 2. V nadaljevanju je založba Kmečki glas predstavila svoje strokovne knjige, Agromehanika stroje, Janez Vrečar pa vinogradništvo. Edvin Tomažič je predaval o izkušnjah iz prakse pri urejanju ekološkega kmetovanja v Sloveniji, Jani Gačnik in Janez Kotar pa sta spregovorila o ožitvi travniških nasadov.

V nedeljo se je praznovanje zaključilo s predstavitvijo pesniške zbirke Jerneja Borovnika, predavanjem o zdravi prehrani in prikazom testiranja škroplnikov in pršilnikov. Drago Jančič je predaval na temo urejanje okolice.

L. H.

Ustanovni zbor šentjurskega odbora Nove Slovenije

DRAGO ARZENŠEK – PRESEDNIK IN POSLANSKI KANDIDAT

Dolgo časa se je ugibalo, kdo naj bi v Šentjurju ustanovil podružnico v začetku avgusta ustanovljene krščansko-ljudske stranke Nove Slovenije. Poznavalci šentjurske politike so "vrteli" kar nekaj imen, odgovor pa je bil znan v petek, 9. septembra, ko je bil v šentjurski kaplaniji ustanovitveni zbor lokalnega odbora.

Šentjursko debatno sceno so že sredi tedna razvneli plakati, ki so vabili na ustanovitev šentjurske Nove Slovenije v kaplanijo, ki kajpada pripada cerkvi. Mnogi so stvar takoj povezali, a na samem zboru ni bil prisoten noben verski "uslužbenec", pa tudi po končani večerni sedmi maši sta v dvorano prišla le dva osebka. Vsa namigovanja, vsaj manifestno, tako niso držala. V kasnejšem pogovoru jih je zavrnil tudi predsednik šentjurskega odbora Drago Arzenšek. Po njegovih besedah sta se jim občinska dvorana in kulturni dom zdela prevelika, dvorana kaplanije pa primerna za pričakovano število ljudi.

Glavni tajnik Štrovs o programu in volitvah

Dobrih 30 prisotnih je za začetek pozdravil visok gost iz matične stranke v Ljubljani, njen generalni tajnik in član izvršilnega odbora **Marko Štrovs**, sicer tudi sekretar na Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve. Predstavil je volilni program, ki temelji na osnovnih krščanskih vrednotah. Kot bivši SKD so jih trikrat prevarali, prvič Jelinčič, drugič Pucko, tretjič z združitvijo pa prav vsi! Potreba po novi krščanski stranki se je tako pokazala sama po sebi. Štrovs je kritiziral zdajšnji parlament, ki naj bi bil najbolj učinkovit v lastninjenju, kjer naj bi bili glavni v LDS, ki manipulirajo z njihovimi glasovi.

V nadaljevanju je predstavil volilno kampanjo, ki jo vidi najučinkovitejšo v "ustnem izročilu" in samih kandidatih, ki jih je Štrovs poimenoval božji vojščaki. Veliko bodo gradili na osebnosti njihovega predsednika **Andreja Bajuka**, seveda pa bodo imeli tudi t.i. jumbo in navadne plakate. Naokrog bodo pošiljali razglednice s fotografijo kandidata, oglaševali bodo na radiu, televiziji. Posebnost v kampanji bodo njihovi simpatizerji lahko snedli-namreč čokoladice z napisom Beseda velja (po besedah Franca Zabukovška je to Slomškov rek), ki bo tudi njihovo predvolilno geslo.

Glavni tajnik je predstavil tudi odnos Nove Slovenije do nekaterih kočljivih tem slovenske politike. Avnoj naj sami razčistijo tisti, ki so ga sprejeli. Njihova stranka se s tem ne bo ubadala. Zanimivo stališče je Štrovs izrekel o Evropski uniji, in sicer da se Slovenija Evropi ne sme klanjati, ampak da moramo biti v pogajanjih najmanj enakovereden partner.

Na volitvah pričakujejo najmanj takšen rezultat, kot ga je nazadnje dosegla bivša SKD. Torej nekako okrog 10 odstotkov. Ker je dobro imeti prijatelje, so že pred volitvami sklenili zavezništvo s SDS. Pod nobenim pogojem pa ne bi šli v koalicijo z LDS in ZLSD, tudi na račun služb svojih funkcionarjev ne. Za svoj 45-minutni nastop je Štrovs požel glasen aplavz.

Izvolitev lokalnega odbora in poslanskega kandidata

Po kratki pavzi in včlanjevanju prisotnih je prišlo na vrsto formiranje lokalnega odbora. Delovno predsedstvo je našelo 26 članov in predlagalo vodstvo stranke v sestavi: predsednik **mag. Drago Arzenšek**, podpredsednik **Rado Palir**, tajnik **Franco Zabukovšek** in blagajničarka **Marija Franc**. Predlog je bil soglasno sprejet. Prisotni člani so brez pomislekov članstvo v izvršilnem odboru zaupali **Jožetu Zupancu**, **Jožetu Seliču**, **Antonu Camlohu** in **Jožetu Osetu**.

Kabelska televizija Šentjur

Zakopana bojna sekira ali kapitulacija Odbora uporabnikov?

Le kdo bi lahko uganil, kaj pomeni pitijsko obvestilo, ki ga je uporabnikom televizijskega kabelskega sistema v začetku septembra poslala KS, podpisal pa ga je tudi predsednik Odbora uporabnikov **Jože Zalokar**.

Da moramo takoj plačati položnice, zoper katere smo se uprli, sicer nas bo Yessel oziroma Srečko Jerovšek odklopil in nam za ponovni priključek zaračunal 12 tisočakov, to že razumem. Za ponovni priklop rabi strokovnjak kakšno minuto, skupaj s prevozom pol ure, recimo skupaj 2000 SIT stroškov, preostalih deset tisočakov pa za kaznovanje neposlušnih ali pozabljivih. Ta sklep pač ni mogoče šteti za uspeh Odbora.

Nič manj klavrna se mi ne zdita drugi in tretji sklep. Tretji sklep, ki govori o novi ceni priključka na sistem (gre za 630 DEM, kar je še kar realna in primerljiva cena) in za usklajeno pridobivanje novih naročnikov, bi bil čisto OK, če predstavniki uporabnikov ne bi kar mimogrede pozabili, da smo Šentjurčani plačali za priključek okrog 1300 DEM. Razlika 630 DEM pomeni naš vložek v Jerovškov kabelski sistem. Skupaj gre za okroglih 250.000 DEM, na katere naj bi kar pozabili? Ne, gospodje člani Odbora, tako zlahka pa vendarle ne. Za protiuslugo ste izbrili le Jerovškove obljube, da bo odslej bolj priden, bolj kooperativen, da bo poravnal vse dolgove, se končno registriral in se z vami celo pogajal glede cene. Besede, besede, besede! Roko na srce, ne glede na to, da je že uspeh, da se je g. Jerovšek sploh začel z vami pogovarjati, niso niti v sanjah vredne 250 tisočakov. Pa saj vas niti nismo pooblastili, da Jerovšku podarite naš denar.

No, da, uspeh je ustanovitev Sveta uporabnikov. Toda le pod pogojem, da so njegove pristojnosti znatne in točno določene v aktih Yessela. Ali so? Mislim, da niso. Da bi vam zaploskali, bi nam morali povedati, da ste uspeli vnesti v Yesselova pravila soodločanje investitorjev.

To za uvod. Upam le, da s svojo popustljivostjo niste zaprili vsega motivacijskega kapitala prizadetih (da ne rečem ogoljufanih) uporabnikov. **F.K.**

Podpora zunanjemu ministru Lojzetu Peterletu

Po izvolitvi organov je bila najavljena še razprava. Oglašil se je Franc Zabukovšek, ki je v svojem nagovoru povezal vrednote, Kristusa, može besede, evangelij in volitve. Pohvalil je sedanjo vlado in še zlasti predsednika Bajuka. Posebej všeč mu je "bencinska" politika, saj ni prejšnja vlada niti enkrat pocenila bencina. Ravnanje po svetovnem naftnem trgu naj bi bil dokaz transparentnosti delovanja. Zgrozil se je nad tem, kakšno gonjo peljejo proti **Lojzetu Peterletu**, ki po dela zelo korektno. Predlagal je, da lokalni odbor s pisno izjavo podpre slovenskega zunanjega ministra. Z njegovim mnenjem se je strinjal tudi Radko Palir, ki tudi ne more razumeti podtikanj proti Peterletu in Bajuku. Predlog tajnika in podpredsednika šentjurske Nove Slovenije so podprli tudi člani. Sklenili so, da preko tajnika Štrovs pošljejo ustno podporo, Zabukovška in Palirja pa so zadolžili, da pripravita pisno obliko.

K besedi je ponovno prišel Zabukovšek, ki je odrecital tri pesmi (najbolj znana je bila Slomškova O komunistih), ki naj bi bile povezane z nekdanjim in današnjim stanjem v Sloveniji. Novi tajnik stranke je prejel aplavz. S tem je bil uradni del zaključen, člani pa so bili povabljeni, da ostanejo v kaplaniji še ob kozarčku vina.

L. H.

Neodvisna lista

Kritični do občinske politike

V začetku septembra so se v gostilni Lesjak v Gorici pri Slivnici dobili kandidati Neodvisne liste z zadnjih občinskih volitev. Ocenili so svoje mesto v šentjurski politiki in splošno stanje v občini Šentjur.

Vsi prisotni so se strinjali, da je stanje v naši občini vse prej kot spodbudno. Spregovorili so o problematiki mladih, ki nimajo možnosti za množično in organizirano druženje, pritožujejo pa se tudi nad postopki občinske uprave. **Oto Pungartnik** je predlagal sestanek z vodilnimi z Mestnega trga, kar pa večina prisotnih glede na njihove izkušnje ni videla kot rešitev.

V sodelovanju s strokovnimi službami občine je videl problem tudi predsednik KS Grobelno **Ivan Centrih**. Takšne so njihove izkušnje okrog gradnje pločnikov, ki so nujno potrebni v Črnlici, Vrbnem in Stopčah. Pri županu se načeloma navadno vse dogovorijo, ko pa pride stvar do strokovnih služb, ni efekta. Človeška življenja, predvsem otroška, so tako še naprej v nevarnosti.

Prisotni so bili zelo kritični tudi do svojega mesta v občinski politiki. Ker niso politična stranka, jim je bilo v letošnjem proračunu ukinjeno financiranje. Vložili so tri amandmaje k proračunu: nakup tepiha za v kulturni dom, kar naj bi spet omogočilo zabave mladim, postavitev mreže na igrišču na Blagovni in financiranje svetniške skupine Neodvisne liste. Občinski svet njihovih predlogov k proračunu sploh ni uvrstil v obravnavo, bojda zaradi proceduralnih razlogov, vendar Neodvisna lista ni dobila nobenega uradnega obvestila glede nepravilnosti postopka.

Vsi prisotni so tudi sklenili, da bodo na letošnjih parlamentarnih volitvah podprli **Marka Diacija**, ki bo kandidiral na listi Stranke mladih Slovenije. **L. H.**

Odmevi

“Kozjanci smo pridni in pošteni ljudje”

Nekako tako je župan občine Šentjur in poslanec v državnem zboru Jurij Malovrh v prispevku ene izmed zadnjih številčk poslovnega časopisa Profit razlagal svoje videnje gospodarskih prednosti naše občine. Vse lepo in prav, če bi šlo za kakšen drug medij, ali morda za nagovor občanom ob kaki slovesni cerkveni priložnosti.

Toda omenjeni časopis se ukvarja pretežno s poslovnimi vprašanji, njegovo bralstvo pa zanima predvsem ekonomska tematika, berejo ga gospodarstveniki in analitiki poslovnih gibanj, državljani, ki jih zanimajo dogajanja v ekonomiji, trgu kapitala in financah, tisti, ki se ukvarjajo tudi s planiranjem investicij in vlaganji kapitala. Zato mislim, da je naslov, pa tudi vsebina omenjenega članka, skrajno neprimerna za tako ciljno javnost, še manj pa, da bi v njej vzbudil pozornost za naše okolje. To pomeni, da smo s svojo nerodnostjo, bolje povedano neznanjem, ponovno zapravili pomembno priložnost, za predstavitev določenemu pomembnemu krogu slovenske javnosti, ki odloča o denarju za naložbe, ki jih je prav naše okolje dobesedno lačno. Predstaviti bi se morali kot okolje, kamor se splača vlagati, ki ima določene pogoje, stroka jim pravi resursi, med katerimi je najpomembnejše znanje. Glede na število brezposelnih v občinah Šentjur in Dobje in izobraženih mladih strokovnjakov sem prepričan, da bi po tem kriteriju lahko zadovoljili. Naslov prispevka, pa tudi njegova vsebina, če jo je bilo komu sploh še do nje, pa v nasprotju z gornjo ugotovitvijo, cilja na pritegnitev delovno intenzivnih, ekološko problematičnih in tehnološko zastarelih investicijskih vlaganj, ki se jih povsod na vse kriplje otepajo. Vabimo torej tekstilce, usnarjarje in druge, pa okoljevarstveno sporne tehnologije, ki jih nehajo uporabljati kje v vzhodni Nemčiji, prodajali jim bomo pridne roke naših delavcev, znanje pa bomo izvažali v druga okolja, kjer filozofija razvoja sledi trendom in potrebam ljudi. Pri nas pa bomo še dalje in vedno bolj onesnaževali okolje in delali za slabe plače. Na ta način postajamo rezervat za umazana in slabo plačana dela. To je vizija, s katero nas v Sloveniji predstavlja naš najbolj odgovoren lokalni politični veljak, z načinom svojega razmišljanja.

Zato se povsem strinjam z **Borisom Zupancem**, ki je v prejšnji številki tega časopisa kritiziral sklicevanje na že zdavnaj preživele načine identifikacije s pojmi nerazvitosti in nas vpletajo v povezave, kamor ne sodimo. Kozjansko je bilo v preteklosti psevdonim za revščino. V današnjem, še posebej poslovnem svetu, pa ne vzbuja več nobenih čustev in usmiljenja. Kvečjemu obžalovanja, zaradi mentalne revščine tistih, ki se tega poslužujejo. Take je čas že zdavnaj povozil. Nerodnost je edino, če enako razmišljajo tudi tisti, ki bi nam morali utirati pot, ki nas sedaj vodi v to, da postanemo rezervat drugorazrednih državljanov in hlapcev.

Jože Artnak

Metanje kamenja v lajajočega psa

Intervju župana Malovrha v zadnji številki “Šentjurčana” je ena redkih priložnosti, ko je naš poslanec in župan vendarle stopil v javnost. Lepo, pa čeprav z rahlo brezzobim besedovanjem z urednico “svojega” časopisa. Njegovih leporečnih nastopov na vseh mogočih prireditvah pač ni mogoče šteti med vsebinske javne nastope. Da, volitve se bližajo in potrebno je stopiti pred svoje volivce čim lepši - in po možnosti tudi kot nedolžna žrtev brezobzirnih napadov. Komunikološke znanosti pravijo, da je žrtvena poza najuspešnejša za pridobivanja simpatij. Vse skupaj, hkrati z intervjujem s “svojo” Marjano na VTV, pa je najbolje opraviti še preden se uradno prične predvolilna kampanja. Kajpada brezplačno, oziroma posredno, na račun davkoplačevalcev.

Obsojamo tako grobo izražanje občanskega nezadovoljstva. Grožnje naj bi v demokraciji zamenjal dialog. Naj bi! Toda očitno še nimamo takšne demokracije. In obtožujoče: tudi po vaši krivdi, naš župan in poslanec Malovrh.

Poglejte, kako z lahkoto ste dali zapisati, da Vas Šentjurske novice “grobo napadajo s podtikanji in neresničnimi izjavami”, odstavek pa še bolj učinkovito (in žaljivo) zaključiti z arabsko modrostjo o vodji karavane, ki pač nima časa metati kamenje za vsakim psom, ki ga oblaja! Vaši privrženci bodo navdušeni.

Toda vsaka medalja ima dve plati. Šentjurske novice so res oster kritik županove vladavine, pa ne iz “prirojene hudobije”, temveč zaradi tehtnih razlogov. Vsako našo kritiko, “podtikanje in neresnične izjave”, ki smo jih objavili, smo predhodno skrbno preverjali. Vseh seveda nismo mogli, kajti zlasti dostop do informacij, zlasti še o

porabi občinskega denarja (da je denar alfa in omega politike, ni več nobena skrivnost), je neprodušno zaprt. Pa tudi dobro vemo, da bi se zaradi vsake tako ali drugače žaljive neresnice znašli pred sodiščem. Ali res ni mogoče verjeti, da kritik nismo objavljali zato, da bi vodji karavane jemali čas zaradi metanja kamnov v lajajočega psa, temveč zato, da bi tega demokratično izvoljenega vodjo opozarjali na morebitne položnejše poti in bližnjice? Hoteli smo dialog, kajti le dialog omogoča demokracijo in vodi do najboljših rešitev. S človekom, ki ima vedno prav, ali vsaj sam verjame, da ima, je dialog hudo težka zadeva. S šentjurskim županom in poslancem Jurijem Malovrhom javnega dialoga praktično ni. Je le enosmeren tok njegovega leporečja med ljudske množice. Njemu očitno dialog ni potreben. On je prijazen, lep, edini, vse ve, vse zna, vse razume, vse zrihta... najbolje!

Njegovim uglašenim in prilizovalskim nastopom je potrebno dodati tudi nekaj drugačne resnice. Je pošteno, da župan enostavno spregleda, da je “njegova” občina med najdražjimi v državi pri otroškem varstvu, pri cenah vode, kanalizacije, odvoza smeti..., da je ena od poslednjih in redkih slovenskih občin, ki so še vedno preprejene za makadamskimi regionalnimi cestami, da ima najdražji kabelski antenski sistem v vsej državi... Ob tem pa še rekordno brezposelnost in nadpovprečno nizke delavske plače, s katerimi socialno ogroženi z zategovanjem pasu držijo nad vodo naša podjetja.

Res je, tega vsega ni mogoče naprtiti županu. Toda če z našimi težavami ne moremo bremeniti našega poslanca in župana, koga potem sploh lahko? Tudi to so rezultati Malovrhove desetletne vladavine, med drugim kupljene na primer tudi z občinsko “investicijo” 10 milijonov v farne orgle, kar se županu tudi očita v objavljenem grozilnem pismu, ali 7 milijonov SIT za svoj časopis.

Seveda je dialog, ko enkrat pride do tako visokih tonov, zelo težko vzpostaviti na novo. Šentjurske novice so zato tu, da v svojem stilu, a še vedno korektno, sledijo dialogu župana z javnostjo, ga spodbujajo in omogočajo, župan pa naj se odloči, ali se bo z javnostjo pogovarjal samo preko njemu lojalnega občinskega časopisa, ali pa tudi preko ostrejših neodvisnih medijev.

F.K.

Ob rob julijsko-avgustovski prireditveni črni luknji

Poletje, čas ko Šentjur umre

Po zaključku šole in morebitnemu praznovanju dneva državnosti se v mestu šentjurskem lahko kratkoma izklopimo in se pustimo priklicati v življenje spet šele septembra, ko nas razne prireditve dobesedno preplavijo. Pogled na prireditveni koledar v mesecih juliju in avgustu pa je boren. V času, ko so razmere za družabnost odlične, je pri nas takorekoč uzakonjen dolgčas. Julij: Lojtr'ca in kambr'ca, in konec! Avgusta so nekaj pomigali študenje, srečali so se planinci, 31. pa se je nekaj zgodilo na Ipavčevini. Če izvezamo kino, ki je tokrat pripravil nekoliko bolj ažurne, vendar porazno obiskane predstave in "Boom" počitnice na Resevni, ki so zaradi neprijav, kljub dobremu in poceni programu odpadle, lahko teoretične možnosti, da se povprečni prebivalec Šentjurja udeleži nečesa, izčrpane. Se res ne bi dalo premisliti, stakniti skupaj par brihtnih glav in nekaj narediti iz našega poletja?

Prestavitev občinskega praznika iz avgusta na september je morda en odgovor na vprašanje, vendar je dejstvo, da nekaterih prireditev enostavno ni več. Se še spomnite kolesarske dirke na Rifnik, pa jadralne regate na Slivniškem jezeru, "Kozjanske noči", ki so jo prirejali na vrtu Motela? Zanimive so bile nogometne tekme med krajanom centrske in okoliške KS. Gasilci, ki so avgusta ponavadi prirejali kar dve veselici, so obupali. Bazen praktično sameva, njegove promocije pa ne s strani najemnika ne lastnika ni bilo zaznati.

Pravijo, da je idej veliko (taka je npr. "Šentjurska noč"), vendar, ko je treba pristopiti od besed k dejanjem, se takoj ustavi oz. je ta vmesni čas neverjetno dolg. Trditev, da gremo Šentjurčani iskat kulturo v Celje, ne vzdrži. Lokal na Trubarjevi, ki ima daljši odpiralni čas, kljub razširitvi ne kaže želje, da bi želel svojim strankam biti kaj več kot še eno napajališče. Upanje, da bo drugo leto bolje, je bilo zadnjih deset let vsakič znova pobito.

Rezultat: družabna klima v Šentjurju je na psu, zbiramo se

samo v ozkih krogih, usmerjenih po liniji krvi, interesov ali celo politično. Someščani, če si sploh smemo tako reči, se še komajda poznamo med sabo.

Brigita Škoberne, občina Šentjur: "V Šentjurju do sedaj nismo imeli tradicije poletnih prireditev. Računam, da bo možno več narediti po sprejemu Strategije razvoja športa, kulture in delovanja mladih. V športnem parku naj bi bile naslednje leto stvari bolj dorečene z zagonom režijskega obrata. Največja ovira pri omenjenih dejavnostih je seveda denar."

Anita Koleča, SLKD: "Z lanskoletnim nastopom tega delovnega mesta sem si zastavila ambiciozen program, ki pa se mora seveda še razvijati. Pri delu sem seveda omejena z razpoložljivimi sredstvi z občinske strani v višini 1.100.000 SIT in si tako ne morem privoščiti eksperimentiranja.

Glede poletnega dogajanja mislim, da se da na tem področju narediti veliko. V drugih okoljih so z ustanovitvijo zavodov naredili korak naprej. Za naše razmere bi bil po moji oceni najbolj primeren nekakšen 14-dnevni sklop prireditev, ki bi ga lahko imenovali tudi "Poletje v Šentjurju". Resno računam na prireditveni prostor za Ipavčevo hišo, ki bi se tudi sicer morala bolj odpreti. Upam tudi, da bo na Mestnem trgu čimprej urejen stalni prireditveni prostor.

Šentjurčani si zagotovo želimo tudi poletnega dogajanja, saj je na primer kar 90 zakupnikov Prireditvenega abonmaja julija potovalo na ogled opere Carmen v Ljubljano. Društveno organiziranje v Šentjurju ni najbolj učinkovito. Med bolj aktivnimi bi izpostavila literate, likovnike in študente."

Vse, kar nam poletno mesto nudi, so luštkane rožice, vendar si bom sam raje nabral solzic.

br

pon-petek
9. - 18. ure
sobota
9. - 12. ure

Brigita LUBEJ s.p.
Drofenikova 16, 3230 Šentjur
(tržnoprodajni center)
telefon in fax: (03) 5741-381
GSN: (041) 452-436

Brigita
papirnica darilni butik

V TRŽNOPRODAJNEM CENTRU

NUDIMO VAM:

- fotokopiranje
- pisarniški material
- vse za šolo
- darilni program (darila tudi aranžiramo)
- bogato izbiro ženskih torbic, modnih barv in oblik
- bogato izbiro moških in ženskih denarnic

znižanje šolskih torb in peresnic

– 30 %

Pridite in se prepričajte o pestrosti ponudbe ter ugodnih cenah!

UGODNA JESENSKA PONUDBA OZIMNICE

pričakujejo vas
trgovine užmah

e-mail:
tobis.uzmah@siol.net

na Planini
tel.: (03) 579 11 42

v Šentvidu
tel.: (03) 579 11 13

v Dramljah
tel.: (03) 579 84 40

Peter Jeršič - zgodba o uspehu

Tako ga je predstavil spiker na prireditvi ob otvoritvi novih skladišnih in prodajnih prostorov v Podgorju. Upravičeno.

Peter Jeršič je prišel pred desetimi leti s kombijem, s katerim je razvažal svojim redkim kupcem nekatere gradbene materiale, pred tremi leti je že odprl prijetno trgovino v Hruševcu, k njim je sedaj "prilimal" še 400m² pokritih prodajnih površin, v Podgorju pa si je omislil 4200m² skladišč, od tega 900 m² pokritih prostorov, pa deset redno zaposlenih... Uradni informaciji, da ga je nova pridobitev stala le okrog 150 milijonov tolarjev, skorajda ni verjeti, prav tako je občudovanja vredno dejstvo, da je investicijo, vključno s pridobivanjem "papirjev" na Občini, uspel zaključiti v dobri polovici leta. Kdor zna, ta zna. In Peter Jeršič je očitno med tistimi, ki ne le znajo, temveč tudi hočejo. "Lažje je trgovino odpreti, kot jo obdržati", mu je ob otvoritvi položil na srce župan Malovrh, kar pa očitno gospoda Jeršiča, kljub velikemu pritisku tudi nadnacionalnih trgovskih velikanov, ne skrbi pretirano. Otvoritev je pripravil v velikem stilu: številni gostje (bilo nas je okrog 500), blagoslov dekana Zemljiča, muzikanti, bogata pogostitev s pijačo in jedajo, kulturni in humoristični program, kot dodatek pa še 100 000 tolarjev Varstveno delovnemu centru, popusti za kupce do konca septembra, kar 10 nagrad za križankarje Šentjurskih novic. Skratka bil je praznik, kakršnega si župan Malovrh niti za občinski praznik ne more privoščiti. V vsej tej množici tako rekoč nisi mogel zgrešiti g. Jeršiča: droben možak, ki je dinamično brzelo od ene skupine gostov do druge, delil prijaznost na vse strani,

stiskal roke, sprejemal čestitke..., morda mimogrede sklepal tudi kupčije. Kazalo je, kot da vse pozna, kot da vsi poznajo njega.

G. Jeršič, kaj pomeni vaša trgovina v občini, pa tudi širše v regiji?

"Težko bi dal realno oceno. Vsaj v občini smo prostorsko gotovo blizu vrha, upam pa, da tudi po prometu in konkurenčnosti. Naš hit so tlakovci in opeka, kjer smo najugodnejši, upam. Sicer pa je glede cen tako, da ima vsak od konkurence tudi kaj cenejšega od nas."

"Če ne greš naprej, nazaduješ", je vaš moto. Kaj bo vaš naslednji korak?

"Ga ne bo. Dosegli smo določeno raven, v 7 letih moramo vrniti preko 100 milijonov kreditov, kar bo skupaj z obrestmi zneslo enkrat več od sposojene vsote, posodobiti moramo vozni park... Kot vse kaže, nihče iz družine ne bo šel po mojih stopinjah, a vseeno moram poskrbeti, da bo za menoj ostalo nekaj koristnega."

Povezovanje v šentjurski trgovini, odnosi s konkurenco?

"O posebnih odnosih s konkurenco bi težko govoril. No, gre pač za konkurenco. O povezovanju ne razmišljamo. Trenutno sta naša prednost naša prilagodljivost in pa dostava, na teh področjih pa ne vidim koristi od povezovanja."

Vaš podjetniški moto?

"Nižji zaslužki in večje količine. Kot drugo pa: zadovoljni trgovci so pogoj za zadovoljne kupce."

Ali si vzamete čas za zapravljanje svojega zaslužka?

"Grem na dopust, letos smo bili 9 dni na Krku, ob vikendih sem z družino, sicer pa ne zapravljam. Delo in posli so moje veselje in moja rekreacija."

Kaj Vas v Šentjurju moti?

"Nič me ne moti. Jaz sem zadovoljen človek."

F. K.

Zahvala

Kdor nekomu polepša vsaj en dan, je storil veliko

Gospod Peter Jeršič je ob otvoritvi novih skladišnih prostorov podaril VDC Šentjur 100.000 SIT - da bi varovanci preživeli nekaj prijetnih in veselih uric - kot je zapisal ob svojem prispevku.

Vsi se mu iskreno zahvaljujemo za pozornost in široko srce in mu želimo nadaljnjih poslovnih uspehov.

Varovanci in zaposleni v VDC

Tekla je kri

Zakaj ni bilo krvodajalcev iz Alposa?

V četrtek, 24. avgusta, je bilo pred in v osnovni šoli Franja Malgaja presenetljivo živahno. Pred šolo ni bilo mogoče najti parkirnega prostora, v večnamenskem prostoru šole pa so se vile dolge vrste pred vrati. Pred ambulanto je čakalo kakšnih 15 krvodajalcev, še nekaj več jih je stalo pred prostorom, kjer so odvezemali kri. Med čakajočimi je bilo kar veliko znanih obrazov, zlasti iz občinske stavbe. Sekretar OO RK Slejko si je zadovoljno mel roke: "Zelo sem zadovoljen, že do sedaj je tu okrog 50 krvodajalcev več, kot jih je bilo na lanski avgustovski akciji."

Med čakajočimi je bil tudi Branko Ribič iz Razborja, ki je dal kri že 77-krat.

Kaj vas prižene na darovanje krvi? Koliko vam jo navadno odvzamejo? Se kdaj počutite slabo po odvzemu?

"Krvodajalci posebnih ugodnosti nimamo. Pač rad pomagam sočloveku. Navadno mi vzamejo 4 dcl, kakšen dan pa se morda res počutim malo slabše, potem pa je spet vse normalno."

Edina konkretna zahvala krvodajalcem je malica. Tokrat so jo imeli pri Bohorču.

Marjan Bohorč: "Ne, vsi ne pridejo na malico. Tako okrog 80% pa jih le postrežemo. Danes smo servirali običajno malico, goveji zrezek s testeninami z graham in paradižnikovo solato. Po izbiri dobijo krvodajalci še pijače za 100 SIT, to je običajno 1 dcl terana. Zavod to stane 650 SIT."

Pridružil sem se živahnemu omizju v zimskem vrtu. Vsi so imeli redeče preveze na komolcih in vsi so bili iz Uprave enote. Ženske so pile teran, oba moška, Mihevc in Frece pa sadni sok.

"Nismo še vsi, šefica še pride," so povedali.

Vsi so večkratni krvodajalci in se povsem dobro počutijo, čeprav so jim pobrali le po malo manj kot pol litra krvi (4dcl). No, skoraj vsi. Alenka je namreč nenadoma izginila izza omizja in ko se je čez pet minut vrnila iz sanitarij, je bila bleda kot smrt, kot se reče. Pa ni bilo nič hujšega, teran in malica sta jo kmalu spravila k sebi.

Ali boste imeli danes prost dan? "Morda, še ne vemo."

Načel sem pogovor o plačevanju krvi. Ali ne bi bilo prav, da bi na primer vsem, ki dajo kri večkrat, kot je nujno potrebno, vendarle nekaj plačali? Nihče ni bil izrazito proti. Čas, čakanje, pa tudi morebitno slabo počutje pa imajo tudi svojo ceno.

Ko sem prišel v pisarno, je zazvonil telefon: "Prosim, da zapišete, da bi nekateri iz Alposa radi dali kri, pa nam v firmi niso dovolili."

G. Čander iz Alposa, pooblaščen za stike z javnostjo, je povedal: "Odsotnost zaradi krvodajalstva ima podjetje urejeno s pravilnikom in v ta namen se dopušča 5 odstotna odsotnost z dela. Dvodnevna odsotnost zaradi dajanja krvi je izključno strošek podjetja, ki ga nihče ne povrne, vendar že vrsto let omogočamo našim delavcem udeleževanje pri krvodajalstvu v skladu z navedenim pravilnikom."

Zaradi anonimnosti klica ne moremo razčistiti spornega primera."

Zvedeli smo, da so alpoški krvodajalci vendarle urednili svojo željo: naslednji teden so dali kri v Celju. F.K.

Na Planini

Angelska nedelja spet pod dežniki

Planinčani z vremenom nimajo sreče: gasilci tako rekoč že več let ne morejo spraviti svojega Domna suhega pod streho, že nekaj let po vrsti pa jim nagaja vreme tudi prvo nedeljo v septembru, ko se gredo svojo tradicionalno turistično prireditev. Letos se je sicer začelo obetavno s krasnim vremenom in prvi del prireditve pred prangarjem je bil še poletno vroč, toda ko so se preselili na športno igrišče, je prišel prvi hladen "blagoslov" še preden je Klinc prvič zagnal svoj ansambel. Kasneje se je sicer vreme umirilo, a brez dežnikov le ni šlo.

Dogajanje pred prangarjem, ki so ga po podobi starega prangarja postavili lansko leto, je spremljala približno tisočglava množica, ponazarjalo pa je srednjeveški planinski sejem. Skupina iz Pilštana, razglaševalec grofovih ukazov, sodnik, dva stražarja, zmikavt Gustl in tri grajske gospodične na konjih so bili osrednje osebnosti dogajanja. Zlasti zmikavt in pošteni lopov Gustl ("Če sta dve kokoši, vedno eno pustim") je navdušil z zelo dobro odigrano epizodo in z duhovitimi dialogi. Po tem, ko je spretno zmaknil zdaj eni zdaj drugi branjevki (Deželakova, Bobekova, Žibretova) kakšen sadež s stojnice, so ga stražarji seveda ujeli pri tatvini zajca s stojnice. Ker je v postopku priznal še nekaj drugih podobnih grehov, menda pa naj bi celo prešuštoval z neko Micko, ga je plemeniti gospod Moscon Planinski dal na prangar. Še prej sta Obrez iz Sel in Trupej iz Hruševja odigrala epizodo barantanja na sejmu.

V povorki starih traktorjev so sodelovali Antlej iz Planinske vasi s 45 let starim Vrhlovskim, Jesenšek iz Hruševja in Zorko iz Vejic s 44 letnima Porschejema, Pušnik iz Brda s svojim dve leti mlajšim Fendtom in Voga iz Praprotnega s 30 letnim Lindnerjem. Drugi traktorji v povorki so se mi zdeli še povsem sodobni. Sicer pa so tudi lastniki prvo omenjenih starčkov zatrjevali, da so vsi še v solidni delovni kondiciji. Na traktorskih

Gneča okrog Prevorja

prikolicah je bilo nekaj skupin: Mercina in sosedje iz Podpeči so delali v svoji "feldšmitni", družina Ločičnik iz Podloga je žgala oglje, Šeško, Tovornik in Jazbec z Brda so tesali, Pušnik iz Pristave je na vozu vozil drva, Kostevc iz Vejic je pletel koše in cekre... Na športnem igrišču so svoje še dodali čebelarji in Rezi Sehur s ponudbo suhega sadja, tesarji "švelerjev" iz Podloga in pa seveda pekovekve prošjač. Poleg šefice peči Marije Deželakove sta bili za pultom še Kolmanova Julka in gospa Ulaga. Pridno so mesile, packale ter pekle in seveda veselo prodajale. Prošjače so očitno še vedno osrednja točka tega dogajanja. Gospa Ulaga me je najprej temeljito "ošimfala", ker sem menda lani zapisal, da so njihove prošjače bolj žganci kot kaj drugega, hkrati mi je gostobesedno predstavila njihov letošnji repertoar, na katerem se je znašlo kar šest vrst prošjač. Toda ko sem si zaželel ocvirkovo prošjačo, pečeno na zeljni vehi, sem ostal praznih rok. Zeljne vehe jim je

vse pobrala suša (kako aktualen izgovor!), na ocvirkovo pa bi moral čakati, da jo naredijo in spečejo. Torej sem se odločil kar za navadno. Takole okrog četrtil kilograma težka stvaritev, seveda iz najboljše bele moke, tudi ob sodelovanju (ali mimohodu) jajc, kajpada farmskih iz Meje, me je stala 400 tolarjev. (Roko na srce, kriv sem si sam, ker sem nekoliko preveč trmasto vztrajal pri plačilu, ko so mi jo hotele podariti). Gospe se očitno spoznajo na trgovino. Ampak nič hudega, prošjače so vsaj zame še vedno dogodek št. 1 planinske turistične prireditve, škoda je le, da so jih preveč "pogospodile". Pravo prošjačo si namreč predstavljam iz grobe na kamen mlete moke, ocvirke na njej pa kajpada iz na roko narezane slanine. Enega in drugega pa žal tudi na Planini več ne poznajo. Ampak če bomo kupci sitni, jih bodo planinske ženske naredile.

Novi predsednik TD Planina g. Poljšak iz Podpeči je bil očitno zadovoljen: "Ja, vesel sem obiska. Drugo leto gremo naprej, najti moramo nekaj našega, nekaj izvirnega. Vemo, parada starih traktorjev ni dovolj. Morda nekaj v povezavi z ljudsko pesmijo, plesom... Težko je biti izviren in zanimiv hkrati."

Organizatorji so imeli težave s prostorom, kajti ljudi je bilo približno enkrat več kot sedežev. Malo sem se še smukal okrog dveh šankov in čakal napovedani zabavni program. Ko pa po eni uri ni bilo z njim še nič, sem si za intermezzo privoščil kratek obisk pri znanih. Ob vrnitvi je skozi sončne žarke veselo padal dež, gostje za mizami so odprli dežnike, tisti za šankom so se malo stisnili, vsi drugi pa smo se hočeš nočeš obrnili proti domu. **F.K.**

Zmikavt Gustl v rokah pravice

Planinčanom prekipelo – cestna zapora v Zelencah

KS Planina bo 2. oktobra ob 6. uri zjutraj 2000 zaprla cesto Planina - Sevnica, odsek Zelence. Fizično zaporo bodo umaknili, ko bodo izpolnjene tele njihove zahteve:

- da se izgradnja omenjene ceste nemudoma prične.
- da si pristojni iz Ministrstva za promet in Direkcije RS za ceste ogledajo ta problem.
- da dobijo trdna zagotovila o pričetku del.

Če tega dne ne bo prišlo do izpolnitve zahtev, bodo 9. oktobra zaprli cesto Planina - Dramlje v Šentjurju.

Odbor: R. Planko, J. Obrez, R. Mlakar, A. Bratuša in Marko Vovk

Šentjurska predvolilna politična scena II

Dobrih 14 dni pred volitvami je, kar je. Pravzaprav je zelo malo. Kot se je dalo predvidevati, ustanovili sta se Nova Slovenija, krščanska ljudska stranka, SMS, Stranka mladih Slovenije, formirala se je Jelinčičeva Nacionalna stranka, Desus je postavil svojega kandidata. Na naša volišča so vdrle tudi druge stranke in skupine, toda ne kaže, da bi se pri nas resneje organizirale in angažirale, zato z njihove strani ni pričakovati večjih presenečenj. Brez dvoma pa bodo odnesle kar veliko glasov, kar nam v skrajnem primeru lahko odvzame tudi poslanski mandat. V nasprotnem primeru bi lahko računali celo na dva.

V šentjurski SLS + SKD ni prišlo do pričakovanega razdora, kar pa ne pomeni, da se volilno telo pod gladino ni razburkalo. Ustanovitev Bajukove NSi, pravijo, da nanjo s simpatijami gleda tudi šentjurska duhovščina, je rahlo le zamajala Malovrhov poslanski stolček. NSi sicer nima najmočnejše ekipe, toda širše Prebilova rodbina, ki se je tu angažirala, lahko marsikaj stori. V vsakem primeru je nesporno, da prejšnji volivci SKD v precejšnji meri prepoznavajo NSi kot naslednico krščanske demokracije, pa čeprav Drago Arzenšek - predsednik in poslanski kandidat (sin poznane krščansko demokratske aktivistke Slavice Arzenšek), Rado Palir - podpredsednik (mož "Prebilove" Milke) in prekaljeni Franc Zabukošek - tajnik menda nikoli niso bili v SKD. Mislim, da si Drago Arzenšek niti v sanjah ne more obetati uspeha, kot bi ga bil na primer deležen Simon Zdolšek. Toda nič se ne ve. V proporcionalnem volilnem sistemu lahko prideš v parlament tudi s 5 % glasov. Šentjurska NSi pa jih lahko dobi tudi 10.

SMS, stranka mladih, bo prav tako dodobra pretresla šentjursko politično sceno. Marko Diaci, 29 letni diplomiran ekonomist, je z ambicioznimi in optimističnimi načrti uspel omrežiti mlado politično indeferentno generacijo. Pravi, da so te volitve le ogrevanje za pohod na šentjursko oblast

v prihodnosti. Spodbudno. Menim, da si bodo lahko polizali vse prste, če bodo dobili več kot 6 %, vprašanje pa je, če so dovolj organizirani na državni ravni in bodo sploh prišli v parlament. Glasove bodo pobirali vsem strankam, njihovi pa bodo predvsem volivci, ki jim je za politiko figo mar. Ti pa za pot na volišča praviloma niso najbolj zagreti.

Kaj lahko stori Sandi Kovačič s Planine za Jelinčičevo SNS? Po mojih predvidevanjih zelo malo. Še najbolj verjetno je, da stranka sploh ne bo presegla volilnega praga in bodo njeni glasovi plen velikih.

Kot vse kaže ima Desus realne možnosti, da pride v parlament, toda ne s poslancem iz Šentjurja. Gospod Kolenc je sicer simpatičen gospod, toda je Celjan in v Šentjurju komaj poznan, kar je zanj gotovo precejšen handicap.

Kdo bo torej naš poslanec?

Še vedno je prvi favorit Jurij Malovrh, zlasti še zato, ker ima razmeroma zelo anemično konkurenco. Tudi nizek rating njegove SLS + SKD na državni ravni mu je zelo v prid, saj bo že z nekaj sto zanj rezerviranimi glasovi zelo hitro prekoračil državno povprečje. Moramo mu priznati, da je z obsežnimi intervjuji na VTV (4 ure pred pričetkom uradne volilne kampanje) in Štajerskem valu, kajpada s "svojo" Marjano Novakovo in na račun

občinskega praznika, spretno in posredno na državne stroške zabrenkal po medijskih strunah. Ker pa nič ne vemo o stanju v drugih volilnih okrajih naše volilne enote, je prognoziranje res le loterija in čisto nič več. Bo pa zagotovo ostal brez precejšnjega deleža krščanskih glasov.

Možnosti Borisa Zupanca (LDS) so se za malenkost povečale zaradi dvojne kandidature Slavka Gabra v Celju, a še vedno niso ravno najbolj obetajoče. Prav verjetno je, da bo LDS dobila mandat za sestavo vlade, Gaber bo šel za ministra, v poslanski klopi pa bi se morda pokazala špranja tudi za Borisa. Seveda, če se bo malo bolj trudil z volivci.

Zoran Justin (SDS) je po ustanovitvi SMS ostal na čistini in se bo le stežka prebil naprej. Tudi on ni doslej naredil še ničesar za svojo promocijo. Predvidevam, da bo zaostal za državnim povprečjem SDS in izpadel iz resnejše konkurence.

Za dober volilni rezultat Branka Goloba na listi ZLSD nimam otipljivih argumentov, toda občutek sem imel, da bi lahko bil uspešen. Tudi njegov poslanski mandat ne bi bil nekaj nemogočega - če bi se g. Golob malo bolj angažiral. Ampak očitno se ni.

Torej nič vznemirljivega. Predvolilna scena tik pred volitvami je prej otožna kot razburljiva. F.K.

Parlamentarne volitve leta 1996

Malovrh v parlament s četrtem rezultatom

Obudili smo spomin na parlamentarne volitve novembra 1996. V občini Šentjur se je tedaj za sedeže v parlamentu potegovalo 10 kandidatov, dobili pa smo enega poslanca...

Volilna kampanja se je največ odvijala preko plakatov, kjer sta izstopali LDS (kandidat **Jože Artnak**) in ZLSD (**Cveto Erjavec**), ki sta "lepili" občino cel mesec kampanje. Druge stranke so v konkretno akcijo šle zadnji teden pred volitvami. Vsi so se pritoževali, ker so bili njihovi plakati kaj hitro strgani, za kar naj bi bile "zaslužne" celo organizirane skupine. Posebej kritično je bilo Kalobje, kjer so redki plakati viseli več kot dve uri. Sama kampanja je bila sicer dokaj slabokrvna. SLS (**Roman Moškotevc**) in LDS sta svoje simpatizerje skušala prepričati na shodih v takrat še Hotelu Alpos. Združena lista je pred Resevno pekla

kostanj, kuhala golaž in ponujala mošt. Socialdemokrati (**Franc Kovač**) so organizirali razgovore po manjših krajih ter goste prepričevali z "SDS pecivom" in vinom. SKD (**Jurij Malovrh**) se je omejila na plakate in zloženke. Morda je vredno omeniti tudi **Miho Jazbinška**, ministra za okolje in prostor v prvi slovenski vladi, ki je volivce v naši občini skušal prepričati s svojimi glasbenimi talenti (nekoč je bil član popularnih Mladih levov), kar mu je najbolje uspelo na Planini (tam je tudi rojen) in v Dobju. V volilni kampanji je bilo pogrešati neposredna soočenja kandidatov.

In kaj se je pokazalo na volilno nedeljo 10. novembra 1996? Volilna udeležba v občini Šentjur je bila 66 %, za 10 % nižja kot na državni ravni. Kar veliko presenečenje je pomenilo zmago slavje Romana Moškotevca, ki je prejel 22,4 % glasov in presegel tudi strankino slovensko povprečje. To ni uspelo drugo uvrščenemu Jožetu Artnaku, ki je s 22,2 % za 5 % zaostal za državnim povprečjem. 19,7 % Franca Kovača je bil za šentjursko SDS velik uspeh, saj je krepko, kar za 380%, popravila svoj rezultat z volitev leta 1994. Jurij Malovrh je dosegel 15,9 %, kar je bil napram parlamentarnih volitev 1992 velik korak nazaj.

Toda ravno Malovrh je kot edini iz naše občine dobil poslanski mandat. Gre za matematiko

Strankarski vpilv po občini v % (vir: ŠN, november 1996)

Kraj	SLS	LDS	SDS	SKD	ZLSD	DeSUS
Šentjur-mesto	13,7	29,3	17,2	15,4	9,9	3,5
Šentjur-okolica	28,0	17,4	19,4	7,3	4,3	4,8
Ponikva	23,6	18,5	21,1	15,8	4,3	5,2
Dramlje	23,6	18,7	11,2	29,4	3,8	1,9
Blagovna	24,8	21,3	19,8	19,2	1,6	3,1
Slivnica	21,0	27,0	21,0	10,1	4,2	4,6
Dobje	31,5	17,8	17,8	17,2	3,8	3,3
Planina	21,6	20,5	27,3	11,9	3,7	2,8
Prevorje	29,6	28,5	18,9	5,6	1,0	10,7
Loka	23,2	23,5	28,5	5,9	5,0	3,2
Kalobje	28,4	14,9	24,3	14,2	6,0	5,2

Volilni rezultati parlamentarnih volitev 1996 v %

(vir: ŠN, november 1996)

STRANKA	ŠENTJUR	VOLILNA ENOTA	SLOVENIJA
SLS	22,4 (Moškotevc)	19,0	19,5
LDS	22,2 (Artnak)	28,2	27,1
SDS	19,7 (Kovač)	18,0	16,1
SKD	15,9 (Malovrh)	9,3	9,5
ZLSD	5,2 (Erjavec)	6,5	9,0
DeSUS	4,3 (Šumej)	6,6	4,3
SNS	2,2 (Bobnič)	2,7	3,2
Zeleni	2,0 (Jazbinšek)	1,9	1,8
DS	1,6 (Vrečko)	1,7	2,7

proporcionalnega sistema, ki favorizira v prvi vrsti stranko, šele nato pa kandidata. Jurij Malovrh je bil navkljub relativno slabemu šentjurskemu rezultatu v svoji volilni enoti med kandidati SKD še vedno med najboljšimi in se tako usedel v poslanske klopi. Absolutni šentjurski zmagovalec Moškotevc je v svoji stranki naletel na dva kandidata, ki sta v naši volilni enoti dosegla boljša odstotka in tako "porabila" tudi vse njegove glasove. Podjetniku iz Stopč je za parlament zmanjkalo le nekaj deset glasov, nekoliko dlje od poslanskih klopi je bil Kovač, medtem ko Artnak kljub navideznemu uspehu ni bil niti blizu parlamentu. L.H.

Vsak ima svoj faktor

Našim kandidatom za poslance smo postavili 26 vprašanj, na katera so pisno odgovorili. Postavili smo jim pogoj, da lahko odgovorijo v največ 20 besedah (predlogi in vezniki se štejejo k besedam!). Tistim, ki se tega niso držali, smo pri odgovorih po dvesti besedi naredili tri pike in zapisali stop. Da ne bo zamer, smo se odločili za menjajoči se abecedni red. Ko smo začeli našo akcijo, je bilo znanih osem kandidatov, katerim smo vsem poslali vprašalnik. Odzvalo se je šest kandidatov, odgovorov pa nam nista poslala Emil Kolenc in Sandi Kovačič.

1. Kdo ste, gospod kandidat, in kaj bistveno označuje Vašo osebnost?

Arzenšek: Rojen Šentjurčan, poročen, po izobrazbi magister znanosti, zaposlen 10 let, govorim dva tuja jezika. Sem natančen vztrajen, delaven in dokaj...STOP!

Diaci: Marko Diaci, stanujoč v Vrhnem, diplomirani ekonomist in inženir, pred zaključkom magistracije ekonomije, zaposlen, oče, partner. Previdnost, odločnost ter vztrajnost.

Golob: Podjetnik Golob Branko, s.p., večino svojega osebnega dela vlagam v gospodarstvo.

Justin: Sem mož, oče dveh odraslih hčera, podsekretar, v Ministrstvu za obrambo zaposlen kot vodja uprave za obrambo Celje. Zase lahko...STOP!

Malovrh: Sem Jure Malovrh - župan in poslanec, rojen 1946, imam 35 let delovne dobe, od tega 25 let na železnici in...STOP!

Zupanc: Sem poklicno uspešen, poročen moški, odločen, da prevzamem odgovornost zastopanja interesov naših ljudi v parlamentu in soodgovornost za napredek države.

2. Ali ima lahko poslanski kandidat tudi napake, pomanjkljivosti? Katere so vaše prednosti?

Diaci: Nihče ni popoln. Moje prednosti so energija, mladost, ideološka neobremenjenost, želja ter vizija življenja v Sloveniji in Šentjurju.

Golob: Želel bi spoznati človeka brez napake. Jaz se svojih zavedam. Pomanjkljivost pa je zelo širok pojem.

Justin: Vsak od nas ima tudi napake, poslanski kandidati pri tem nismo nikakršne izjeme. Menim, da so moje prednosti predvsem znanje,... STOP!

Malovrh: Da. Prednost je v izkušnjah in preudarnosti

Zupanc: Nisem ravno tolerantan do napak. Premišljenost, nezaletavost in posvetovanje pred odločitvijo so moje prednosti.

Arzenšek: Prepričan sem, da ni človeka brez pomanjkljivosti. Kot glavno prednost bi navedel ravno motivacijo in zdravo ambicijo doseči cilje, ki...STOP!

3. Vaš politični kredo, pretekli, sedanji in prihodnji?

Golob: V politiki je potrebno tudi nasprotni interese usklajevati, ne pa jih izločati. Vse drugo pelje v anarhijo - preteklo, sedanjo in...STOP!

Justin: Moje preteklo, sedanje in prihodnje politično prepričanje temelji na sposobnosti in volji človeka posameznika. Ta se mora zavedati svoje vloge...STOP!

Malovrh: Verodostojnost; spoštovanje moralnih vrednot in zavzemanje za področje iz katerega izhajam.

Zupanc: V politično življenje sem stopil z osamosvojitvijo Slovenije. Kot član LDS sem drugi mandat občinski svetnik.

Arzenšek: Doslednost v besedah in dejanjih ter političnem delovanju tudi takrat, ko to ni najbolj popularno. Izbrati torej pravo, ne lažjo... STOP!

Diaci: Od rane mladosti si prizadevam za vpliv mladih v družbi, ustanovitelj neodvisne liste, prihodnji bo razviden iz odgovorov.

4. Poudarki volilnega programa vaše stranke, ki so vam osebno najbližji?

Justin: Osebnost najbližje mi je zahteva po pospešenem materialnem in duhovnem razvoju Slovenije, kar bo zagotovilo primerljivost Slovencev z drugimi Evropejci...STOP!

Malovrh: Enakomeren razvoj Slovenije, stabilnost in varnost, odgovornost za prihodnost Slovenije, višja kakovost življenja ter skrb za ogrožene skupine ljudi.

Zupanc: Nov, sodoben koncept gospodarske politike, ki jo predstavlja program LDS.

Arzenšek: Beseda velja! Svobodno gospodarstvo in priložnost za vse; Prednost družini in mladi naprej; Širina znanja in odprte možnosti; Evropa pri... STOP!

Diaci: Zaposlovalna in socialna politika, dostopnost šolstva za vse državljane, usmerjenost v prihodnost, ne v preteklost, decentralizacija države, vzgojno-izobraževalni sistem.

Golob: Znanje, gospodarska rast, visoki socialni standard, občutek varnosti, enakopravnosti, možnosti napredovanja, kar ustvarja novo energijo.

5. Kolikšni so Vaši letni dohodki in kolikšna naj bi bila plača poslanca?

Malovrh: Plače v državni upravi so urejene z Zakonom o plačah delavcev v državni upravi in pri tem ni odstopanj. Enako...STOP!

Zupanc: Zaslužim 3.500.000 sit na leto, kar pa je zagotovo preveč za nekatere poslance iztekajočega mandata.

Arzenšek: Moja plača je zadovoljiva, sem pa bil kot asistent, zaposlen na ljubljanski univerzi, vaje živeti tudi z bistveno manj denarja...STOP!

Diaci: Tretji razred lestvice za odmero dohodnine v letu 1999. Plača poslanca bi morala biti vezana na povprečno plačo v gospodarstvu.

Golob: Odvisno od uspeha mojega dela. Plača poslanca naj bi bila nižja.

Justin: Moj mesečni neto dohodek kot vodje uprave znaša 220.000,00 SIT. Sedanjih plač poslancev natančno ne poznam; menim pa, da mora...STOP!

6. Največje napake, slabosti naše družbe?

Zupanc: Vse preveč govorimo o preteklosti in to v času, ko je nujno usmeriti vse moči v prihodnost.

Arzenšek: Nespoštovanje dogovorov in zakonov. Izgovor, da smo mlada demokracija, ne opravičuje nedoslednosti.

Diaci: Zavist ("fovšija"), podkupljivost, pretirana ideološka razcepljenost, VIP sistemi.

Golob: Neenotnost, prikazovanje slabše Slovenije zunaj naših meja kot je v resnici. Klečeplazenje in podrejanje Evropi, namesto enakopravnega položaja, ki smo...STOP!

Justin: Nesolidarnost, včasih celo egoizem. Nesposobnost družbe pomagati starejšim, prizadetim, mladostnikom s težavami in žal tudi premajhno vrednotenje dela tistih,...STOP!

Malovrh: Prevelika javna poraba in s tem posredna slabitev gospodarstva. Ob tem dejstvu je tudi slabša konkurenčnost storitev in proizvodov. Finančni...STOP!

7. Kaj bi takoj uzakonili, če bi bili absolutni vladar Slovenije?

Arzenšek: Vprašanje je hipotetično. Prepričan sem, da Slovenija ne potrebuje t.i. "očeta naroda", ker bi to prej kazalo na njeno nezrelost.

Diaci: Ne maram absolutistov.

Golob: V demokratični družbi ni absolutnega vladarja.

Justin: Nikoli ne bi želel biti absolut česar koli, najmanj pa države. Vsekakor pa si bom prizadeval za spoštovanje enakosti pred zakonom...STOP!

Malovrh: V demokraciji ni absolutnega gospodarja.

Zupanc: Pravno državo in pošteno demokracijo

8. Kjer je mnogo države, tam je malo svobode. Kaj menite o tem izreku?

Diaci: Država bi morala biti regulator blaginje vseh državljanov,

ti pa si v demokracijah pišejo sodbo sami.

Golob: Kjer se upošteva demokratičnost države, je tudi svoboda.

Justin: Ne nujno! Vedno je problem v pravi meri. Le-to pri nas velikokrat težko najdemo ali jo sploh poskušamo iskati.

Malovrh: Drži, tam je tudi veliko anarhije.

Zupanc: Predvsem drži: kjer je mnogo države, je le ta predraga. Svobodo omejujejo ljudje in ne država.

Arzenšek: Verjetno je bilo potrebno in zelo na mestu, da se je na začetku poti samostojne Slovenije država močno vključevala. Zdaj...STOP!

9. Problemi slovenske demokracije?

Golob: Nerazumevanje ali nesposobnost dojemanja demokracije, razlage po svoje, kakor komu prav pride v danem primeru. Neupoštevanje različnosti in strpnosti.

Justin: Osnovni problem je odnos nekaterih do preteklosti. Nemogoče se je deklarirati in istočasno sprejemati odločitve, ki so v nasprotju...STOP!

Malovrh: Politični prostor je še vedno nerazčiščen. Ne ve se še, kaj je levica in kaj desnica tako kot jo poznajo...STOP!

Zupanc: Strankarski in celo osebni interesi politikov nad državnimi interesi, pomanjkanje politične kulture in strpnega dialoga.

Arzenšek: Bistveni problem mlade slovenske demokracije se mi zdi nezmožnost razlikovanja in premagovanja ozko strankarsko-političnih in tudi osebnih interesov v dobro...STOP!

Diaci: Zavist ("fovšija"), podkupljivost, pretirana ideološka razcepljenost, VIP sistemi.

10. Veliko se govori o avnojskih dokumentih. Kakšen pomen imajo za samostojno državo Slovenijo?

Justin: Slovenci imamo svojo državo. Zares smo lahko in morali bi biti nanjo in nase ponosni. Avnojski sklepi pa niso pravni temelji slovenske državnosti.

Malovrh: Mnogo avnojskih sklepov je poteptala že prejšnja oblast v prvih letih. Priborica do odcepitve je bila priborjena z orožjem in...STOP!

Zupanc: Avnoj in avnojski dokumenti so zgodovinsko dejstvo. Se bomo zaradi zgodovinskih frustracij nekaterih politikov odpovedali že priznanemu nasledstvu bivše Jugoslavije?

Arzenšek: Dokumente sprejemam kot zgodovinsko dejstvo, vendar pa sem prepričan, da se je Slovenija s plebiscitno odločitvijo, razglasitvijo samostojne države, desetdnevno...STOP!

Diaci: Avnojski sklepi so dejstvo, tako kot to, da je bila Slovenija republika v Jugoslaviji. Ne smejo biti predmet političnega izsiljevanja.

Golob: Pomanjkanje znanja zgodovine pripelje do takšnih vprašanj. Imajo ključni pomen za državo Slovenijo.

11. Klerikalizem v Sloveniji in v Šentjurju? Ga imamo, je legalen, kje ga vidite?

Malovrh: Vprašanje je slabo zastavljeno. Vprašanje je, ali je močnejša levica ali desnica. (Kler = duhovništvo)

Zupanc: Ni legalen. Vidim ga v pogostem vpletanju duhovščine v urejanje političnih zadev. Tudi pri nas.

Arzenšek: Prepričan sem, da klerikalizma v Sloveniji ni. Ne vidim pa nič spornega, če si Cerkev prizadeva za aktivnejšo vlogo v...STOP!

Diaci: Klerikalizem je po mojem mnenju ekstremizem. Vera pa je vrednota. V Sloveniji in Šentjurju se to zamegljuje.

Golob: Klerikalizem je ekstremni pojav, nezdrav za rimsko-katoliško cerkev.

Justin: Cerkev se poskuša najti tudi znotraj političnega prostora in v tako diferenciranem prostoru najti tistega, ki lahko prispeva k temu...STOP!

12. Komu od slovenskih politikov iz zadnjih 50 let bi postavili spomenik? Zakaj?

Zupanc: Nisem pristaš postavljanja spomenikov politikom, 50 let pa tudi za zgodovino nekega naroda ni merilo za postavljanje spomenikov politikom.

Arzenšek: Imamo kar nekaj zaslužnih Slovencev in Slovenec, katerih delo in življenje ne obeležujemo ravno vzorno, zato lahko politiki še kar malo počakajo.

Diaci: Spomenike naj postavljajo zgodovinarji, ne pa kandidati za poslance oz. politiki.

Golob: Nobenemu, da jih ne bo potrebno čez 50 let odstranjevati.

Justin: Vprašanje je po svoje težko; nismo jih imeli veliko in še večina teh spomenike že ima, Mislim pa, da si...STOP!

Malovrh: Nobenemu.

13. So vera, Cerkev in posledično tudi verouk v šolah bistveni faktorji, ki lahko pripomorejo k duhovno bogatejši, pravičnejši družbi in državi?

Arzenšek: Cerkev nikoli ni zahtevala uvedbo verouka v šoli. Sporočilnost krščanske vere pa je tista duhovna komponenta družbe, ki jo plemeniti...STOP!

Diaci: Vera kot vrednota da. V šoli bi prepovedal reklamiranje vsakršne ideologije. Uvedel bi predmet Morala in etika - Svetovni nazori ljudstev.

Golob: Duhovno bogat človek, ki premore zaradi razgledanosti preseči različnosti in jih tudi razumeti.

Justin: Bistveni niso, k temu, kar vprašujete, pa lahko pripomorejo.

Malovrh: Spoštovanje moralnih norm krepi človeka in družbo.

Zupanc: K pravičnejši in duhovno bogatejši družbi predvsem prispeva zagotavljanje enakih možnosti državljanov ne glede na njihovo veroizpoved.

14. Marihuana je menda manj škodljiva od alkohola. Bi bili pripravljeni glasovati za legalizacijo te mehke droge?

Diaci: V kolikor je zadeva pod nadzorom, da, ker bi s tem prepovedan sad ne bil več predmet črnega trga, kriminala.

Golob: Ne, običajno je to prehod v trdo drogo.

Justin: Bogastvo države so ljudje. Vsaka droga pa je posledično napad na to bogastvo in za legalizacijo drog se vsekakor ne...STOP!

Malovrh: Ne.

Zupanc: Ne gre za legalizacijo droge temveč za dekriminalizacijo odvisnikov. Temu področju pri nas posvečamo premalo pozornosti.

Arzenšek: V legalizaciji drog ne vidim rešitve problema. Bistveno je spoznanje vsakega posameznika, da sta življenje in zdravje veličini, ki odtehtata...STOP!

15. Svetost življenja! Abortusi so tudi naša realnost. Bi jih kazalo med drugim tudi zakonsko prepovedati in kršitelje kaznovati?

Golob: Vprašanje je zelo odgovorno in se v dvajsetih besedah ne da razložiti, odločanje pa prepustimo ženskam.

Justin: Če bi abortuse prepovedali, bi takoj ogrozili življenje in zdravje naših žena. Bilo pa bi jih lahko manj, če bi...STOP!

Malovrh: Svetost življenja je tudi spoštovanje človeka in sočloveka. Slovenija ima približno enako število rojstev in splavov. Potrebno bo več narediti...STOP!

Zupanc: Mislim, da je trenutna ureditev pri nas dobro urejena in strokovno utemeljena.

Arzenšek: To je občutljivo, etično in strokovno vprašanje, ki ga ne kaže poenostavljati. Življenje je potrebno spoštovati.

Diaci: Povratek v srednji vek, mazači, zastrupitve - ne. Poskrbimo raje za socialo, matere samohranilke ter vsakomur človeka vredno otroštvo.

16. Alkoholno - šoferska (in tudi nacionalna) dilema: ste za šoferski 0,00 promile?

Justin: Sedanja ureditev je po mojem mnenju ustrezna; je pa nadzor premajhen.

Malovrh: Sem za spoštovanje obstoječe prometne zakonodaje.

Zupanc: Mislim, da je trenutna ureditev pri nas dobro urejena in strokovno utemeljena.

Arzenšek: Sem za absolutno treznost vseh udeležencev v cestnem prometu.

Diaci: Nekdo je pijan pri 0,00, nekdo pri 1,00, Štajerci pa pravimo, da je 0,5 "v luftu". Rešitev: dobre ceste, samokontrola.

Golob: Ne, sem pa za bolj učinkovite in Evropsko unijo usklajene prometne zakone.

17. Slovenija v EU? Zakaj da in zakaj ne?

Malovrh: Vprašanje je: Evropa ali Balkan - tam smo že bili.

Zupanc: Samo da. V nasprotnem primeru ne moremo računati na uspešen gospodarski razvoj temveč na osamitev države.

Arzenšek: Slovenija v EU "da" - zaradi prevzema pravnega reda, poslovnih običajev ter priložnosti za gospodarsko rast, zaposlenost,

socialno blaginjo, neizoliranost in...STOP!

Diaci: Da, vendar ne za vsako ceno. Naš največji zunanji trg je EU, ohranitev kulturne identitete naroda pa je naša naloga.

Golob: Da, zaradi trga in enakomernejšega razvoja, izmenjave izkušenj v tehniki in kulturi ter za zmanjšanja birokracije in povečanja varnosti.

Justin: Vsak izolacionizem je slab. V EU moramo, seveda pa si moramo zagotoviti tudi čim boljše pogoje ob vstopanju.

18. Zasvojencl z mamili in oboleli za aidsom so velikokrat isti ljudje. Bi kazalo zanje na državne stroške zgraditi posebne domove ali ločena naselja, da bi preprečevali okužbe in negativne vplive?

Zupanc: Izoliranost bolnih v getih so nehuman in strokovno preživel poskus, da bi zdravi ostali neokuženi. Negativni vplivi se zdravijo preventivno.

Arzenšek: Število okuženih z virusom HIV in število bolnikov, pri katerih se je bolezen že razvila, sta trenutno v Sloveniji sorazmerno...STOP!

Diaci: Potrebno bi jim bilo pomagati v skupnostih, kjer bi ustvarjali, sčasoma pa prešli v normalno življenje. Zato preventiva, ne kurativa.

Golob: Sem proti izolaciji takšnih ljudi in sem prepričan, da izločeni nimajo pogojev za vračanje v normalno življenje.

Justin: Ne, teh ljudi ne moremo in ne smemo iz družbe izločevati. Zanje je treba ustrezno poskrbeti znotraj obstoječih institucij, le... STOP!

Malovrh: Nesrečneži so potrebni pomoči družbe. Več bo potrebno narediti na področju preventive.

19. Poslanec naj bi bil predstavnik vsega ljudstva in ne le lokalne skupnosti. Kako komentirate kombinacijo županske in poslanske funkcije?

Arzenšek: Če mislite konkretno na šentjursko občino, bi bilo zaradi njene velikosti in kompleksnosti koristno dobro sodelovanje med profesionalnim županom in... STOP!

Diaci: Vzpostavitev sistema decentralizirane države bi prisilila poslance k državotvornosti. Z informacijskega vidika pozitivno, z

vidika dostopnosti župana negativno.

Golob: Nista združljivi.

Justin: V več dela kot si prisiljen, več ga opraviš. Vprašanje pa je kvaliteta opravljanega dela. Nad kombinacijo županske in poslanske...STOP!

Malovrh: Funkciji se dopolnjujeta zlasti na področju zakonodaje z vidika okoljevarstva, infrastrukture ter družbenih dejavnosti. V Evropi je čast za občino...STOP!

Zupanc: Funkciji nista združljivi. Obe sta zahtevni in najboljši primer nezdružljivosti je naš župan: ni ga v parlamentu, ne na občini.

20. Kako ravnati z nezakonitimi posegi v prostor, ki smo jim priča na Šentjurskem?

Diaci: Zakon mora veljati za vse, potrebno pa je povečati učinkovitost birokracije, ki zna včasih "požreti živce".

Golob: Enako kot z drugimi nezakonitimi postopki - po veljavnih zakonih.

Justin: Nezakonite posege v prostor (na Šentjurskem) dopušča občinska uprava, saj ne kadruje komunalnega inšpektorja.

Malovrh: Ministrstvo za okolje in prostor ukrepa prepočasi, čeprav spada v njihovo pristojnost.

Zupanc: Nezakonite posege v prostor je potrebno sankcionirati skladno z veljavno zakonodajo. Tudi s tem se zagotavlja pravni red.

Arzenšek: Imamo pristojne in (upam) usposobljene organe znotraj občine in upravne enote, ki so po službeni dolžnosti poklicani reševati posamezne primere.

21. Vaša ocena vpliva šentjurske občinske oblasti na naše občinske razvojne potencialne?

Golob: Verjetno bi se dalo narediti malo več, mislim pa, da se Šentjur kljub vsemu razvija.

Justin: Občutek imam, da sedanja občinska oblast predvsem nima vizije, kako razmeroma skromne potencialne aktivirati.

Malovrh: V zadnjih letih je bilo mnogo zgrajenega: obvoznica, podvoz, cesta skozi Šentjur, vodovod, telefonija, šole Dobje, Hruševac, Prevorje, športni park,...STOP!

Zupanc: Vpliv je takšen, da ni nobenih pravih razvojnih potencialov.

Arzenšek: Gre za vprašanje obstoja koncepta oz. dolgoročne

strategije realnega razvoja šentjurske občine. Za začetek naj se poenoti predstava kakšno občino... STOP!

Diaci: Zaviralno.

22. Kaj bi spremenili, če bi bili župan?

Justin: Kot župan bi dajal več poudarka za razvoj malega gospodarstva in podjetništva, kar bi mladim in brezposelnim omogočalo zaposlitev.

Malovrh: Nadaljeval začetno: vodovod, kanalizacija, obrtna cona, industrijska cona, nadvoz, pločniki, knjižnica, stanovanja itd.

Zupanc: Prenehal bi se obnašati kot "Kozjanski Kalimero" in ambiciozno zastavil izdelavo novih razvojnih programov za občino.

Arzenšek: Ne kandidiram za župana, zato si odgovor na to vprašanje jemljem na kredit.

Diaci: Strategijo razvoja občine, ki vsebuje izgradnjo infrastrukture po prioritetah, privabil investitorje (zmanjšanje komunalnih taks), gradnja stanovanj, mladinski kulturno-sportni center...

Golob: Bil bi samo župan.

23. LPC Kozjansko je občinski zavod, financiran iz proračuna, ena od njegovih najbolj opaznih dejavnosti pa je izdajanje časopisa "Šentjurčan". Gre po vašem mnenju za zdravo konkurenco, ali pa morda tudi za udarec po demokraciji in rahlo zlorabo občinske oblasti?

Malovrh: Približno 5 let nazaj je dejal F. Kovač: "Konkurenca je zdrava" in zrušil Ota Pungartnika.

Zupanc: Konkurenca je že zdrava, samo škoda, ker je Šentjurčan nastal izključno kot odgovor Novicam. Glede financiranja pričakujem poročilo LPC Kozjansko.

Arzenšek: Naj presodijo bralci.

Diaci: Konkurenca je zdrava in spodbuja kvaliteto samo v primeru enakih izhodiščnih pozicij. Ostalo je dumping.

Golob: Konkurenca je zdrava, če je zdrava...

Justin: Konkurenca je vedno zaželena, V konkretnem primeru pa menim, da ne gre ravno za zdravo konkurenco.

24. Na Planinci imamo Sal držino Mame Alojzije ozlroma ekološko kmetijo. Bi veljalo prisluhniti njihovi zahtevi po gradnji "družinske hiše", ali jih tudi s pomočjo urbanističnih predpisov odgnati iz občine?

Zupanc: Problem družine se mora reševati skladno s predpisi. Naš način "reševanja" je Šentjur zopet spravil na negativno stran časopisov.

Arzenšek: Ponavljam odgovor na 20. vprašanje. Kolikor je meni poznano, sta tako občina kot republika izdali negativno mnenje, ki je bilo...STOP!

Diaci: Zakonodaja naj velja za vse, tako za Vlado RS, kot za Sai družino oziroma ekološko kmetijo.

Golob: Vprašanje zahteva dobro poznavanje primera. Upajmo, da bo rešeno skladno s predpisi občine in veljavne zakonodaje.

Justin: Bogastvo družbe je tudi v njeni različnosti. Samo odprt človek sprejema drugačnost drugih. Mislim, da ekološka kmetija ni toliko moteča... STOP!

Malovrh: Kliknite na internetu Ekološka kmetija in se odločite.

25. Šentjurska občina je letos dala iz proračuna za cerkvene orgle 6 milijonov SIT, približno z enakim zneskom pa podpira tudi vso dejavnost mladih (društva, prireditve...). Vaš komentar?

Arzenšek: Prav je, da je posvetna oblast pripravljena prisluhniti potrebam in pristopiti dejavnostim, ki potekajo pod okriljem Cerkve - tudi v konkretnem... STOP!

Diaci: Zato mladi odhajajo iz občine, kar si želim preprečiti. Problem z orglami bi lahko rešili bolj spretno.

Golob: Za orgle dovolj, za mlade premalo.

Justin: Za orgle dovolj, za mlade občutno premalo.

Malovrh: Narobe - skupaj 10 milijonov. Naložba je v kulturo in izobraževanje ter novo delovno mesto. Za kulturo je namenjenih 71 milijonov,...STOP!

Zupanc: Predlog LDS, da bi v zameno za orgle občina dobila športno igrišče, je ostal brez obravnave. Umni gospodarji se pogajajo.

26. Za koga od kandidatov bi glasovali, če ne bi bili strankarsko vezani in ne bi sami kandidirali za poslanca?

Diaci: Če bi lahko izbral, ne bi kandidiral.

Golob: Za kandidata ZLSD.

Justin: Za drugega kandidata naše stranke.

Malovrh: Za kandidata SLS – SKD Slovenska ljudska stranka.

Zupanc: Podpiram program in usmeritev stranke LDS. In če ne bi kandidiral sam, bi podprl našo kandidatko oz. kandidata.

Arzenšek: Ker smo pred državnoborskiimi volitvami in ker je iz kandidature razvidna moja pripadnost, je odgovor o glasovanju za stranko na...STOP!

Uredil: L. H.

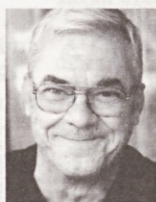
Anketa

So volišča res le še za vole?

Vprašanje je namerno provokativno in ga volivci, prosimo, ne jemljite kot žalitev. Dejstvo je namreč, da število državljanov, ki hodijo na volitve, kopni iz leta v leto, letos pa celo pričakujemo, da bo udeležba na volitvah le še polovična. Za vsakega drugega šentjurskega volivca torej volitve niso več zanimive in še manj praznik demokracije. V socialističnih časih pa tudi 90 odstotna udeležba ni bila problem.

Kaj se je zgodilo? Zakaj naši občani gredo ali ne gredo na volitve, kaj jih moti in kaj navdušuje, bodo sploh šli na volitve, smo poskušali izvrtati iz naključnih sogovornikov. Pa tudi, kateri šentjurski kandidati so po njihovem mnenju levi in kateri desni, in še, kateri strani obetajo zmago na volitvah?

Edi Jelen, podjetnik iz Gorice: Provokacija z vprašanjem je na mestu; vse, kar se je doslej dogajalo z volitvami in po volitvah, nam jemlje zaupanje. Izvoljeni ljudje niso delali v prid države in gospodarstva. Kljub temu pa ni prav, da na volitve ne gredo. Seveda bom šel na volitve, volil pa bom SNS, leve torej. Šentjurska predvolilna informiranost je katastrofalna, vem le za našega kandidata Kovačiča in Malovrha. Zmagala bo leva strana.

Veronika Poljšak, upokojenka iz Šentjurja: Z našimi volitvami je tako, da se zdi, da je že vse vnaprej izvoljeno. Ljudi poslušam, kako so volili, izvoljeni pa so drugi. Lepo vas prosim, le kaj tudi naredijo ti izvoljenci za nas? Nič. Letos prvič v življenju ne bom šla volit. Nimam kaj voliti. O šentjurskih kandidatih nisem še nič slišala, pojmi levo, desno, sredina pa mi tudi nič ne pomenijo. Obljube, obljube..., nobeden pa nič ne naredi. Če slučajno najdem župana na občini, pa me pošlje v drugo pisarno, samo da se me na hitro znebi.

Alojz Gorbin, delavec iz Šentjurja: Prava svinjarija je, da so po vseh strankah še vedno komunisti, ki še vedno hočejo odločati. Naj bi enkrat že dokončno odstopili! Ni dela za mlade, plače so ciganske, cene rastejo...In zakaj ne bi mogel biti verouk v šolah? Mlada generacija je že tako preveč zdvijana in jim vera ne more škoditi. Sicer pa sta cerkvena in partijska oblast enaki.

Na volitve bom seveda šel, ker nočem dovoliti, da bi moj glas porabili nepoklicani.

Nimam pojma, kdo so naši kandidati, pa tudi ne, ali je zdaj Ljudska stranka leva ali desna. Tudi drugi ljudje so podobno zmedeni.

Alojz Recko, upokojenec iz Slivnice: Da, tudi sam menim, da bo letos udeležba na volitvah

slaba, vzrokov je več, tudi padanje standarda, vsega pa zagotovo ni kriva politika. Res je, da smo potrebni osvežitve, ki pa je te volitve očitno še ne ponujajo. Na volitve vsekakor grem, kajti če ne greš na volitve, samo prepuščaš drugim, da odločajo namesto tebe.

O šentjurskih kandidatih ni bilo še nič slišati in nimam pojma, kdo so. Zmagala bo leva sredina.

Peter Rožanc, študent iz Šentjurja: Šentjurski politiki se ne znajo prav predstaviti. Vse preveč obljublajo, ko pa pride do konkretnega primera, nič ne vedo. Sam bom šel na volitve. Šentjurski predvolilni sceni lahko na lestvici desetih ocen dam dvojko. Nič se ne dogaja, samo obljube. Zdi se mi, da je v Šentjurju več desnih politikov, kar se najbolj očitno odraža predvsem v dosedanjih županovih odločitvah. Najboljši primer so nove orgle, ki jih Šentjur ne potrebuje. Na volitvah v Šentjurju se bojim, da bodo spet zmagali desni, sam pa bom volil za napredek in razvoj.

Aleš Kop, študent iz Šentjurja: Vzrok v slabi volilni udeležbi vidim, da so že celo desetletje na oblasti isti ljudje, ki izhajajo iz t.i. kontinuitete. Letošnja volilna udeležba bo po mojem zopet višja, saj so razmere podobne tistim okrog leta 1900 - ko se je bil boj med liberalci in klerikalci - torej prelomne. Šentjurske kandidate dobro poznam, zato mi je žal, da med njimi ni več ultraintelektualcev. Leti bi morali izhajati iz pravne ali ekonomske stroke.

Za demokracijo samo je zdravo, da se oblastna garnitura menja na dve mandatni obdobji. Upam, da bo letos prišlo do preobrata - na desno.

F.K., br, L.H.

VABILO NA SOOČENJE KANDIDATOV

Vse, ki še ne veste, ali pa že tudi veste, kako boste volili, vabimo na predvolilno soočenje šentjurskih poslanskih kandidatov, ki bo v ČETRTEK, 5. OKTOBRA OB 18. URI v skupščinski dvorani na Občini.

Kandidatski striptiz bo opravljen v režiji Šentjurskih novic in moderatorjev Bogdana Rahtena in Luke Hvalca.

Po končani predstavi vas kandidati družno vabijo na kozarček in prigrizek v hotel Žonta.

Voliti tako in drugače

Vsi volilci v nedeljo, 15. oktobra, iz različnih vzrokov ne bodo mogli glasovati na običajnih voliščih. Tako bodo vojaki, zaporniki, bolniki, ki morajo bivati v bolnišničnih ustanovah in varovanci upokojskih domov lahko glasovali na voliščih na svojih "začasnih" naslovih. Na slovenskih diplomatsko-konzularnih predstavništvih pa bodo lahko ljudsko voljo udeležali slovenski državljani, ki se nahajajo v tujini.

Predčasno glasovanje

Po 69. členu Zakona o volitvah v Državni zbor je moč tudi predčasno uveljaviti pravico do glasovanja za poslanca. Občani Šentjurja in Dobja bodo to lahko storili od torka (10.) do četrta (12.) oktobra od 9. do 17. ure, na volišču v sejni dvorani občinske stavbe na Mestnem trgu 10.

Glasovanje na domu

Volivci, ki se zaradi bolezni ne bodo mogli zglasti na volišču morajo tri dni pred dnem glasovanja vložiti zahtevo, da želijo glasovati na svojem domu. Zahteve lahko pošljejo enostavno na naslov: Okrajna volilna komisija Šentjur. br

Predstavitev

Slovenec sem, Slovenec sem, tako je mati djala...

Sem Marko DIACI, rojen 20.03.1971 v Celju, že 25 let stanujoč v Vrbnem pri Šentjurju. Imam sina po imenu Tim ter partnerko Manuelo. Zaposlen sem v Mariboru, kjer dokončujem tudi magistrski podiplomski študij Ekonomije in poslovnih ved. Po izobrazbi sem diplomirani ekonomist in inženir elektrotehnike.

Stranka mladih Slovenije (SMS) združuje ljudi, ki so mnenja, da je politični prostor v Sloveniji netransparenten, da je Slovenija obtičala na čereh ideološkega razdvojevanja, politiki z obeh strani pa pozabljajo svoje primarno poslanstvo:

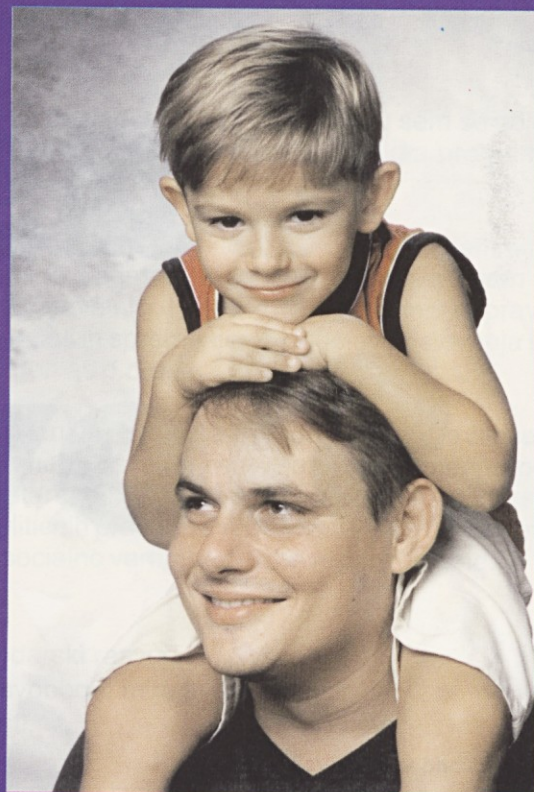
boj za dobrobit slovenstva in slovenske države so zamenjali z bojem za oblast

Prav tako menim, da je prišel čas, ko potrebujemo energijo, voljo in znanje. Naš program je strnjen v naslednje točke:

1. USTAVA RS določa, da mora biti Republika Slovenija socialna država. Subjekti take socialne politike morajo biti vgrajeni v stanovanjsko, davčno, družinsko, zdravstveno... področje delovanja naše države.
2. ZNANJE je naša bodočnost. Majhna država, surovinsko revna, potrebuje visok nivo izobrazbe, da bo lahko z znanjem ustvarjala dodano vrednost. Šolstvo postaja privilegij bogatih, nosilci znanja pedagoški delavci pa so nemotivirani oz. podcenejni. Želimo šolski sistem z večjim poudarkom na kreativnosti.
3. DECENTRALIZACIJA SLOVENIJE. Ali veste, da bruto domači proizvod na prebivalca v najrevnejši regiji v Sloveniji dosega le 60% najbogatejše regije. Izselitev mladih ljudi v center zato ni naključje.
4. EVROPSKA UNIJA je projekt odločilnega pomena za prost pretok ljudi, blaga in storitev. Je naš največji zunanjetrgovinski partner. Vstop Slovenije v EU kljub temu ne sme biti predmet izsiljevanja.
5. Ste se kdaj vprašali kako draga je naša država, koga bo najbolj prizadela pokojninska reforma in da je proračunska luknja vedno večja? Kdo jo bo plačal. Odgovor je na dlani:

Ko me je dete pestovala, ko me je dete pestovala...

Odločitve, ki se sprejemajo danes, bodo vplivale na življenje naših otrok. Nam ni vseeno.

mladi
za
mlade

strankamladihslovenije

SMS
www.sms-mladi.com

Čas je za Slovenijo

Spoštovana volivka, volivec!

Kot Vaš poslanec si bom prizadeval, da bodo program in vrednote Socialdemokratske stranke Slovenije, ki izražajo iskreno upanje mnogih naših ljudi po boljši, prijaznejši Sloveniji, tudi v resnici zaživele. Prizadeval si bom, da se bomo kot družba začeli ukvarjati z resnično pravimi problemi, ne pa z izmišljenimi dilemami, ki nas silijo v preteklost in ne v prihodnost. Slovenski ljudje smo si seveda zelo različni, vendar pa spet ne toliko, da bi si morali biti nenehno navzkriž, tudi takrat, ko se pogovarjamo o tem, kako ustvariti pogoje za **razvoj** naše države.

Zato si bom prizadeval, da zgradimo tako Slovenijo, v kateri bodo **vsi ljudje imeli možnost dostojnega življenja, zaposlitve, socialne varnosti, izobraževanja.**

Slovenijo, v kateri bosta **poštenje in pravičnost** temelj našega skupnega življenja.

Državo, ki bo znala spodbujati svoje državljane pri njihovi **podjetnosti in ustvarjalnosti** na vseh področjih: gospodarskem, kulturnem, znanstvenem, športnem.

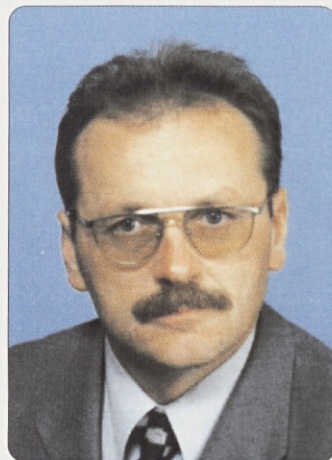
Ki bo znala poskrbeti in **pomagati** tudi tistim med nami, ki imajo zaradi različnih osebnih razlogov nekoliko manjše zmožnosti delovanja.

Kot Vaš poslanec si bom prizadeval za to, da v Sloveniji ne bo več privilegiranih in pa na drugi strani zapostavljenih državljanov! Vsi moramo imeti **enake možnosti** za izobraževanje in zaposlitev, enake možnosti za zdravstveno oskrbo in enake pravice do socialnega varstva! Ne smemo se deliti na bolj in manj enake.

Slovenija mora biti **pravična in socialna država**, ki spoštuje vsakega državljana in ki vsakemu zagotavlja enake možnosti za človeka vredno življenje!

Vaš glas zame je glas za prijaznejšo Slovenijo. Je glas za Slovenijo, kakršno si vsi želimo: v Evropo usmerjeno, razvito državo, v kateri je prijetno živeti, saj so tu doma veseli in sposobni ljudje!

Skupaj lahko zmagamo!

SDS

Socialdemokratska stranka Slovenije / www.sds.si

- + Nova energija.

Branko Golob

Voli modro!

ZBRUŽENA LISTA
socialnih demokratov

www.zlsd.si

Za svoj volilni okraj si bom prizadeval:

- zagotavljati ugodne pogoje za hitrejši razvoj drobnega gospodarstva oz. podjetništva in s tem zniževati visoko stopnjo brezposelnosti ter velike socialne stiske, posebno med mladimi;
- ustvarjati ugodnejše pogoje za razvoj podeželja;
- zagotoviti stabilne vire financiranja občine za reševanje lokalnih potreb prebivalstva;
- varovati okolje in skrbeti za večje pravice občanov, da odločajo o posegih v okolje in prostor.

Spoštovane volivke in volivci!

Za kandidaturo na listi ZLSD za poslanca v Državnem zboru sem se odločil, ker sem prepričan, da stranka uveljavlja strpno politiko in ima program za večjo gospodarsko rast in s tem večjo socialno varnost.

Rodil sem se leta 1939 v Marijini vasi pri Jurkloštru. Po poklicu sem strojni tehnik. Z delovnimi izkušnjami in dodatno pridobljenim znanjem sem leta 1982 začel delati v svoji obratovalnici Hladilne in ogrevalne naprave v Šentjurju. Zaradi širitve dejavnosti in spremenjenih pogojev poslovanja sem leta 1991 ustanovil podjetje Trgohlad d.o.o.

Z zanimanjem spremljam dogajanja v naši državi. Kljub temu, da je Slovenija po osamosvojitvi dosegla pomembne uspehe – dosegla je mednarodno priznanje, uveljavila parlamentarni sistem in svobodno tržno gospodarstvo, dvignila raven spoštovanja političnih pravic in svoboščin ter pravne varnosti – vse možnosti bolj uspešne in socialno varnejše družbe niso izrabljene.

Storili bomo vse:

- za hitrejši in trdnější gospodarski razvoj,
- za uresničevanje vrednot svobode, miru in pravičnosti,
- za reševanje brezposelnosti,
- za socialno enakost,
- za zagotovitev dobrih možnosti za izobraževanje in dvig izobrazbene ravni,
- za zagotovitev dostopa do enake ravni osnovnega zdravstvenega varstva,
- za pokojninski in invalidski sistem, ki bo omogočal varno starost in ne bo vnašal strahu, negotovosti in stiske v upokojske vrste, kar bomo dosegli z utrjevanjem medgeneracijskih povezanosti in socialnega partnerstva,
- za ohranjanje slovenskega podeželja in za zagotavljanje hitrejšega razvoja kmetijstva ter s tem ohranjanje poseljenosti podeželja in varovanje kulturne dediščine,
- za varstvo okolja,
- za razvoj znanosti in raziskovalne dejavnosti,
- za skladen regionalni razvoj in za zagotovitev več sredstev za postopno odpravljanje razlik v razvitosti in kakovosti življenja med regijami,
- za zagotavljanje pogojev in razmer, s katerimi bo ljudem, predvsem pa mladim družinam, na voljo dovolj primernih in cenovno sprejemljivih stanovanj,
- za dobrososedske odnose in uspešno sodelovanje s sosednjimi državami,
- za Slovenijo kot enakopravno članico Evropske unije.

Vlada bo lahko ustvarila pogoje za gospodarsko rast in socialno varno državo ob usklajevanju nasprotujočih si interesov, kar bo mogoče doseči s politično kulturo – s strpnejšim obnašanjem in spoštovanjem različnosti ter iskanjem skupnih ciljev in rešitev v dobro vseh državljanov.

Svoje delovanje usmerjam v podporo tudi vsem tistim področjem in usmeritvam, kjer se kaže identiteta in program stranke ter kjer se z odgovornim delom razmere spreminjajo na bolje.

SLS SKD

Slovenska ljudska stranka

DRŽIMO SKUPAJ

Sem župan Občine Šentjur in poslanec DZ. Zaradi dolgoletnih izkušenj in zastavljenih ciljev iz prejšnjega mandata tudi letos kandidiram na državnoborskih volitvah, ki bodo 15. oktobra 2000.

Dovolite mi, da vam predstavim svoj pogled na prihodnost naše države, na stvari, ki jih je še potrebno narediti, da bo življenje vseh nas boljše, kvalitetnejše in prijaznejše.

Na teh volitvah se zavzemam za enakomeren razvoj Slovenije in s tem višjo kakovost življenja vseh prebivalcev, predvsem za socialno ogrožene ljudi in družine. V Sloveniji živijo prizadevni in pošteni ljudje, kar pa naša država premalo ceni, zato je nujno potrebno nameniti več pozornosti finančnemu neredu, ki trenutno vlada v državi in slabi gospodarsko dejavnost ter konkurenčnost na zunanjem in notranjem trgu.

Povezanost funkcij župana in poslanca sta **nujno potrebni** za hitrejši razvoj našega kraja in s tem povezano odpiranje prepotrebnih novih delovnih mest (izgradnja obrtne in industrijske cone), reševanje stanovanjskih problemov (gradnja novih stanovanj), dokončanje začetih del na področju infrastrukture (nadvoz, vodovod, kanalizacija, čistilna naprava), izobraževanje in dejavnosti mladih s poudarkom na razvoju kulture (izgradnja knjižnice). Kot županu so mi poznani problemi in potrebe v naši občini, za reševanje in uresničitev le-teh pa v veliki meri

priporočam moja funkcija poslanca, kar se je že velikokrat izkazalo pri realizaciji dosedanjih projektov, ki jih kot srednje velika občina brez finančne pomoči države ne bi uspeli tako hitro dokončati.

Zagotavljam vam, da bom storil vse za uresničitev postavljenih ciljev, kar pa mi bo uspelo le z vašo pomočjo.

Za podporo ter zaupanje na vseh prejšnjih volitvah se vam iskreno in vsakomur posebej zahvaljujem. Prepričan sem, da nam bo tudi v prihodnje S SKUPNIMI MOČMI USPELO!

Jurij MALOVRH

SANDI KOVAČIČ

kandidat za poslanca

SLOVENIJA GRE NAPREJ IN MI Z NJO!

V volilnem okraju št. 1 - občini Šentjur in Dobje - je kandidat Liberalne demokracije Slovenije **BORISLAV ZUPANC**

Naj se Vam predstavim!

Odločitev, da postanem kandidat za poslanca v državnem zboru na listi Liberalne demokracije Slovenije, je bila ena izmed najpomembnejših odločitev v mojem življenju. Prevzemam jo z odgovornostjo in z obvezo do vseh prebivalcev občine Šentjur in občine Dobje, ki boste na letošnjih volitvah izbirali svojega parlamentarnega predstavnika. Zato je moja dolžnost, da se Vam predstavim.

Dvaindvajset let sem živel pri starših v Primažu pri Šentjurju. Potem sem se poročil in si ustvaril dom v Luterijah pri Ponikvi. Sem oče dveh že odraslih otrok in ponosni dedek dvojčkoma, ki naši družini prinašata neizmerno veliko veselja.

Trideset let delovne dobe sem skoraj v celoti preživel na pošti. Eno najlepših obdobij moje službe je bilo delo upravnika pošte v Šentjurju. Ves čas sem se izobraževal in prevzemal zahtevnejša dela. Po končani srednji ptt šoli sem študij nadaljeval v Zagrebu in svoje izobraževanje zaključil z diplomo na Fakulteti za pomorstvo in promet v Portorazu. Poklicno me je pot vodila najprej v Celje, kjer sem bil upravnik glavne pošte nato pa inšpektor notranje kontrole in direktor 1100 članskega kolektiva PE Pošte Maribor in inšpektor sektorja v Službi notranje kontrole Pošte Slovenije.

Moja življenjska pot ni bila lahka, saj mi ni bilo prav nič podarjeno. Toda danes, ko mi je sedemindvajset let, ugotavljam, da sem zastavljene cilje izpolnil, poleg tega pa sem imel srečo, da sem veliko delal z ljudmi. Takšno delo prinaša izkušnje in izostri posluš za težave, ki jih papirji in knjige ne predvidevajo. Morda je ravno to razlog, da sem se pred leti aktivneje vključil v delo domače krajevnne skupnosti, v času osamosvojitve Slovenije pa tudi v politično življenje. Sedaj sem že drugi mandat član občinskega sveta, opravljam pa tudi funkcijo predsednika sveta Javnega zavoda Doma starejših Šentjur.

Premišljenemu, toda odločnemu DA za kandidaturo je botrovala moja iskrena želja, da soustvarjam boljšo podobo svoje domovine in svojega kraja. IN ZAKAJ NAJ BI SE VOLILKE IN VOLILCI ODLOČILI ZAME? Morda zato, ker:

- zelo dobro poznam problematiko neurejenosti državnih in občinskih cest, oskrbe s pitno vodo, nedorečenosti v razvoju drobnega gospodarstva in podjetništva, probleme našega revnega kmetijstva in podeželja;
- se zavedam, da brez razvoja ni prihodnosti, ni delovnih mest in ne mladih, ki bi to prihodnost ustvarjali;
- sem prepričan, da je razvoj družbenih dejavnosti enako pomemben kot izgradnja cest in mostov;
- si bom prizadeval za povračilo nepovratnih vlaganj naših občanov v telefonijo;
- vem, da moramo v naše kraje pripeljati več denarja, ne zato, ker smo ubogi Kozjanci, ampak zato, ker imamo svojo vizijo in svoj program.

Morda pa tudi zato, ker zelo dobro vem, da za obljubami stojimo ljudje, ki moramo obljube izpolniti. Novo tisočletje prinaša neslutene prilaznosti gospodarskega, tehnološkega in informacijskega razvoja. OBLJUBLJAM, DA BOM STORIL VSE, DA TEH PRILOŽNOSTI NE ZAMUDIMO. Zato Vas vabim, da ste 15. oktobra z menoj!

Borislav Zupanc

LDS

Liberalna demokracija Slovenije

Zakaj novega poslanca?

Občini Šentjur in Dobje sta vidno zaostali za drugimi slovenskimi območji. Podatki o stagnaciji gospodarskega razvoja o številu brezposelnih, o velikem zaostajanju plač in o nizki izobrazbeni strukturi prebivalstva nas morajo končno prebuditi.

Skraini čas je, da obrnemo voz navzgor. Kdo je torej tisti, ki bi moral sprčiti novo razvojno energijo? Odgovor lahko povsem upravičeno iščemo v človeku, ki ga volimo za svojega predstavnika v Državnem zboru Republike Slovenije. On je tisti, ki MORA poznati pot, ki MORA imeti jasno razvojno strategijo ter jo vztrajno zagovarjati v parlamentu in v ministrstvih. Poti MORA najti do potencialnih investorjev, do gospodarstvenikov, ki bodo odpirali perspektivna delovna mesta v naših krajih. Hkrati pa se MORA ob sprejemanju državnega proračuna boriti za zgraditev pomembnih infrastrukturnih objektov, ki bodo naše področje naredili zanimivejše.

Šentjur ima kot središče našega območja izjemno dober strateški položaj: bližina industrijskega mesta, najpomembnejša železniška pot, avtocesta, kmetijsko zaledje in turistične zanimivosti. Nobena od navedenih danosti nam ni prinesla gospodarskega razcveta, kot ga poznajo nekateri kraji v Sloveniji. Zato potrebujemo novo upanje, novega človeka, ki nas bo znal zastopati.

Kandidat Borislav Zupanc bo poslanec, ki našim krajem in ljudem prinaša novo upanje. ZATO, KER GRE SLOVENIJA NAPREJ IN MI Z NJO!

Predsednik LDS Šentjur
Janez Artnak

Slovenija gre naprej

VIZIJE LIBERALNE DEMOKRACIJE SLOVENIJE

10 KORAKOV ZA SLOVENIJO

10 MOJIH KORAKOV ZA NAŠE KRAJE

1. KORAK: NOVA EKONOMIJA

Nova razvojna strategija za življenje v tesno povezani svetovni informacijski družbi.

Nove informacijske tehnologije morajo vstopiti tudi v naše okolje.

2. KORAK: ZNANJE ZA PRIHODNOST

Vsakemu odraslemu, ki bo uspešno zvišal stopnjo izobrazbe, bo država povrnila najmanj polovico šolnine.

Pomagal bom mladim, da bodo stroški izobraževanja manj bremenili proračun njihovih družin.

3. KORAK: E-SLOVENIJA

Država bo vsakemu državljanu na posebnem strežniku brezplačno odprla naslov za elektronsko pošto.

Tudi naši kraji bodo postali del svetovne elektronske avtoceste.

4. KORAK: PROTIBIROKRATSKI PROGRAM

Poenostavili in bistveno bomo skrajšali postopke od podjetniške pobude do uresničitve.

Naša administracija mora postati prijazen in učinkovit servis za občane.

5. KORAK: ZAGOTOVLJENA SOCIALNA VARNOST

Vse brezposelne bomo vključili v program zaposlovanja.

Zmanjšanje brezposelnosti za 30% so moja realna pričakovanja za obdobje štirih let.

6. KORAK: UČINKOVITO ZDRAVSTVO

Ljudem je treba zagotoviti hitro, kakovostno, učinkovito in prijazno zdravstveno varstvo.

Zdravstvene storitve morajo postati enako dosegljive socialno šibkejšim.

7. KORAK: STANOVANJSKA POLITIKA

Letno bomo skupaj z občinami omogočili izgradnjo 1500 neprofitnih in socialnih stanovanj.

V občini Šentjur in Dobje bomo zgradili najmanj 10 neprofitnih in socialnih stanovanj letno.

8. KORAK: TRAJNOSTNI RAZVOJ

Čez pet let bo več kot 50% vseh odpadnih voda očiščenih v najspodobnejših čistilnih napravah.

Država mora posodobiti naše ceste, zgraditi mostove, čistilne naprave in druge objekte, da bomo postali zanimivejši za investitorje.

9. KORAK: MEJE SLOVENIJE SE ŠIRIJO

V EU bomo člani kluba razvoja, varnosti in znanja.

Mladi znanstveniki, umetniki, športniki iz naših krajev morajo dobiti prilžnost tudi izven meja svoje domovine.

10. KORAK: PRIHODNOST JE REGIONALNA

Z aktivno politiko razvoja podeželja želimo izboljšati razmere za slovenske kmete in ohraniti naravno in kulturno bogastvo.

Moja dolžnost je vzpodbujanje sprejema takšne zakonodaje, ki bo bogatila nerazvite regije in našla nove močnosti za razvoj.

Boris z družino

Z županom mesta Maribor

Otvoritev pošte v Bolnišnici Maribor

Na sprejemu pri županu Prage

S strankarskimi prijatelji

www.2000.lds.si

"Dokler bomo znali na vsako vaše vprašanje odgovoriti strpno in preudarno, bomo vredni vašega zaupanja. Vredni bomo liberalne vizije, demokratične tradicije in evropske Slovenije."

Janez Drnovšek

N.Si

Nova Slovenija

Krščanska ljudska stranka

Nova Slovenija – BESEDA VELJA

dr. Andrej Bajuk
predsednik stranke Nova Slovenija

mag. Drago Arzenšek, univ.dipl.ing.
kandidat na parlamentarnih volitvah

V
O
L
I
T
V
E

2
0
0
0

Razočaranje na srečanju lokalnih časopisov

Letos je bil organizator srečanja Primorski utrip, zgodilo pa se je v petek, 1. septembra, v hotelu Slovenija v Portorožu. Srečanje je prvič "spravilo pod eno streho" tudi predstavnike obeh šentjurskih medijev, Josipa Pintarja in Marijano Novak iz "Šentjurčana" ter Luko Hvalca, Evo Kovač in Franca Kovača iz ŠN. Na "fišpikniku" na ladji smo kakšnih 20 minut celo sedeli za isto mizo, nakar sta se predstavnika "Šentjurčana" umaknila na drugo pozicijo. Verjetno za vsak primer, da ne bi prišlo do zamer na višjih ravneh.

Ribji piknik na ladji ob slovenski obali in to prvo neformalno srečanje šentjurskih časopiscev pa je tudi bilo praktično vse, kar se je omembe vrednega zgodilo tistega petka. Seveda če odštejemo čudovito vreme in še en dan življenja ob morju.

No, omembe bolj vredno je negativno spoznanje, ki nam ga je pripravil urednik Primorskega utripa Franc Kranjc. Organizacijsko sicer povsem korektno srečanje je bilo vsebinsko na nizki strokovni ravni in je izzvenelo v izrazitem predvolilnem vzdušju. Očitno je bilo, da nas je vse skupaj Primorski utrip "prodal" trenutno vladajoči primorski politični hierarhiji, ki se pripravlja na jesensko osvojitve oblasti na državni ravni. Bivši zunanji minister Dimitrij Rupel (LDS) pač s problematiko lokalnih časopisov nima nobene povezave in je kot osrednji gost bolj ali manj le "bluzil", podobno kot tudi obe območni županji (Vojka Štular in Breda Pečan - obe ZLSD) in največji oglaševalci v Primorskem utripu. Če povem, da je bila prva točka "okrogle mize" vpliv političnih trenj v slovenskem vrhu na neugodna gospodarska gibanja, druga točka pa problematika povezovanja primorskega turizma, potem je vse jasno in komentar ni več potreben. Skratka, Primorski utrip je tokrat lepo demonstriral, kaj se zgodi, če se časopisa tako ali drugače polasti vladajoča garnitura. Res smo se lepo zastonj imeli na ladji in se marsikaj koristnega pogovorili na neformalni ravni, toda to komajda odtehta ves trud organizatorja in omaja ugled vsakoletnih srečanj lokalnih časopisov.

Organizacijo naslednjega srečanja je prevzela Panorama iz Slovenske Bistrice, njen predstavnik pa nam je že v uvodnem nagovoru

Konkurenca iz "Šentjurčana" na delu

obljubil, da se bomo pri njih pogovarjali spet predvsem o novinarskih in organizacijskih problemih lokalnih časopisov in ne z državno politiko ali ozkimi lokalnimi težavami Slovenske Bistrice.

F.K.

Nov asfalt, osvetlitev cerkve Svete Rozalije in tradicionalni pohod do Zime

V prvem tednu septembra so se v čast prazniku KS Blagovna zgodile številne prireditve. ŠD Dole je 1. septembra pred gasilskim domom v Lokarjah organiziralo tradicionalni turnir trojk, Čebelarsko društvo Blagovna pa je v tamkajšnji šoli pripravilo razstavo. Dan kasneje so slovesno odprli novoasfaltirani odsek lokalne ceste Dole-Goričica, po kateri se je pešica pohodnikov podala k cerkvi Sv. Rozalije, kjer so otvorili osvetlitev cerkve. Praznik se je zaključil naslednjo soboto s pohodom do bolnice Zima, kjer so podelili priznanja krajevne skupnosti.

Med desetimi ekipami najboljši šentjurski Bistro Life

V petek, 1. septembra, je ŠD Dole pripravilo na igrišču pri gasilskem domu Lokarje turnir trojk v košarki. Tekmovanja se je udeležilo 10 ekip, ki so bile razdeljene v tri predtekmovalne skupine. Po napetih bojih je na koncu slavila ekipa Bistro Life v sestavi **Stani Gražlj, Dejan Leskovšek in Tadej Kincl**, ki so tako obranili lansko zmago. Najboljše ekipe so prejele praktične nagrade, ki so jih prispevali KS Blagovna, Vilkgograd, picerija in okrepečevalnica Namig, ter picerija Črni baron, katerim se ŠD Dole najlepše zahvaljuje.

Člani društva so organizirali tudi turnir vaških skupnosti v malem nogometu, katerega so se udeležile ekipe Blagovne, Primoža in Dol. Slednji so tudi slavili zmago, kar pa ni toliko pomembno. Glavni cilj je obuditev tradicije turnirjev, ki so bili pred leti že zelo prestižni. Upajmo, da se bo pozitiven trend pokazal že naslednje leto.

Otvoritev ceste Dole - Goričica in razsvetljave cerkve Sv. Rozalije

Ob križišču blizu trgovine Golež, ki priključuje stransko cesto od lokarskega gasilskega doma k cesti Dole-Goričica, se nas tisti zgodnje sobotni večer ni zbralo več kot 20. Vreme je bilo prav zoprno, kar je bil verjetno razlog, da se od krajanov ni praktično nihče udeležil otvoritve in nadaljnega pohoda k Sv. Rozaliji. Nekaj priložnostnih besed sta spregovorila predsednik KS Gajšek in župan Malovrh. Popili smo kupico vina, nato pa je skupnica pohodnikov v družbi blagovskih konjenikov preizkusila dober kilometer dolgo novo asfaltno prevleko.

V načrtu obnova ceste v Zgornje Lokarje in pločnik skozi Dole

Predsednik KS Blagovna Jože Gajšek nam je potarnal, da so pereč problem stari in zapuščeni avtomobili, ki se "pojavi" širom KS. Seveda je težava v njihovi odstranitvi, ker nekako ni jasno, kdo je za to zadolžen. Želeli bi dokončati tudi nekaj metrov pločnika pri OŠ, a so že nekaj let v sporu z ga. Marič, ki je lastnica zemlje, po kateri naj bi šel pločnik. Sicer pa ima KS v načrtu izgradnjo pločnika skozi Dole, od križišča na Selah do začetka gozda v Trnovcu. V prihodnjem letu naj bi na novo asfaltirali tudi cesto v Zgornjih Lokarjih, obnove pa bo potrebna tudi cesta Repno - Zlateče.

Skupnica pohodnikov je proti Sv. Rozaliji krenila tudi izpred OŠ Blagovna, nekaj ljudi je prišlo tudi iz drugih koncev, tako da nas je bilo ob pol devetih pred lepo osvetljeno cerkvico (projekt sta financirala KS in dekanija) blizu sto. Toda vreme se je vse bolj kujalo, zato so se organizatorji odločili dogajanje prestaviti pod Povalejev kozolec. Pripeljala sta se tudi dekan Zemljčič in kaplan Koren, ki sta sicer tisto soboto popeljala šentjurske vernike na romanje in ogled, kako se v Slovenski Bistrici izdelujejo šentjurske orgle. Ni kazalo, da se bo uradni del kmalu pričel, dež se je vse bolj približeval, ŠN pa so bile brez dežnika, zato zapustiti prizorišče ni bila težka odločitev. Po kasnejših informacijah slabo vreme prisotne ni kaj dosti motilo, saj so prav lepo krstili novo pridobitev.

Pohod v bolnico Zima - zmaga Koščevim

Za zaključek praznovanja so organizatorji pripravili tradicionalen pohod do Bolnice Zima, katerega se je udeležila tudi ekipa Šentjurskih novic. Na igrišču pri OŠ Blagovna smo metali na koš, v šohti pri Ribniku smo z obročem ciljali različno ovrednotene paličice, tik pred prihodom na cilj pa smo se pomerili še v pikadu. Tekmovalo je devet ekip, mnogi pohodniki pa so boje samo spremljali. Ekipo ŠN sva sestavljala urednik in spodaj podpisani, držala pa sva se solidno. Po prvih dveh igrah sva bila bojda celo v igri za zmago, "popušila" pa sva pri pikadu. Tam je blestel sin **Borisa Zupanca**, katerega družina se je tudi udeležila pohoda, ki je naciljal sredino in svojim tako prinesel skupno drugo mesto. Sicer pa je vse skupaj ugnala družina **Košec** iz Primoža, tretje pa so bile Šentjurske novice.

Gasilci so pri partizanski bolnici Zima postavili mize in klopi, vse pohodnike pa so častili z dobrim brezplačnim golažem. Društvo upokojencev Blagovna je pripravilo srečelov, ki jim je zaradi dežja propadel ob čebelarski

Knjižne nagrade so dobili osnovnošolci: Gregor Guzej iz Dol, Tomaž Renčelj s Proseniškega, Vanja Vodenik z Goričice in Metka Praprotnik s Slatine

razstavi. S kulturnim programom so se izkazali blagovski osnovnošolci, predsednik Gajšek je nagovoril krajane, KS pa je podelila knjižne nagrade najboljšim šolarjem. **L. H. in I. J.**

57 konj v Jakobu

Jože Zdolšek obudil tradicijo konjskih sejmov

17 let, pravijo, ni bilo v naših krajih nekoč tradicionalnih in svoj čas zelo popularnih sejmov konj. V soboto, 16. septembra, pa si je bilo na kmetiji Jožeta Zdolška v Jakobu znova moč ogledati in seveda tudi kupiti konje.

Na ogled in prodajo so konjerejci postavili 57 konj različnih pasem, katerih lastniki so bili vsi iz občine Šentjur in v večini člani šentjurskega konjerejskega društva. Kljub številnim trgtavam je bil odziv zelo dober, saj se je pri Zdolškovih oglasilo preko 300 ljudi. Mnogi izmed njih so prišli tudi "kšeftat" in tako je nekaj živali zamenjalo lastnike. Organizator je ob pomoči sponzorjev razstavljalce konj pogostil z brezplačnim golažem in litrom vina. Jože Zdolšek je bil z razstavo in sejmom zelo zadovoljen in je že napovedal podobno prireditev za naslednje leto. **L. H.**

Odmevi

"Domačnost na občini je grozljiva"

Na izjave člana Nadzornega odbora Roberta Polnarja v aprilski šetvilki ŠN se je šele na predzadnji seji OS odzval svetnik SLS + SKD Robi Maruša, ki je predlagal strokovnim službam, da preverijo, če je g. Polnar kot član NO pristojen za takšno informiranje javnosti.

Robert Polnar mu takole odgovarja: "Svetnik Maruša očitno ne pozna Statuta občine, ki v 49. in 51. členu govori o pristojnostih Nadzornega odbora in njegovih članov, prav tako očitno tudi ne ve, da šentjurski NO še nima poslovnika, ki bi določal, kdo lahko v imenu NO komunicira z javnostjo. Običajno je to res predsednik, toda dokler to ni urejeno, je pomembna funkcija vsakega člana NO, da informira javnost. Ampak ta formalna plat sploh ni tako pomembna, pomembnejše je, da svetnik Maruša ne razpravlja o vsebini mojih izjav, temveč samo razmišlja, kako bi me utišal. Takšna miselnost, ki očitno prevladuje v naši občinski politiki, pa je resnično še bolj grozljiva, kot se mi je zdelo pred meseci, ko sem se oglašil prvič. Nadzorni odbor deluje kot pač deluje, brez poslovnika in tudi brez predpisanega pisnega poročanja Občinskemu svetu, toda če svetniki to sprejemajo, so menda res vsa moja prizadevanja povsem odveča."

Šentjur bolj skromen na Obrtnem sejmu

Sejmsko ponudbo sem na hitro preletel šele predzadnji dan, iskal pa sem predvsem šentjursko ponudbo. Če je že naš domač Jurjev sejem bolj žalost kot sejem, morda bo kaj več videti in slišati o domači ponudbi na celjskem sejmu? Ni bilo kaj posebnega.

Prvi vtis je finančni. Še preden sem prišel do prvega paviljona, so me olajšali za 1500 dinarjev, odušurili 600 SIT za dve uri parkiranja in 900 SIT za vstopnino. Resda sem zraven vstopnice dobil še tri Hitove žetone, ki pa mi jih je ruleta takoj požrla. V petek ob 10. uri dopoldne še ni bilo nikjer gneče, še najmanj pa v številnih in lepo urejenih gostinskih lokalih. Malo sem pokukal na cénike: morda so cene nekoliko znosnejše v primerjavi s prejšnjimi leti, a še vedno vsaj za 10% višje od običajnih. Med gostinci ni naših. Kdo bi vedel, zakaj se naši gostinci silijo na ljubljanski sejem, na tega tu pred pragom, verjetno glede privabljanja potencialnih gostov bolj zanimivega, pa pozablja. Izjema je Slaščičarna in pekarna Buco, ki si je privoščila kar velik (okrog 60 m²) prostor. Zaman sem tudi iskal paviljon naše obrtne

zbornice. Mar je tudi ta že v zadnjih vzdihljajih? Ali pa se ukvarja s pomembnejšimi zadevami, na primer z dopisovanjem v domači časopis?

Elba

Za pultom sta bila dva prijazna obraza, Slavko Verbič pa je povedal: "Z zanimanjem za našo ponudbo smo kar zadovoljni, še vedno je najbolj aktualna ogrevalna tehnika. Kar nekaj poslov smo sklenili in mislim, da nam bo navzočnost na sejmu povrnila vložek." Požirek konjaka je bil O.K., le kozarci bi morda lahko bili bolj reprezentativni.

Elektro inštalacije Selič

"Kar zadovoljni smo, največ zanimanja je za videodomofone. Sicer pa ponujamo vso našo ponudbo." Razstavni prostor se mi je zdel preveč natrpan in prej kičast kot informativen.

Tajfun

Ksenija Rajh je povedala, da s povpraševanjem na letošnjem sejmu niso preveč zadovoljni, na sejem očitno pride premalo ciljnih kupcev za njihovo specifično proizvodnjo. Še največ zanimanja je za žage.

V paviljonu je bil tudi direktor in solastnik Tajfuna Špan mlajši, ki pa zame ni pokazal zanimanja.

Alpos

Je imel kar dva razstavna prostora, za lestve zunaj na prostem in za kovinsko pohištvo ter opremo. Gospa Marjana pri lestvah ni hotela nič povedati, češ da naj pridem popoldne, ko bo šef tam. Gospod Martinčič v paviljonu je bil nekoliko zgovornejši: "Da, kupčije so, kupci se zlasti zanimajo za opremo lokalov in poslovnih prostorov." V kar prostorem paviljon so namestili predvsem svojo ponudbo kovinskega pohištva, vendar očitno tisti hip ni vzbujala pretiranega zanimanja.

Kmetijski stroji Oset Rafael

Gospa Adreja Oset s posli ni bila zadovoljna: "Letos je slabo. Zgodnja jesen nas je nekoliko prehitela in tudi za stiskalnice ni več pravega zanimanja. Sodelovanje na sejmu se nam ne splača."

Bučar s.p. iz Prožinske vasi

"Mi smo pa res zelo zadovoljni. Na sejmu smo na istem mestu že deseto leto in moram reči, da je odziv kupcev vsako leto večji. Naš hit so aluminijaste strehe. Do junija naslednjega leta imamo prodano vso proizvodnjo. Prejeli smo kar dve sejmski priznanji, kar nam je še posebej v ponos." Okrog njihovega opaznega razstavnega prostora je bilo res kar živahno.

Jurmes

V prijetnem in dobro založenem lesenem paviljonu so bile tri prodajalke, ki pa niso hotele prav ničesar povedati. Napotile so me k g. Jostu v sosednjem "kozolcu". Ob krožniku Jurmesovih novih izdelkov višjega ranga (prekajeni kare, goveji pršut, panceta in budjola) ter kozarcu modre frankinje iz Imenega, postregla nama je sejmsko primerno

kratkokrila (kratka krilca in lepe noge so sploh med najbolj opaznimi sejmskimi eksponati) gospodična Škornikova iz Žusma, sem izvedel: "Letos je obisk na sejmu slab, da pa bi s prodajo pokrili strošek sejma, niti nismo računali. Bolj nam gre za promocijo."

Posebne zanimanja za Jurmesovo ponudbo ni bilo opaziti, mene pa je zbadlo, da bi jurmesovci lahko namenili več pozornosti aranžiranju svoje ponudbe.

Toyota Andi

Rav4 in Yaris sta po mnenju Irene Prevolnik vzbujala kar precej pozornosti: "Ni govora, da bi se nam sejem neposredno splačal. Sejmskih popustov ni, temu primerna je tudi prodaja. Gre le za promocijo Toyote, zato nam ta tudi povrne del stroškov".

Buco

V prostornem prodajnem paviljonu, nič kaj atraktivno ni bil napravljen, je peklo in streglo sedem deklet in fantov. "Še najbolj gre burek", je povedala blagajničarka in me napotila k šefu, ki je neobetavno mrko sedel za mizo. Šef je bil očitno hudo slabe volje in me je s prebodenim pogledom odpravil po najkrajšem možnem postopku: "Sem že vse povedal za Novi tednik." Kljub tej nepričakovani neprijaznosti sem si privoščil njegov mesni burek za 400 tolarjev. Kaj naj rečem; bil je vsekakor boljši od šefa, a tudi bolj okusne in cenejše sem že jedel.

Sejem sem absolviral v dobrih dveh urah, kar naj bo opravičilo tistim, ki sem jih morda spregledal. Celotno sejmsko ponudbo sem ocenil za dokaj zanimivo in pestro, šentjurski delež pa za bolj skromnega kot ne. Odsotnost organiziranega nastopa pod okriljem Obrtne zbornice Šentjur me je še posebej presenetila. Zdi se mi tudi, da je bilo včasih več različne promocijske ponudbe, prijaznih vabil na kozarček, pogostitev... Šentjurske novice resda niso bogvekakšen poslovni faktor, a sem bil vendarle rahlo razočaran. Časi se pač spreminjajo.

F.K.

Srečanje vojnih invalidov

Otroci so jih ganili do solz

V petek, 15. septembra, so imeli v Slomškovem domu v Dramljah šentjurski vojni invalidi svoje redno letno srečanje. Predsednik šentjurskega pododbora Ivan Veber, ki je eden najaktivnejših med vojnimi invalidi v celjski organizaciji, je trideseterici invalidov (zanimivo je, da je med njim dve tretjini žensk) in gostoma županu in ravnatelju OŠ Dramlje Jančiču organiziral daljši kulturni program. Recital pesmi Franeta Milčinskega - Ježka, ki so ga pripravili osmošolci, ni ravno vžgal, so se pa invalidi skoraj do solz raznežili ob pevske in folklornem programu najmlajših Dramelčančkov. Njihove negotove plesne korake je spremljal že poznan starševski "orkester" čudnih domačih glasbil: grablje, rifel, klepec, suha buča, žaga, glavnik, lonce...in harmonika. Nastop malčkov je bil sicer pristrčen in sproščen, toda na presenetljivo nizki izvedbeni ravni. Dobro, program res ni bil namenjen meni, toda vseeno sem se počutil nekako užaljenega. Sem pač staromodni in se mi zdi, da je vendarle treba na oder postaviti ustrezno kvaliteto. Ampak drugi navzoči takih pomislekov očitno niso izražali, torej je bilo vse OK.

Po programu se je razplamtelo nekaj daljših govorov. Predsednik društva iz Celja je bil navdušen nad aktivnostjo šentjurskega pododbora in njegovega predsednika Vebra, župan je v rahlem predvolilnem stilu govoril o prijateljstvu in moralnih in zgodovinskih dejstvih, ki ga vežejo na invalide, ravnatelj Jančič pa je bil kategorično kratek. Rekel je, da dolgi govori premikajo stole, kratki pa srca, in je končal po hitrem postopku. Predsednik Veber je še posebej pozdravil 92 letno Marijo Antlej iz Hruševja, jo seveda vsem dal za zgled, nato je še pobral prijave za vseslovensko zborovanje invalidov, ki bo 7. oktobra v Kranju, slavnostni govornik pa naj bi bil sam Milan Kučan, nakar se je začelo družabno srečanje.

Predsednika Vebra sem še uspel vprašati, kakšni so cilji njihovega društva: "Samo druženje, brez politike. Veže nas skupna usoda in potrebujemo drug drugega."

F.K.

Za 8 ur je vode na Rifniku

Novi vodohram na Rifniku, v funkciji je od maja letošnjega leta, je kar mogočna zgradba, ki bi jo bilo mogoče primerjati tudi z rifniškim gradom. Kot je povedal Tone Gradišnik iz JKP je v njem vgrajenih preko 400 kubičnih metrov betona in 45 ton armaturnega železa, za umestitev teh gradbenih materialov pa so premetali okrog 2000 m³ zemlje in porabili 50 milijonov tolarjev. Okrog vodohrama je nastal pravi umetni hrib. Zunanja podoba objekta je dokaj skromna, vsa njegova veličina se skriva pod zemljo. 8 metrov globoko pod zemljo je strojnica, v kateri se bleščijo 30 centimetrske cevi iz nerjavečega jekla - Gradišnik je zatrjeval, da gre za najmodernejšo in zdravju povsem nenevarno rešitev - nad njo pa sta dva krožna rezervoarja, ki zadržujeta milijon litrov vode. Stene rezervoarjev so iz 30 centimetrov debelih železobetonskih zidov, pod in nad rezervoarji so 30 cm debele armirane betonske plošče, vse skupaj pa je pokrito še z debelo plastjo zemlje. Količina vode v rezervoarjih zadostuje najmanj za 8 ur porabe vode v Šentjurju in v severnem delu občine. Vsako sekundo šentjurski občani porabimo okrog 50 litrov vode, samo v rezervoar na Rifniku priteče polovica te količine. Rezervoar na Rifniku je na nadmorski višini 334 metrov in se brez prečrpavanja polni iz raztežilnika v Slivnici (340 metrov) in posredno tudi iz rezervoarja v Hrastju (360 metrov). Rezervoar Kozarica je na višini 336 metrov, kar pomeni, da bi bilo mogoče kozariško vodo po potrebi pripeljati tudi na Rifnik. S te višine je mogoče vsaj teoretično brez prečrpavanja oskrbovati tudi večji deli Ponikve in Dramelj, kljub temu pa so zaradi solidnejše preskrbe severnega dela občine postavljene črpalke na Selah.

G. Gorjup, direktor JKP, kakšne so Vaše prve izkušnje o rifniškem vodohramu? Smo Šentjurčani brez skrbi glede vode?

"Lahko rečem, da gre vse tako, kot smo načrtovali. Tudi ob letošnji suši rezervoar ni bil nikoli prazen, kar zagotovo pomeni, da težav z vodo lep čas ne bi smeli imeti.

Res je sicer, da poraba vode raste, zlasti industrija, ki se spet postavlja na noge, je vse večji porabnik, toda za prihodnjih 10 let bi moralo biti vode dovolj. To ne pomeni, da vztrajno ne iščemo novih vodnih virov. Vrtina v Hrastju, iz katere trenutno jemljemo okrog 25 litrov na sekundo, ima rezerve le še za okrog 5 litrov. Drugačen je položaj pri samostojnih lokalnih vodovodih (Prevorje, Urban, Žusem...), kjer vode že sedaj primanjkuje. Najbolj kritično je na Prevorju, kjer imamo poleg neugodne konfiguracije še zelo slabe vodovode. Mladinske delovne brigade so cevi

Občinski svetnikl na obisku pri vodohramu

polagale kar v kamenje in podobno. Tam nas voda stane preko 800 SIT/m³."

Vodo tudi kupujemo v sosednjih občinah?

Da, v Celju okrog 3 sekundne litre, v Konjicah 1,5 litra in v Rogaški Slatini okrog 1 sekundni liter. Kljub temu, da je ta voda sorazmerno zelo draga (velike izgube na cevovodih, ki jih nihče ne plača, ne priznavajo nam režije...), tu zaradi terena in dragih prečrpavanja bistvenih sprememb ne bo. Nam pa takšne rešitve seveda zvišujejo lastno ceno vode.

Kaj pa kvaliteta vode?

"Vse dosedanje meritve so pokazale, da gre za higiensko neoporečno vodo, glede vsebnosti mineralov smo še kar solidni, vendar pa še daleč od parametrov za zdravilne ali mineralne vode. Vodo kloriramo zgolj zaradi težav na sekundarnih cevovodih."

Kaj je s suhimi študenti v Hrastju, ki naj bi se posušili zaradi našega odvzema vode?

"Gre le za govorice. Raven vode v vrtini v Hrastju je res nekoliko nižja, toda je stabilna in nima nobene povezave z višje ležečimi študenti. Gasilske evidence lepo kažejo, da so tja vozili vodo tudi že pred pričetkom črpanja v vrtini Hrastje."

F.K.

RANJENI PLOČNIKI

Ranjeni pločniki oz. Ranjeni pločnici je prva pesniška zbirka šentjurčana Radeta Vučkova, ki sicer prihaja iz okolice Banja Luke. V Sloveniji živi že 15 let, poezijo pa piše že od najstniških let. Zbirka je izšla s pomočjo in v režiji Društva literatov Šentjur, svečana predstavitev pa se je zgodila v četrtek 21.9.2000 ob 19h v Ipvčevi hiši.

Ipvčeva hiša se je zopet izkazala za hudo nepraktično ustanovo za te namene. Soba je bila nabito polna, zmanjkalo je celo stojišč, ki jih tako ali tako ni. Nekateri so tako ostali tudi pred vrati. Sama soba je bila prijetno romantično in toplo ogrnjena v plašč teme, ki jo je razsvetljevala le ravno prav šibka svetloba treh sveč, po vrhu pa je ušesa božal še posnetek violinske glabe. Vse je bilo na moč kulturno, zato je bilo pričakovanje tolikanj večje.

Pesmi sta brala Anita Koleča in avtor sam, Rade Vučkova, slednji v svojem maternem jeziku. Njuni dve črni človeški silueti sta ob svetlobi, ki se je zlivala skozi vrata pred katerimi sta stala, s podobami prvinskega moškega in ženske podajali zanimivo simboliko tistega, za kar se v življenju sploh gre. Ob tem sta občuteno brali poezijo, ki sta jo z dopolnjevanjem drug drugega ustvarila zares močam trenutek.

Občasno je globoko Radetove poezije poudaril še g. Darko, violinist in tudi učitelj violine, enkrat pa je v sobo kot manjša puhasta strela priletela mlada plesalka Mojca. Na moških obrazih se je takrat nenadoma prebudil častilec lepote, saj je Mojca na moč lepa in brsteča punca, ki je graciozno, mehko in nežno drsela preko parketa in plesala svoj ples, pri tem pa je stranski produkt vsekakor bil nenaden porast njene prebujajoče ženskosti, ki je pljusnil ob moške. V sobi se je kar slišalo pokanje moških src, pa tudi ljubosumni pogledi kakšne ženske so jezno švigali sem in tja. Ko je plesalka visoko dvigala noge nekam za vrat in tako hkrati visoko dvigovala tudi krilo, se mi je zdelo, da sem od nekod slišal pokanje vratnih vretenc, vendar dopuščam tudi možnost, da se mi je to samo zdelo. Njen ples je na žalost bil na trenutke lepotno zelo odkrjen, saj je za zares dober ples imela obupno premalo prostora.

Kljub temu je bil aplavz naravnost oglušujoč.

Po predstavitvi je sledil za Ipvčevo hišo običajni protokol - kozarci vinca rujnega in nekaj za prigrizniti, da hitreje vino lažje steče po grlu navzdol. Masa obiskovalcev se je počasi prestavila nadstropje nižje, pri tem pa seveda ni šlo brez obveznih komentarjev: "Mater, kako si se nagibal, ko je plesalka dvigovala noge! Sem mislil, da te bo kar s stola vrglo, ha ha ha!!"

Medtem se je utrvalo nebo in na Šentjur je padla preproga vode, ki je trenutku pošpricala do kože vse ničhudega sluteče duše, ki so se v tistem trenutku nahajale pod milim nebom. Svetovni potop je poplavlil vse živo do kolen, toda na srečo voda ni pritekla v notranjost, kjer so glasovi tisočeri pogovorov in zven trkanja kozarcev v človeku povzročali manjšo katarzo. Za razliko od zunanosti je bilo v notranjosti Ipvčeve hiše mehko, toplo, varno, udobno in sproščujoče. Kot v postelji pred televizijo. Kulturniki pa so kmalu našli nov način zabave. Nekaj obiskovalcev je odprlo vrata, da sem mislil, da si želijo svežega zraka, toda svoja pljuča so si raje napolnili pljuča s svežim cigaretnim dimom, ki so ga veselo pihali ven (očitno je kajenje v Ipvčevi hiši prepovedano). Ob tem so seveda prijetno čvekali pri tem pa po zelo kulturniško eden po eden metali čike kar na cesto.

mf

250 ljudi v kulturnem domu

Adi Smolar navdušil Ponikvo

Društvo prijateljev mladine Ponikva, pod taktirko Tatjane Lesnika, je minuli četrtek pripravilo večer s kantavtorjem Adijem Smolarjem. Ponkovski kulturni dom je bil premajhen za vse obiskovalce, ki so se dobesedno nabili v majhen prostor.

Prišlo je staro in mlado. Prisotna je bila takorekoč cela Ponikva, opaziti pa je bilo tudi obiskovalce iz Šentjurja, Planine, Slivnice... Vstopnice po 800 tolarjev za odrasle, oziroma 500 za otroke, so praktično vse pošle že v predprodaji. Adi Smolar je najpopularnejši slovenski kantavtor in nedvomno pravi magnet za ljudi, s katerimi zna vzpostaviti pristen kontakt. To je pokazal tudi na Ponikvi. S šalami na lasten račun je takoj osvojil občinstvo, med katerim je prepoznal tudi domačina Branka Gradišnika, s katerim sta leta 1985 skupaj nosila vojaško suknjo. Smolar je v skoraj dve uri trajajočem koncertu zapel vse svoje največje hite. Obiskovalci, še posebej številni otroci, so z njim peli Dvajset ljubic, Jest sm nor, Gospa natakarc, J. C. Van Damme, Je treba delat in ostale uspešnice. V sijajnem vzdušju z glasnim aplavdiranjem se je koncert tudi zaključil. Publika je bila zelo zadovoljna, pritožbe je bilo slišati le zaradi utesnenosti in vročine, kar pa je seveda višja sila. Vesela in zadovoljna je bila tudi gonilna sila Društva prijateljev mladine Ponikva, Tatjana Lesnika. Z Adijem Smolarjem, ki je eden najbolj iskanih na slovenski glasbeni sceni, sta se za nastop dogovorila pred pol leta, popularni Korošec pa se je z veseljem odzval, saj rad nastopa v manjših krajih.

L. H.

Pobarvajmo šentjurske sivine II

V organizaciji ŠKMŠ so mladi iz Šentjurja minulo nedeljo uničili še eno boljšeečo sivino, ki se je v obliki betonskih domin pred nekaj leti epidemično razširila po Šentjurju. Glede na lansko upodabljanje značilnosti šentjurske občine od severa proti jugu, so letošnja rdeča nit bili mejniki zgodovine prostora, ki ga danes poznamo pod nazivom Šentjur.

Letos so se mladi "spravili na" objekt, ki stoji v 57 dolžinskih metrih nasproti t.i. šentjurske tržnice. Po dolgih tednih raziskovanja in potapljanja v šentjursko zgodovino se je počasi izoblikoval koncept letošnje poslikave.

Upodobljeni so torej motivi od prazgodovine, rifniških najdb, raznovrstnih katastrof v Šentjurju (kug, potresov, turških vpadov), rodbine

ranocelnikov in glasbenikov Ipavcev, gradnje južne železnice, viška obdobja živinoreje, vojne (simbol ljubezni in krute smrti Dušana Laha in Cvetke Jerin), do časa hitre urbanizacije in industrializacije. Mladci, ki so za užiten videz mnogih slik hvaležni g. Ivu Brodeju, niso pozabili niti na Ferležev avto ter na pregovorno lastnost nekaterih Šentjurčanov

(švercerji). Poslikava se je zaključila s temama "Šentjur danes" in vizionarsko "Šentjur 2087". Dogodka so se udeležili tudi sponzorji in mnogi bolj ali manj naključni mimoidoči. Širil se je tudi že predvolitveni duh, saj so svoj pozdrav v tekočih oblikah darovali trije kandidati za bližajočo se volitve.

Projekt se je počasi razvil v družabni dogodek, pri katerem je vsakdo zainteresirani poprijel za čopič in pustil za sabo sled. Zahvala tudi vsem sponzorjem (KS Šentjur mesto, Foto Langus, Petrol, g. Rožanc).

br

Umetniki zasačeni pri delu

Pujskov kot listja in trave

Pri Gajškovih na Kamenem je čez noč poraslo število živali v hlevu za več kot 400%. Začelo se je zvečer ob 22. uri, ob treh zjutraj pa je bilo v hlevu 17 pujskov več. Babica je bila gospodinja Zinka: "Ne, kar brez babice je šlo. Jaz sem le od daleč opazovala in poskrbela, da sem pravi čas odstranila posteljico. Prasica je huda in nikogar ne pusti k sebi."

Oče bel, mati bela, 4 pujski pa črnobeli, dva rjava, eden pa celo rjavo črn. Zakoni genetike so le na videz čudni! Za vse je kajpada zmanjkalo prostora pri vimenu in štirje so morali takoj od matere. Prve tri tedne so srečno preživeli ob kravjem mleku in skrbi gospodinje Zinke, a kriza jih še čaka. Težko je preživeti brez materinega mleka. "Kar veliko dela je. Prasico moram nafutrati tudi petkrat na dan. Kuham ji peso, popije nam vse mleko, kakšnih 5 ali šest litrov, ti mali štirje pa so tudi kar naprej lačni".

Ja, gotovo ni lahko, toda če je veselje, gre vse z lahkoto.

ROMANJE NA KALOBJE

Najpomembnejši dan, največji pomp in najlepši praznik je za Kalobčane gotovo nedelja Marijinega imena. Stoletna tradicija romarske cerkve že od nekdaj v začetku septembra privabi na Kalobje ogromne množice. Sicer pa je zdaj že jasno, da tega dogodka ne zamudi noben pošten kristjan iz bližnje in daljne okolice, ki da kaj nase. Letos pa je bilo oh in sploh krasno.

Praznik se po običaju začne že v soboto zvečer. Tako mimogrede sem preskočila še vse številne priprave, pa čiščenje, okraševanje, kuho in peko, da bi se romarjem kar najbolje godilo.

V soboto zvečer pa se začne zares. Slovesnost je letos sicer minila brez zvonečih imen cerkvene hierarhije, a je bila zato morda še bolj prisrčna. Večerna maša se je zaključila s procesijo okrog cerkve. Svečke v rokah in kot preproga mehka trata pod nogami bi človeka najraje popeljali še na en ali dva kroga, a litanije Matere božje so se končale v cerkvi.

V nedeljo dopoldne je bila glavna maša ob desetih na prostem. Prostor za cerkvijo je za kaj takega naravnost fantastičen. Zadnja maša pa je bila po tradiciji šentjurska.

In kaj se je pletlo poleg duhovnega doživetja? Veliko. Ta dan je namreč tudi praznik gasilcev, gostilničarjev, kramarjev in po novem tudi lastnikov helikopterjev. Romarji sicer že dolgo ne vedo, kaj se pravi peš priti na Kalobje, a za njihovo udobje in dobro voljo se trudijo poskrbeti vsi po vrsti.

Zadnja tri leta, kar na Kalobju slušbuje g. Orešnik, se je veliko spremenilo. Okolica cerkve je podobna skrbno negovanemu parku, z obzidja je mogoče videti lepoto bližnje in daljne okolice, na križišču pa zdaj že veselo raste novo poslopje na mestu nekdanjega hleva. Župnik je odločen človek, ki ve kaj hoče in mu stvari brez prevelikega pompa tudi uspejo. Tudi na praznik Sladkega imena je to vedno bolj opazno. "Romarji so naši gostje", je bilo vodilo, ki je precej zmanjšalo promet na drugih dveh žariščih dogajanja pri Erjavcu in na dvorišču gasilskega doma. Župnik je namreč postavil pušenšank s simboličnimi cenami pijač, ob katerih so bili ostali videti skoraj oderuhi. Mladi pa so med romarji razdelili tudi ogromne količine domačega kruha. Pa tudi kramarjev je bilo letos za spoznanje manj. Pravo romarsko vzdušje torej.

Ker pa smo Kalobčani miroljubno ljudstvo, nikar ne mislite, da je prišlo do kakšne zamere. Veliko pametneje je bilo poiskati tržno nišo, kar je tako enim kot drugim uspelo zelo dobro. Pri Erjavcu se je kot običajno dobilo kosilo po zmerni ceni, sicer pa je letos pušenšank postavil nekoliko nižje in sicer na svojo kmetijo na Dobe, kjer se je pilo in plesalo še pozno popoldne, vse dokler ni neznani "prijatelj" ugotovil, da je tudi vsega dobrega enkrat preveč. Gasilci pa so se s precej praznega dvorišča, kjer je redke plesalce zabaval ansambel Užmah, prestavili v drugo smer na lokacijo, ki jo je drugače okupirala Hudournikova aviacija. Za šesttisoč tolarjev se je bilo mogoče popeljati na panoramski ogled Kalobja in okolice. Domačini smo približno vedeli, kdo se razgleduje v danem trenutku, saj je vsak želel videti tudi svoj dimnik s ptičje perspektive. Skratka frčalo in ropotalo je celo popoldne.

Svoje pa je pridala tudi pihalna godba iz Šentjurja. Po zadnji maši so na zelenici za cerkvijo priredili koncert, ki je dogajanje več kot popestril, domačine pa spomnil na desetletja nazaj, ko se je ta godba šele rojevala in sicer prav tu - na Kalobju. Ljudi je bilo sicer veliko, a včasih se je zdelo, da je orkester postal nekakšna zvočna kulisa v vsesplošnem čebljanju. Nisem si mogla kaj, da si ne bi predstavljala tega koncerta recimo nekega toplega julijskega večera, s sedeži za poslušalce in z baklami razsvetljenega obzidja. Intermezzo čričkov med odmorom in vonj poletja v zraku. Malce drugače kot v takih priložnostih utesnjena in premajhna dvorana kulturnega doma.

Praznik je minil in za njim ostajajo le spomini in bolj ali manj dobri občutki. Vsekakor je bilo lepo in če bi med glavno zunanjo mašo malce utišali popevkarsko glasbo, bi sploh ne imela pripomb.

Saška

Spet doma – pa čeprav le za trenutek

Verjetno nikomur ni čisto tuj čuden občutek ob rojstnih dnevih in obletnicah. Občutek, ki mu lahko rečete tudi strah pred staranjem, še najbolje pa bi ga opisali s: "Hudirja, kako čas beži!" Takemu malodušju se je težko upreti in pri tem ni prav nič važno, če jih šteješ sedemdeset ali pa samo dvajset. Ko pa jih imaš že tam okrog osemdeset, ti ni treba čakati na obletnico, da bi te spomnila na starost. Bolezen, osamljenost, odrinjenost in občutek nemoči te nanjo spominjajo neprestano.

Ostareli in obnemogli se v današnji hiperstorilnostno naravnani družbi upravičeno počutijo kot peto kolo. Če jih svojci proti njihovi volji vtaknejo v dom, imajo za to samo še en razlog več. In vseprevečkrat se zgodi, da odidejo od doma za vedno in se vrnejo samo še enkrat. Zadnjič. In spet za vedno. Zaradi vsega tega so se na Kalobju odločili obuditi pred desetletji zamrlo tradicijo nedelje ostarelih in bolnikov. Ideja, ki je dozorela med župljani in jo je domači župnik Peter Orešnik velikodušno podprl, je zadnjo avgustovsko nedeljo spremenila v pravi mali praznik. Domačini so v cerkev pripeljali večino tistih, ki zaradi bolezni in onemoglosti tja pridejo le redko. Krajevna odbornika Rdečega križa zakonca Hribernik pa sta poskrbela, da je domov prišlo tudi precej oskrbovancev upokojenskih domov.

Pravzaprav malenkost. Droben cvet, ki so ga dekleta pripela na prsi, topla beseda, božajoče dopoldansko sonce, prigrizek, ki so ga pripravile gospodinje in prijazen nasmeh za piko na i. In petdeset nasmejanih obrazov je na koncu tudi zapelo.

Pa nobenih moralnih pridig. Samo... včasih je potrebna le malenkost, da človeka osrečimo in nikar si ne pustite vzeti take priložnosti.

Saška

90 LET AMALIJE GUČEK

Gučekova Amalija, rojena Selič, sicer domačinka iz Dobja, je že nekaj let v Domu upokojencev v Metliki. Drobna ženica z blagim smehljajem leta dobro skriva, saj ji človek ne bi prisodil, da je poleti praznovala svoj 90. rojstni dan.

Praznovanje je ob pomoči moža in sosedo Ivanke Vrečko pripravila hčerka Olga. Amalija pa je povabila vse svoje prijatelje iz Doma in tudi osebje, ki skrbi zanje. V imenu ORK Dobje jo je obiskala tudi Marija Novak, jo obdarila in izrekla nekaj vzpodbudnih. Čestitke so prihajale od vsepovsod. Mami Amaliji se je prižgal mladostni ogenj v očeh, ganjeno je opazovala zdaj hčerko, zdaj osebje, pa spet svoje prijatelje. Ni bilo treba veliko, pa se je po sobi razlegla pesem in pozornemu obiskovalcu tudi solza ganjenosti ni ušla. Bog ve, kaj vse se nam je takrat motalo po glavi? A pri slavljenki ni bilo dvoma. Ljudje, kot je Amalija, nosijo preprosto dušo v jasnih očeh in odprto srce na dlaneh. Še na mnoga leta, draga Amalija!

foto LANGUS TONČKA, s.p.

Drofenikova 16, 3230 ŠENTJUR
Tel.: 03/749-19-60, 041/693-388

OKTOBRSKA AKCIJA

Povečave vaših
posnetkov od
13x18 do 30x40
30% POPUSTA

DELOVNI ČAS: 8-18, sobota: 8-12

Zidar Metka, s.p.

ljubljska 1, Šentjur
telefon: (03) 574-34-72

Trgovina ROSANA Vas vabi
v svojo prodajalno v
ŠENTJURJU, Ljubljanska
cesta 1, nasproti Alposa

VELIKA IZBIRA JESENSKE KONFEKCIJE PO IZREDNO UGODNIH CENAH!

brisače
samo 500,00 SITodrasli spodnji deli trenirk
1.990,00 SITm. pulover
od 2.650,00 SIT daljemoške mikice
od 2.350,00 SITotroški kompleti - hlače + brezrokavnik
3.000,00 SITotroške trenerke
od 1.750,00 SIT dalje

- pižame, spodnje perilo
- ženske, otroške in moške maje dolgi rokav
- jope, pulovri in termofilski pulovri
- program za dojenčke
- šolske potrebščine
- igrače

Ne prezrite
novega
delovnega časa

delavnik: 7:30 - 19:00
sobota: 7:30 - 12:30

PRI NAS LAHKO ŠE VEDNO PLAČATE S ČEKI BANKE
CELJE, Z BA KARTICO, KARTICO ACTIVA ALI MAGNA,
DAJEMO PA VAM ŠE VEDNO MOŽNOST ODLOGA PLAČILA.

Tehnična
trgovina
termix

Šentjur ☎ 063/741-329

AKCJA MATERIAL ZA OGREVANJE

- peči LTŽ, SIME - radiatorji - ventili

GRADBENI MATERIAL PO UGODNIH CENAH

KOPALNIŠKA OPREMA

NOVOTERM 10 cm **479,00 SIT**

NUDIMO PREVOZE IN RAZTOVARJANJE Z AVTODVIGALOM

ŠIROKA PONUDBA:

- gradbenega materiala
- izolacijskega materiala
- inštalacij za vodo, ogrevanje
- in elektro
- ploščic in sanitarne keramike
- kmetijskega orodja in strojev
- železnine, bele tehnike, akustike
- drobnih gospodinskih aparatov
- bary, lakov
- daril

delovni čas:
7³⁰ - 18³⁰
sob.: 7³⁰ - 12³⁰

Prepričajte se o ugodni ponudbi in nizkih cenah!

ZLATARSTVO MILAN GAJŠEK

V TRŽNO-PRODAJNEM CENTRU V ŠENTJURJU

Drofenikova 16, tel.: (03) 5743-727

- prodaja zlatega nakita
- izdelava nakita po želji
stranke z vgrajenimi dragimi
in poldragimi kamni
- krstna, obhajilna in
birmanska darila

- ekspres izdelava poročnih prstanov
- prodaja ročnih, stenskih in stoječih ur
- prodaja japonskih in kitajskih biserov

VELIKA IZBIRA
KOMPLETOV ZA DARILA
(graviranje brezplačno)

za vse kupljene
izdelke brezplačno
graviranje

Novi modeli ur OCEAN PACIFIK in STORN.

Izredna ponudba zlatega večernega nakita!

Ko srce prisluhne, narava spregovori

Z obiska ene prvih zeliščnih kmetij pri nas - Kalanovi s Kalobja

Se spominjate legendarnih Kekčevih filmov? Pehte in Kosobrina, ki sta znala za vsako bolezen najti zdravilno rožco? Ali pa svojega otroštva, ko vam je babica za vsako bolečino in vsako prasko znala pripraviti čaj ali obkladek?

Morda imate srečo in imate v družini še vedno koga, ki z ljubeznijo nabira in suši zelišča, drugim pa ostajajo pisane škatlice z brezobličnimi čajnimi vrečkami, ki jih naberejo v trgovini.

Zeliščarstvo tako ostaja domena preteklosti ali pa posameznih zanesenjakov in prav zato sem bila še bolj vesela povabila gospe Kalanove s Kalobja, ki je lastnica ene prvih zeliščarskih kmetij v Sloveniji.

Kako in kdaj ste se tako usodno srečali z zeliščji?

Lahko bi rekla, da me zelišča spremljajo že vse življenje. Celotno moj prvi randi s sedanjim možem je bil malo povezan z njimi. No ja, takrat še nisem vedela, da je randi. Z družbo smo šli na Celjsko kočo in da smo združili prijetno s koristnim, smo po poti nabirali lapuh. Tudi kasneje, ko sva se poročila in si ustvarila družino, smo vsako leto nabirali zelišča za domače potrebe in lahko rečem, da čajev nismo nikoli kupovali.

Pred nekaj leti pa sva prišla na idejo, da bi se s tem lahko začela intenzivneje ukvarjati. Pod našo hišo v Podlešju na Kalobju je strm breg, ki je skoraj ves dan pod sončno pripeko, zemlja je suha, peščena in laporna. In ugotovila sva, da imava idealne pogoje za vzgojo žajblja. Na hmeljarskem inštitutu v Žalcu so naredili še nekaj analiz zemlje in kmalu sva naročila 2300 sadik žajblja. Danes intenzivno gojimo še meto, meliso, ognjič, pegasti badelj, navadno plahitico, rman, baldrijan, pa tudi topinlabur krompir, artičoke, drobnocvetni vrbovec, ameriški slamnik in barago.

Kako pa si organizirate delo?

Trenutno gojimo in nabiramo preko 70 vrst zelišč. In reči moram, da je ob konicah časovna stiska zelo velika. Žetev in nabiranje običajno sovpadeta in če nam le vreme pomaga, je dela za vse dovolj. Mož Milan, ki je zadolžen bolj za tehnično plat, sušenje in podobno, mi pomaga po službi, sama se ukvarjam predvsem z vzgojo in prodajo, čiščenje in priprava na sušenje pa zahtevata kar največ delovnih rok. Takrat pa poprimajo tudi najini trije otroci. Hči Nataša je sicer za poročena in ima svojo družino, pa vendar se rada vrača, sin Grega je že zaradi narave svojega študija z delom najbolj povezan, pa tudi petletna Jasna pomaga po svojih močeh.

Za resno zeliščarstvo je verjetno potrebno še kaj več kot zmetati lipovo cvetje v vrelo vodo. Od kod vam znanje in izkušnje?

Oboje pridobiš z leti. Res pa je, da bolj ko se učim in bolj ko se poglabljam v to področje, bolj se mi odpirajo obzorja in bolj se zavedam, kako malo pravzaprav vem. Sin Grega je študent fizike in kemije na pedagoški fakulteti v Mariboru in mi priskrbi veliko informacij. Vključena sem tudi v zeliščarsko društvo, v sklopu katerega organizirajo veliko tečajev in predavanj. Verjetno je pri tem največja zakladnica informacij prof. Spanring, od katerega sem se ogromno naučila. V roku vzamem tudi vsako knjigo, ki jo najdem s tega področja. Vendar pa je dandanes lažje priti do informacij kot nekoč. Tudi razni računalniški programi za prepoznavanje rastlin, z bazami podatkov o učinkih in lastnostih, mi precej pomagajo.

Res pa je, da je pri spoznavanju rastlin najpomembnejša duša, znanje pride zraven.

Kako pa je z znanjem in poznavanjem pri uporabnikih?

Ene stvari pozanjo bolj, druge manj. Ob tem pa je precej čudna slovenska zakonodaja, ki zeliščarjem prepoveduje, da bi dajali kakršnekoli informacije o učinkih posameznih zelišč. Meni je to popolnoma nelogično in mislim, da bi od nas morali celo zahtevati čimboljšo izobrazbo in obveščenost. Dejstvo pa je, da zelišča sploh niso tako nenevarna in prihaja tudi do zastrupitev. Napačno nabrano in napačno uporabljeno zelišče lahko povzroči marsikakšno nevšečnost. Pri gobah so ljudje že sprejeli dejstvo, da je lahko podobna goba tudi strupena, pri zeliščih pa še ne. Prevladuje miselnost, da kar je naravno, ne more škodovati. Tako imam v načrtu, seveda ob zadostnem posluhu pristojnih, vsaj osnovna predavanja na to temo.

Zdravje konec koncev niso samo zelišča, je tudi, če ne predvsem, način življenja. In na tržnici se včasih prav zamislim, kako je ljudem eno figo mar za pesticide, strup in razno genetiko. Dokler je tolar ceneje in lepo izgleda, se vse prodaja.

S predavanji pa ste že začeli pri najmlajših. Kako se obnesejo zelišča v vrtcih?

Res sem letos začela s predavanji o zeliščih v vrtcu v Šentjurju. Zdi se mi zelo pomembno, da otroke navajamo sprejemati in ohranjati naravo čimbolj zgodaj. Naučim jih razlikovati pogostejša zelišča in jim povem, za kaj se uporabljajo. Vesela sem, ko mi pozneje povedo vzgojiteljice, kako bogati so sprehodi v naravo še dolgo potem. Otroci postanejo pozorni in dojemljivi. Včasih za razliko od staršev, ki jih to ne zanima ali pa nimajo časa, da bi jih. Upam, da mi bo uspelo kaj podobnega pripraviti tudi za osnovne šole.

Kako pa je z ogroženostjo in varstvom rastlin?

Nekatere rastline so že skoraj iztrebljene, druge zelo ogrožene. Obstaja nekaj pravil, ki se jih vsak pravi zeliščar drži. Običajno nabiramo na istih mestih vsako leto in pri tem pazimo, da nikoli ne potrgamo vseh rastlin iste vrste, ker tako onemogočimo reprodukcijo in nikoli ne pulimo rastlin, ampak jih režemo, poleg tega nikoli ne nabiramo več kot potrebujemo za eno leto. Vsak višek je po tem času povsem neuporaben. Mi večino rastlin gojimo, nekatere pa že vnašamo tudi nazaj v naravo.

Letos smo v najem vzeli tudi njivo za dodatno vzgojo. Pri tem moramo rastlini zagotoviti čimbolj naravne pogoje. Bolj ko se rastlina bori za svoj obstanek, več koristnih učinkovin vsebuje. Kot da bi se iz njenega trpljenja rojevalo zdravje in dobro. Sama delam predvsem na kvaliteti. Naša zelišča so mogoče malo dražja, vendar vedno cela in nikoli zdrobljena. Tako se ohranjajo eterična olja in kupec vedno vidi, kaj

dobi. Včasih imamo zato sicer čez osemdeset odstotkov odpada, vendar smo se odločili, da je to edina prava pot.

Pa se s tem da preživeti?

Letos smo se s tem prvič začeli komercialno ukvarjati in res moram reči, da so zelišča izredne kakovosti. Včasih me na tržnici sprašujejo, če prodajam kar sveža, tako so začudeni nad zeleno barvo, ki jo zelišča ohranijo. Reči pa moram, da je zaslužek zelo majhen. Če bi odštela vse stroške in nepregledno število delovnih ur, bi ostala precej borna plača. Poleg tega gre za eno prvih zeliščarskih kmetij in država enostavno nima predalčka, kamor bi nas uvrstila. Tako ni subvencij in ni olajšav v primeru suše ali pretiranega dežja. Upam pa, da se bo z vstopom v Evropo tudi to spremenilo. Ljudje bi radi vedno bolj nazaj k naravi in to se slej ko prej pozna.

Trenutno ob četrtkih, petkih in sobotah prodajam zelišča na celjski tržnici, udeležujem se tudi srednjeveških tržnic in podobnih prireditev, kamor me povabijo. Zelišča lahko ljudje naročijo po pošti ali pa me obiščejo kar doma.

Za konec so mi pokazali še razstavljeno zbirko suhih zelišč, pa tudi tinkture in likerje je mogoče dobiti. Poseben užitek je sprehod po zeliščnem vrtu in nistem si mogla kaj, da ne bi pomislila s kolikšno predanostjo tu varujejo rastline, ki jih imamo v običajnem vrtu za plevel in bolj ali manj žalostno končajo. Kdor hoče videti, mora gledati s srcem, bi verjetno spet ponovil Mali princ in spokojno sedel na hrib med gredo oranžnega ognjiča in modre lavande.

Saška Teržan

Čistimo vse vrste oblačil in tkanin

EKSPRES

ČISTILNICA IN PRALNICA

"MACKOŠEK"

C. Kozjanskega odreda 4, ŠENTJUR
Telefon: 063/740-085

Lucijina reportaža

Lucijini volilni napotki

Kaj je res, ljudje božji, da so že štiri leta mimo in da sem tako stara, da že drugi volim svojega poslanca? Žal, res je. Pa še sploh ni tako dolgo, kar so mi na dušo pihali rdečkasti Cveto, zelenkasti Romč, alpoški Jožef, pa moj črnkasti Jurij, da o mojem uredniku in raznih drugih marginalcih sploh ne izgubljam besed. Vse jih je povozila zgodovina. Razen mojega favorita Jurija. Jurij je neuničljiv in eden redkih v vsej državi, ki so v parlamentu preživeli kar dva mandata. Dober je, kaj dober, najboljši! On je kot zvezda Severnica, ki nas vztrajno, nezmotljivo in hrabro vodi skozi pota in stranpota demokracije. Ko ga tam v Državnem zboru poišče kamera in na ekranu, med poslanskimi klopmi, zablesti njegov umirjeni in zadovoljni obraz, ali pa ga enako srečnega vidim vihrati na romunskem traktorju skozi moje rodno mesto, se počutim srečno in varno; on bdi nad mojo usodo. To je to! Že na pogled deluje tako pametno, da mu sploh ni treba za govornico afne guncat, kot na primer tistima gobeždačema Hvalici ali Potrču, pa vseeno vsi vemo, da bo vedno in povsod glasoval in odločal pravilno, vedno samo za naše skupno dobro. Grozno sem vesela, da ga letos spet vidim viseti na plakatih. Iskreno mu želim, da bi zmagal. Pa čeprav tokrat verjetno brez mojega glasu. Pa ne da bi ga ne imela rada, saj njega res ne moreš ne imeti rad, le kolegice me zafrkavajo, da sem rahlo staromodna, da je moj Jurij zastarela šara, brez jajc in podobne klamfe, pa da je med kandidati letos toliko svežih ksihtov in tako naprej. Saj vem, prazne marnje, toda sem se le zamislila in se odločila za spremembo. Ne morete si misliti, koliko nove energije se mi pretaka po žilah, odkar sem prejšnji mesec zamenjala fanta. Pa zakaj ne bi postopek ponovila z Jurijem? No, morda si bom le še premislila, zlasti če bi se pokazalo, da bi mi

Jurija utegnil zminirati Bajuk. Glede Bajuka sem seveda popolnoma na Jurijevi strani: jasno, da je enostavneje spremeniti eno vrstico ustave kot celih pet strani volilnega sistema. Ljudje, bodimo vendar praktični! Pa kako bi to sploh izgledalo, če bi se naš Jurij oziral na neumno referendumsko blebetanje neumne raje in senilnega ustavnega sodišča. Lepo odkrito in pošteno se je pridružil reformiranemu Zagožnu. Toda, če bo širša šentjurska rodbina Prebil še naprej trmarila z Bajukom, bom tudi jaz še rekla svoje. Ne le bajukovci, tudi moj Jurij je enako grozno veren kristjan in ima pravico najmanj do polovice tistih krščanskih glasov, ki si jih brutalno lasti konkurent Drago. Resda ni imel svojega strankarskega shoda v kaplaniji, pa tudi papirjev za pouk verouka v OŠ Hruševac nima, toda zagotavljam vam, da bi bil za katedrom in Svetim pismom v roki kos vsaki od šolanih gospa iz konkurenčnega tabora. Pa tudi krave rad molze in bike futra, in če bi bil še kmetijski pospeševalec, bi bil kot rojen Zagožnov človek.

Glede gospoda Goloba so pa ljudje nesramni; da je boljši golob v hladilniku, kot da bi frfotal po parlamentu, je slišati. Saj je demokracija in če človek ljubi Kučana in partijo, o pardon, Združeno listo, bolj kot rdečkasti Cveto, je to njegova najintimnejša pravica. Vsi ga pa tudi zelo dobro poznamo kot zelo finega gospoda, fin je skoraj bolj kot njegov predsednik Pahor, le lep, žal, ni tako zelo. In osebno vam zagotavljam, da ni govora, da bi vas on proti vaši volji lahko pripravil do obiska Kočevskega Roga ali druge jame podobnega namena.

Glede drugih kandidatov pa vam bom zelo težko kaj pametnega svetovala. Sami novi so in njihovi grehi in napake, ki jih imajo prav gotovo za kakšnih 20% več kot normalni Zemljani, se še niso razlezli med nas ljudstvo. Za Jelinčičevega Sandija s Planine vem le, da je poskočen

mladenič, verziran gasilski igralec, pa še ljubimce navadno igra, zato vam toplo priporočam, bodite previdni, če vas bo skušal bolj globoko in dalj časa gledati v oči, ali vas bo celo povabil v Zmagotovo vikendico v Rožnem dolu. Pristanete sicer lahko na vse, le glede vašega volilnega glasu malo premislite.

Drnovškovega Borisa vam odkrito odsvetujem. Toliko strašljivega sem že slišala o njem, da mi kar dlake vstanejo pokonci, ko pomislim nanj. S svojimi nesramnimi nastopi v Občinskem svetu je že do sedaj kravžlal živce mojemu Juriju, če pa bi še na volitvah dobil kak glas, bi se še bolj razšopiril in morda že po cestah začel nadlegovati poštene državljane. In ne le, da je bil proti farnim orglam, vprašam vas, kdaj ste ga spokorjenega nazadnje videli pri mizi Gospodovi Hermanovi? Niste ga videli. Torej kar korajžno križ čez tega pogana.

Čisto drugače je pri Janševem Zoranu. Če omahujete med levico in desnico, med kontinuiteto in pomladjo, med hudičem in Gospodom, potem glasujte za Zorana. Kajti tudi on še sam ne ve, čigav je. Ste pa lahko sigurni, da se bo maksimalno trudil porabiti vaš glas na koristnejši strani.

Če bi bilo možno glas razdeliti med dva kandidata, potem dilem ne bi bilo. Vsaj jaz bi zagotovo glasovala za naša oba generacijska kandidata, za že ne več ravno mlečnozobega mladince Markota in celjskega brezzebega upokojenca Emila: če ju seštejem in delim z dve, dobim lepega povprečno zobatega in deklarirano apolitičnega poslanca, ki kot v breztežnem stanju lebdi nad parlamentom, služi svojo poslansko plačico, vmes pa ob vsakem glasovanju primakne svoj glas najboljšem ponudniku. Keš, to je tisto, kar fascinira.

Pa srečno roko na voliščih!

Lucija

Pepca poroča

Dragi Planinčani, Dobjani in Dobovčani!

Ja, kakšna sreča, da se tudi Planinčani ne delimo na Planince in Planinčane, ker potem bi imeli takšno s...e, kot ga imajo naši samostojni južni sosede. Kot en mož so bili, ko je Jožica skakljala po parlamentu in trepetala za občino, zdaj pa so se razklali in če ne bodo vmes posegli višji, lahko vsak hip izbruhne bratomorna vojna med Dobjani in Dobovčani. Na eni strani Salobirčani, podprti tudi z avtoriteto šentjurskega kanončana in velenjskega psihologočana, na drugi pa neuka raja, med njimi celo zelenokljuni mladinjani in šomaštrijani. Grozno, kam smo prišli! Nobenega spoštovanja do oblasti in duhovščine. Razlika pa je res grozna in nepremostljiva. Bosna ni nič v primerjavi s to skoraj našo nevarnostjo. Morda bi jih utegnile še rešiti letošnje volitve, če bi, bog jim daj pamet, obe strani sprejeli rešitev, ki se bo pokazala v boju med "ovčan" in "jan" poslanskimi kandidati. Nič Drnovškovec, Janšovec, Bajukovec in podobnih brezveznikov. Le še "ovčani" in "jani". Zadeva je tako napeta, da je v njeni senci ostala veličastna zmaga Dobja nad Kalobjem oziroma Hruševcem. Tudi trije obiski šolsko-občinske svete trojice (Gajšek, Laskovšek in Peperko) ter celo mamiljive asfaltne obljube niso omajale staršev prvošolčka iz Vodic. Dobjanski občinski možje razmišljajo, da bi dan, ko se je odločila smer hoje v šolo mladega Vodičana, razglasili za občinski praznik. Toliko tega je v Dobju, da so le

najbolj pozorni uspeli opaziti štokrklo, ki se menda zadnje čase spušča vse niže in je grozno nevarno, da se bo vsak čas zaletela v dobjanski ali dobovčanski "občina-building".

Pri nas na Planini je seveda vse čisto drugače. Angelska nedelja je srečno za nami. Če pozabimo tistih nekaj kapljic dežja, pomanjkanje zeljnih veh in pravih ocvirkov v proizvodnji prošjač, nekoliko pozabljeni čebelarje, pa tudi našega ljubljenega župana Romana, ki je slavje svojega naroda spet le skrivno opazoval skozi Montparisova okna, je bilo vse naj naj. Odkar pa imamo pranger in so se tržani na svoje oči prepričali, kaj čaka nepridiprave, je tudi v trgu zavladal božji mir. Te dni enkrat naj bi menda sicer nanj priklenili združnega Mirča, ki na črno toči pir, toda sem slišala, da mu je župan Roman dal zadnji hip možnost, da se odkupi. Le tisto šavje ob cesti nasproti Lončariča, ki je vse leto opozarjalo slehernega turista na našo privrženost neokrnjeni naravi, naj bi zdaj na koncu sezone pospravil. Neverjetno, kako salomonsko modre odločitve sprejema naš Roman. Res je fenomenalen in ga povsem razumem, ko je oni dan razlagal svojemu omizju, da bi bilo treba moje pisanje pred objavo obvezno spustiti skozi pravkar odprto čistilno napravo. Kajpada, da bi jo razbremenil, čistilno napravo namreč.

Pepca Planinc I.R.

Čudež življenja (6)

"Mali blaznež v prisilni celici obloženi z gumijem." Tako je nerojeno dete opisal Vladimir Nabokov v svoji Loliti. He, he, morda pa se revše res tako počuti tam notri glede na to, da se ves čas nekaj preteguje in skoraj brez prestanka brca. Najbrž poskuša vsaj malo pretegniti svoje vse večje ude in si malce raztegniti svoj omejeni življenjski prostor. Mogoče pa imajo prav v reklamah za vodne postelje Lectus, ki trdijo da smo svojih prvih devet mesecev na tem planetu tako blaženo prelebdeli, da si tudi v bolj zrelih letih ne bi smeli odreči vodnega zadovoljstva. Prav škoda, da se tega časa čisto nič ne spominjamo.

Moja mala Porci je bila neutrudna, drobcena energijska bombica. Kar naprej se je prekopicovala in korakala gor in dol po moji trebušni votlini. Jaz pa sem bila vedno bolj utrujena. V službi sem hotela čim več postoriti in stvari urediti do tiste točke, za katero sem bila mnenja, da jo nato lahko za eno leto zamrznem. Nalagala sem si vedno več in delala tudi pozno v noč. Včasih sem po kosilu samo za trenutek zaprla oči, pa je nekdo ta trenutek raztegnil do naslednjega jutra, ko je ura neusmiljeno zazvonila. Postajala sem vedno bolj raztresena. Namesto, da bi upočasnila svoj ritem, sem postajala vse bolj zahtevna do sebe, ker mi je bilo težko sprejeti dejstvo, da moje telo rabi več počitka in ne zmore toliko kot prej. Ustavile so me šele drobne, nepojasnjene krvavitve iz nožnice. Zdravnica vzroka sicer ni odkrila, a me je takoj poslala na bolniško. In tako se je ves moj trud, da bi zaključila začete projekte, obrnil proti meni in pristala sem v postelji s kopico zaskrbljenih obrazov nad seboj, ki mi niso pustili niti migniti. Prvič sem začutila toliko opevano nosečniško razdražljivost. Pravzaprav kar prikladna zadeva. Zbudiš se slabe volje, jezen na cel svet in za vse skupaj okriviš svoje podivjane hormone in že vsi prizanesljivo kimajo z glavo.

Priznati moram, da so včasih vsi novi občutki, s katerimi se ženska srečuje hote ali nehote v času nosečnosti, res strašljivi. Poglejmo recimo tako preprosto zadevo kot je hrana. Kot večina ljudi tudi jaz rada dobro papcam in moj sistem ohranjanja teže je bilo nezdravo nažiranje ob polni mizi dobrot in neusmiljeno stradanje naslednji dan. Neumno, škodljivo, a učinkovito. V nosečnosti se nažiranja morda še lahko poslužujete, a stradanje vsekakor odpade, saj svojemu otročku vendar ne želite škodovati. In če ne želite svojega telesa raztegniti v neslutene širine, se kaj kmalu naučite pravilno in vzdržno prehranjevati. Potem je tu še znana nosečniška slabokrvnost in pomanjkanje železa. Najprej sem poskusila s priporočenimi suhimi slivami, a so se mi vselej zaustavile že v grlu ali pa sem jih z občutkom nadležne slabosti prebavljala še cel naslednji dan. Zato sem presedlala na suhe marelice. Pretehtavala sem vsak grizljaj, kaj mi koristi in kaj škodi, iskala železo na vseh škatlah v trgovini. Vseposvobod so mi ponujali "nosečniško" hrano, dodatke v "nosečnosti" in vse sem pridno pojedla, samo da so mi obljubili, da bo moje dete kar "pokalo od zdravja". Bajka, da je treba jesti za dva, je že zdavnaj mimo. Potrebni je le nekaj 100 dodatnih kalorij dnevno, zato pa skoraj 100% več vitaminov in mineralov. Zdaj vas pri zdravniku neusmiljeno tehtajo in kar takoj pokarajo za vsak neupravičeno pridobljen kilogram.

Po nekaj dneh "prisilnega" počitka sem se le znebila deloholične preganjave. Sprijaznila sem se z omejenostjo svojih sposobnosti in začela uživati v spokojnosti nosečnosti. Prebujala sem se vedno kasneje, mirno prelistala kakšno knjigo o negi otroka, še malce podremala vmes. Gibanje sem omejila na lahne sprehode, v katerih sem se poglobila sama vase in uživala v sladkem pričakovanju svojega deteca. Z rokami sem preko trebuha objemala svojo Porci in ji pela uspavanko. To na novo odkrito spokojnost je kalil le strah pred prezgodnjim porodom. Zdravnica si še vedno ni znala razlagati mojih drobnih občasnih krvavitev, pa tudi maternični vrat naj bi se preveč na hitro skrajšal. Tiho sem ji prigovarjala, naj vendar še počaka, saj se ne mudi tako. Ob večerih sva se z Blažem pogovarjala, kakšna bo najina deklica. Zvila sem se v njegov objem in mirno zaspala s občutkom nežne varnosti. Saj ne bo nič narobe. Naju bo že Blaž varoval...

Miša

Razmišljanja

Osmi dan je ustvaril olimpijske igre

Evolucija. Pojem, ki je v trenutku pometel z vsemi čudovitimi pravljicami, miti in legendami, ki so jih ustvarjala različna ljudstva in religije o nastanku sveta. Strokovnjaki, znanstveniki so jih nadomestili s precej neprivlačno teorijo o nekakšnem skupnem človeško - opičjem predniku, ki naj bi pred nekaj sto tisoč leti tekal naokoli po afriških savanah po dveh tacah in zato razvil posebno obliko lobanje, ki jo je zapolnil edini dovolj hitro rastoč organ - možgani. In tako naj bi se razvil to zelo inteligentno in razumno bitje, ki se seveda neprestano razvija in je bojda nesporno najbolj popolno bitje zemeljske oble. Ja, seveda, Bog pa se zviija od smeha tam nekje zgoraj. Vprašali boste, kdo naj bi potem ustvaril človeka, če to nista ne Bog in ne evolucija? Nimam pojma, ni me bilo zraven.

Nekateri znanstveniki so trdili, da je človek sicer božje delo, njegov nadaljnji razvoj pa posledica naravnih zakonov... Meni se to ne zdi logično; le kako naj bi Popolni, Absolutni, Neskončni ustvaril tako bedno vrsto, kot so človeške kreature? Od trenutka, ko se je to bitje pojavilo na svetu, je začelo uničevati svojo vrsto in še danes razvija visokoizpopolnjeno samouničevalno tehnologijo. V Svetem pismu boste že na tretji strani naleteli na prvi umor (Kajn in Abel)... Kmalu so se klali že vsi po vrsti: ljudstva, nacije, verstva, rase; razdelili so si koščke zemlje in se pobijali zanjo. Bog je gledal dol in se čudil ter razglabljal, kako naj vsaj malce pomaga človeštvu, ki je drvelo v propad. Prišel je na famozno idejo: ljudem bo podaril - šport: tako bodo lahko sproščali svojo odvečno energijo, željo po tekmovanju, zmagovanju, tako bi se še vedno lahko borili, vendar z drugačnimi razlogi in posledicami...

Angelček, ki je prifrftal mimo, je bil rahlo skeptičen: "Pa res misliš, da se bodo preganjali in gonili vse življenje za neko žogo ali z neko palico, samo zato, da bi si lahko potem obesili okoli vratu kos kovine?" Bog pa se je ravno dobro zagrel: "Rafael, ti nimaš pojma. Tukaj bi šlo tudi za boj, pa hkrati za mir, nacionalni ponos, pa vendar za prijateljstvo med narodi, za solze ganjenosti, a vseeno nepopisno srečo!!!"

Tako je Bog, ki sicer ni hotel imeti nobenega opravka z našo vrsto, ustvaril šport in kot njegovo krono, olimpiado. Sprva se je vse odvijalo po načrtu; posamezniki so trenirali in krepili telo, ostali so jih vzpodbujali, vsake toliko časa so se izbranci pomerili med seboj in vsaj takrat so ljudstva za nekaj dni odložila orožje. Bog je kar cvetel od ponosa, ker je znal tako lepo pomagati.

Zadnjič pa je takole spet sedel na nebesnem oblaku in bingljaj z nogami. Videti je bil precej poklapan. Zakaj? Videl je otvoritev olimpiade 2000, množico ljudi vseh ras, verstev in nacionalnosti, ki so si sončili zobe skozi široke nasmeške, katerim sta botrovala ganjenost in ponos zaradi udeležbe na tako veličastni prireditvi. Toda svet se še vedno bojuje, umira od lakote, bolezni, orožja; nanj preži ekološka katastrofa, meteorji,... Na delu so vsi smrtni in malo manj smrtni grehi, Satan preži vseposvobod in se posmehuje. Tistih nekaj tisoč popolnih teles, ki tekajo in skačejo naokoli, ne pomeni več nič. Tudi tistih nekaj milijonov, ki vžhičeno buljijo v ekrane (Nekaj tisoč jih sicer ugasne ekran, ko se Mitja Petkovšek zruši na tla kot zrela hruška), bolj malo prispeva k svetovni harmoniji. Pa še športniki niso več, kar so bili; oblečeni so v nekakšne vesoljske pajace, spol ni več jasno določljiv, nekateri pa so videti kot tisti piščanci, ki jih pitajo s krmili za hitro rast.

In ko je Bog takole obupan, mimo spet prifrči angelček in komentira: "Jaz bi naredil kar en nov vesoljni potop..." Bog zamahne z roko in pravi: "Za to bodo očitno poskrbeli kar sami!"

A.polonija

Študentska kronika

Empirija

Naši klubski domači strani v svetu medmrežja smo končno našli (registrirali) stalno prebivališče, ki ga lahko od sedaj pa na veke vekov obiščete na www.skms.net. Prav tako imamo tudi nov e-naslov z lastno domeno, ki se glasi info@skms.net. Klikajte!

0675.3230 Šentjur
info@skms.net - www.skms.net
@klubska.vitrina
0041.623.465

22. septembra pred petimi leti se je v šentjurskem kulturnem domu zgodil "Rave o'B party". Z elektro večerom, katerega tempo je diktiral dj Mit, smo se na taisti dan spomnili prireditve, ki je bila eden izmed povodov, da po somraku mladinskega organiziranja v Šentjurju zaživi institut, ki ga danes poznamo pod kratico ŠKMŠ.

Na predlog skupine staršev, predsednika Športne zveze Šentjur, Društva za razvoj šentjurske občine, Osrednje knjižnice Šentjur in Sklada ljubiteljskih in kulturnih dejavnosti RS območna enota Šentjur (Hvala vsem!) smo letos postali prejemniki pisnega priznanja občine Šentjur. Na tej lovoriki ŠKMŠ ne namerava zaspiti, ampak pričakuje, da se na "drugi strani" nekaterim dokončno odpro oči.

118 betonskih domin nasproti "tržnice" od pretekle nedelje (24. 9.), zahvaljujoč akciji "Pobarvajmo sivine II", ni nič več žalostno sivih. Sedaj mimopremikajočim pripovedujejo zgodbo o Šentjurju od pravadnine do projekcije blesteče/mračne prihodnosti.

Pridružite se nam

Članstvo sedanje in bodoče, simpatizerje sedanje in bodoče vabimo (Tokrat zares!) v petek 13. X. od 18. ure naprej na klubski piknik na lovsko kočjo na Blagovni, kjer bomo strnili vtise ob začetku faksa ipd.

Vpetek, 20. oktobra v Prostoru ob 21:00 prirejamo literarni večer Aleša Kopa in Andreja Bergauerja, ki bosta predstavila njun skupni prvenec "Ruska antologija". Z notno odejo nas bo pokrila Mojca Krajnc.

Potujte z nami na Bali! V soboto, 21. oktobra ob 20:30 nas bosta v Prostoru Andreja Galuf in Roman Ocvirk s potpisnim predavanjem podprtim z balijsko glasbo in jedačo(!) popeljala prav tja. Nič zamujat!

Opomba: vstop na vse našete aktivnosti je brezplačen.

Poziv študentom

Ker se želimo včlaniti v Zvezo študentskih klubov Slovenije - ŠKIS, naprošamo vse študentke in študente s stalnim prebivališčem na področju UE Šentjur, ki bodo vpisani v prihodnjem študijskem letu, da nam do 11. novembra na naslov ŠKMŠ, pp 75, Šentjur, pošljete originalno POTRDILO O VPISU. Izmed prispelih bomo po žrebu podelili tudi 10 praktičnih nagrad!

Seksološki kotiček

Vi sprašujete, mi odgovarjamo

Pišem vam v obupu. Star sem 20 let in sem še nedolžen. Nimam težav z dekleti, vedno jih je dosti okoli mene. Pravijo, da sem lušten fant. Vendar nikoli ne grem do konca, ker se bojim lastne neizkušenosti. Nihče mi nikoli ni povedal nič konkretnega o tej zadevi. Doma se o tem nismo nikoli pogovarjali, ker je to bilo greh. Vaši članki o seksu so tako sproščeni - bral sem jih na skrivaj, ponoči, da me starši niso videli - pa si zelo želim vašega resnega nasveta.

G.S. iz Dolge gore

Hja, hudo je to, če ti starši nočejo pomagati in ti skrivajo najbolj osnovne stvari v življenju. Krščanska vera pač ima to lastnost, da v ljudeh vzbuja slabo vest za skoraj vse, kar prinaša užitek in veselje. Pokora, pokora, to je najpomembnejše. No, pa pustiva to. Tvoji starši se verjetno niti ne zavedajo, kakšno napako v vzgoji svojega sina so naredili. Vendar je zdaj že prepozno - pri dvajsetih si že odraslo spolno bitje, po zaslugi staršev pa še poln dvomov, strahu pred dekleti, nesamozavesten in docela prestrašen. Res je sicer, da zna biti seks tudi (življenjsko) nevaren, vendar zanikanje nevarnosti ne pomeni, da je s tem odpravljena. Lažje jo je spoznati in se naučiti, kako se ji izogniti. To velja tudi za spolnost. Toda pri tebi še ni vse izgubljeno. Če te zanima teorija o spolnosti, imaš v knjižnicah na voljo cele kupe knjig na to temo. Veš, čeprav morda živiš v okolju, v katerem se o tem ne pogovarjajo, to še ne pomeni, da je cel svet takšen. Prepričan si lahko, da te knjižničarke ne bodo gledale kot največjega perverzneža na svetu, če si boš zaželel takšno knjigo. Začneš lahko npr. s knjigo Kaj mora moški vedeti o ženski in o sebi, potem pa lahko nadaljuješ s knjigo Kaj mora ženska vedeti o moškem in o sebi. Dali ti bosta neprecenljiv vpogled v komplicirane moško-ženske odnose. Razumeti moraš, da ti v teh skromnih nekaj besedih, ki so mi na voljo v Novicah, ne morem razložiti vsega in ti rešiti življenje. Tako čisto na kratko povedano: tisti stvari med nogami se reče penis in je tako nenavadne oblike z razlogom. Zakaj je takšne oblike, ti bo jasno takoj, ko boš imel priložnost vreči oči na razcvetelo vagino. Aja, vagina je nekaj, kar imajo ženske, moški pa ne, za penis velja obratno. Tudi prsi, ki jih imajo ženske, imajo razlog za obstoj in sicer imajo podoben namen kot računalniške igre: namenjene so mladim otrokom, vendar se z njimi večinoma igrajo odrasli. Imeti moraš tudi samozavest (ženske ne palijo na mehkužneže), vendar ne bodi vsiljiv. Namesto (pijanega) nakladanja v neskončnost in naprej, žensko prej osvojiš, če jo poslušaš in se zanimaš zanjo in njeno življenje. V postelji prave ženske naj ne bi ležale kot hloidi (čeprav se takšne tudi najdejo), ampak bi morale znati vzeti stvari v svoje roke in te tako razbremeniti dela odgovornosti. Upam, da veš, kaj je predigra. To je nekaj, kar moški pogosto smatrajo za hudo odvečno zadevo v seksu, ženskam pa je mnogokrat pomembnejša od samega dejanja penetriranja. Ker me prostor priganja, moram končati, vendar upam, da si boš znal naprej pomagati sam. Naj bo Bog s teboj.

mf

Vagina, izvor sveta

Pred časom me je šef našega preljubega šentjurskega časopisa poprosil, če bi spet kaj napisal o seksu. Kakšne nasvete in to. Pa bolj resno, z ne tako humorja. Strela, kaj pa naj še napišem o tej temi? Seks je pač zadeva, katero je bolje prakticirati, ne pa o njej teoretizirati v neskončnost. O.K. priznam, obstajajo tudi fakultete za seksologijo, kjer se zdi, da se o spolnosti res lahko teoretizira v neskončnost, ampak moja malenkost se ni odločila za ta študij, morda tudi zato ne, ker takšnega študija, se mi zdi, v Sloveniji ni. E, kaj naj sedaj? A naj napišem: "Fantje, na ženske! Pri tem pa tisti čudni svaljek, ki ga imate med nogami položite dekletu v tisto čudno luknjo, ki je takisto med nogami (njenimi)."

Če je kje kdo, ki potrebuje tak nasvet, potem bo najbolje, da začnemo pri osnovah. Takšnih resnih in brez humorja.

Lekcija 1: Preden se sploh spravimo na ljubeča partnerja, je dobro podrobno poznati njegovo oz. njeno opremo, ki je namenjena ravno takšni reproduktivni gimnastici. Pri tem pa je potrebno poznati tudi svojo opremo. Lotimo se torej najprej ženskih spolnih organov (ŽSP), z medicinsko-biološkega stališča.

V primerjavi z moškimi spolnimi organi, so ŽSP neverjetno komplicirano in zapleteno zgrajeni. To je pravo čudo narave. O tem bi lahko napisali knjigo, zato tule samo osnovne stvari. Torej, začnimo kar na sredini teh organov - vaginalna cev. Vaginalna cev je dolga od 8 do 10 cm in ima od 3 do 4 cm premera. Je na obeh koncih zaprta. Zadnji del zapira stena maternice, sprednji del pa male sramne ustnice in deviška kožica. Ta cev je od znotraj vedno primerno vlažna, saj so njene stene sestavljene iz sluznic. Kadar ni vzburljena, je cev stisnjena skupaj, da se nasprotne stene prilegajo druga na drugo. Ko je vzburljena, pa se notranje stene napolnijo s krvjo, se odlepijo druga od druge in nastane matematično skoraj pravilno oblikovana cev. Sluznice ob tem delajo še več sluzi in to zato, da lahko cev vase sprejme kakšen lep in dolg okrogel predmet, bodisi penis, steklenico, svinčnik, prste ali vibrator in podobne zadeve. Če se v vzburljenem stanju ne tvori dovolj sluzi, bi ženska ne mogla doživeti penetracije brez bolečine in trpljenja. Tvorba te torej nujno potrebne sluzi pa ni pogojena samo z vzburljenostjo, ampak je po nekih skrivnostnih poteh povezana s splošnim psihičnim stanjem ženske, še posebej z njeno podzavestjo. Kar pomeni, da če ženska svojega partnerja ne sprejema v popolnosti, če jo kaj v zvezi z njim moti in nimata z njim razčiščenih odnosov, potem se tudi njena vagina ob vzburljenosti ne bo dovolj navlažila. Ah, skrivnosti vesolja.

mf

(se nadaljuje)

Cvetke s policijske postaje

Avgustovsko zatišje se nadaljuje. Število kršitev JRM še nadalje pada, prometne nezgode so ostale na isti ravni, odstotek pozitivnih pri alkotestih pa se je celo zmanjšal s 23% na 13,4%. Smo pa zato imeli kar 5 "hladilniških" primerov, sprememba pa je tudi nastala na listi rekorderjev. Marjan T., 38 let, iz Šentjurja, je 1. septembra ob 18. uri na Jezercu napihal častitljivih 3,64 promile in se uvrstil na visoko 3. mesto letošnjih "rekorderjev". Še vedno vodi januarski rekorder Bogdan Z. (3,96) pred Enesom K. (3,82).

V zdravstvenem domu ga ne marajo

Znana šentjurska faca Slavko B. se je 3. septembra ob 2. uri zjutraj, kajpada etilno navdahnjen, spet zatekel po duševno pomoč v njemu ljubi ZD. Sprva je podlegel ženski avtoriteti dežurne sestre, toda po premisleku se je vrnil na prizorišče, glasno zahtevajoč svoje ustavne pravice do zdravstvenega varstva. Iz njemu neznanih razlogov so terapijo prevzeli policisti in ga odpeljali v svojo "ordinacijo", kjer je že do jutra primerno okrevljal.

Tudi v gostišču TIK - TAK izbirajo svoje goste

Tamkajšnja diskriminacijo je 6. septembra v dopoldanskih urah na svoji koži občutil Milan P. iz Šentjurja. Vsi so pili, le njemu natarica ni hotela postreči. Takoj ji je povedal, kar ji gre, mimogrede popravil avtomat za kavo in zlomil ročko pивske pipe. Ko sta prišla policista, kajpada zelenokljuna posranca, je tudi njima razložil, kdo in kaj je on. Obljubil jima je tožbo in izgubo delovnega mesta. Da bi se lahko glede nove zaposlitve policistov v miru pogovorili, so ga le - ti z ličnimi zapestnicami na rokah povabili v svojo "klimatizirane" prostore.

Družina ga ne mara

To je 7. septembra v večernih urah ugotovil 48 - letni Ivan Ž. iz Srzevice. To ga je tako prizadelo, da je sklenil vse pokončati, ali pa vsaj napaditi od doma. Ko so prišli policisti, sta z ženo ravno tekla 10. krog okrog domačije. Tekmo so predčasno prekinili in v svoji režiji razgretemu Ivanu pripravili prijetno hladno prenočišče.

Pozor, tatovi!

7. septembra sta po Krivici uspešno "operirala" dva roma, pet dni kasneje pa sta dva mlajša moška oropala na avtobusni postaji v Šentjurju 12 - letnega Igorja M.

Policisti ga ne marajo

Andrej J. (19 let) iz Gorice pri Slivnici je pošten in bogaboječ mladenič, ki ima smolo s policisti. 9. septembra je hudo dobre volje ob 4. uri miroljubno peljal skozi Hrastje, ko se spravi nadenj policijska patrulja. 2,45 promile pa res ni nekaj takega, da pošten človek ne bi mogel voziti avtomobila. Zato tudi ni hotel podpisati zapisnika in, razumljivo, tudi ni pristal na jemanje krvi, še manj je bil pripravljen iti peš naprej. Policisti, ki so iz njegovih ust slišali vrsto izvirnih slovenskih pridevnikov, primernih za policiste, in so mu zato še z večjim užitkom priskrbeli prevoz, le da smer vožnje ni bila Andreju preveč pogodu.

F.K.

POZOR, PENDOLINO!

Pendolino, novi vlak, ki vozi tudi s hitrostjo do 150 km/h že vozi med Mariborom in Ljubljano. Hiter je kot blisk in vas lahko neprijetno preseneti. Zlasti so nevarni nezavarovani železniški prehodi. Le 21 sekund po svetlobnem znaku in le 6 sekund po spustitvi zapornic bo zdrvel mimo vas. Upajmo, da res mimo!

Septembrski zapisi ŠN z današnjega gledišča

Časovni stroj

1993

Otvoritev Tržno poslovnega centra Šentjur oz. tržnice oz. džamije. Kaj Rifnik, kaj Ipavci ali kdo drug - tržnica je simbol, ki najbolje ponazarja Šentjur in njegove razmere. Po sedmih letih še vedno niti vsi tamkajšnji lokali niso odprli svojih vrat. Kot prireditveni prostor je, kljub nemogoči akustiki, praktično neizkoriščena. Vsa čast gospem, ki se ob sobotnih dopoldnevih v resnici gredo tržnico. Poletno pot v njeno osrčje je idealno nadomestilo za savno. Prostor za opravljanje "potrebe" pa je dobesedno v ...

1996

Vroč tema ŠN je bila Sai družina izpod Kalobja. Med krajani so krožili letaki, ki so saijevce obtoževali krivoverstva in jih pošiljali drugam. Že takrat so načrtovali gradnjo večjega objekta. Kalobški župnik Vilibald, ki je očitno pokazal preveliko toleranco pa je bil odpoklican.

Ljudje s Šentjurskega se po tej plati ne ločimo dosti od ostalih Slovencev. Smo a priori netolerantni do drugačnosti. Kaj bi šele bilo, če saijevci ne bi bili Slovenci? Odgovora, zakaj občinska oblast kaže svoje mišice na njih ravno sedaj, ni treba iskati. Preobrat pri črnograditeljski problematiki pa za to okolje sploh ne bi bil nedobrodošel.

1998

Odkritje spomenika Franju Malgaju. Navidez plemenita gesta je dvignila precej prahu. Predsednik KS Šentjur mesto Cveto Erjavac je trdil, da gre pri postavitvi skulpture za županovo samovoljo, saj Mestni svet in Odbor za kulturo o tem sploh nista bila obveščena. Sicer brezizrazna gmota, ki zaskrbljeno zre na palačo na Mestnem trgu 10, je verjetno en redkih primerov, ko se takoj po njeni postavitvi pozabi nanjo. V dveh letih nismo pod njo zasledili venca, svečke, komemoracije.

br

Fotografska razstava v Ipavčevi hiši

Sakralna znamenja Alenke Čater

Domačinka, Alenka Čater iz Vodruža, je uspešna študentka francoščine in umetnostne zgodovine na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Le še nekaj dni jo loči od tega, da bo odpotovala v Francijo, kjer bo pisala svojo diplomsko nalogo. Nedavno pa je razstavljala v Ipavčevi hiši.

Na željo občine je v sklopu občinskega praznika predstavila svojo diplomsko nalogo iz umetnostne zgodovine, na temo Sakralna znamenja v občini Šentjur. Gre za zelo zanimivo razstavo, ki vključuje kulturno dediščino. Vse skupaj je izključno Alenkina ideja, pri fotografijah pa ji je pomagal sošolec Boštjan Tacol, ki je bolj tehnično podkovan fotograf.

V uvodnem govoru je Alenka predstavila svojo nalogo in njen namen, prireditve pa so z glasbo popestrile tudi njene učenke iz glasbene šole Šentjur, Tjaša Bosio, Nastja Močnik in Neža Prezelj, ki so zaigrale na flavto. Predstavila sta se tudi njena kolega, prav tako učitelja Roman Ocirk in Andreja Galuf, ki sta zaigrala na kitaro, oziroma klavir.

Zbralo se je veliko ljudi, med njimi nekaj Alenkinih sošolcev, pa seveda predstavniki občine z županom Jurijem Malovrhom na čelu ter dosti ostalih, ki jih prav tako zanima kulturna dediščina.

M. K.

Jesen

Tetka jesen je spet prišla, s sadovi obložena vsa.

Še otroci se je veselijo, jim lička žarijo,

ko plodovi zorijo.

Spet bomo obirali in se veselili, nekaj za ozimnico pustili.

Tudi kostanj že zori,

ga bomo kuhali in pekli in ob moštu katero rekli.

Oglasil se je že tudi šolski zvonec, počitnic je dokončno konec.

Otroci tega niso nič veseli, raje bi okrog doma frleli.

Treba bo v šolo hoditi,

ocene pa domov nositi.

Hilda Lokovšek, DU Šmarje

Ob 90 - letnici Kmetijske šole

35 let učiteljica na Kmetijski šoli

(1. nadaljevanje)

Šolsko posestvo

Ni kmetijske šole brez ustrezne učilnice: polj, sadovnjakov in hlevov. Učenec mora začutiti vonj zemlje, dojeti skrivnost odpirajočega cveta, se z ljubeznijo približati živali...

Šolsko posestvo je glede na gospodarske in politične spremembe po vojni spreminjalo svoj obseg. V Zborniku ob 50 - letnici šole je lepo opisano šolsko gospodarstvo leta 1960:

"Šolsko posestvo meri 110 ha. Površine še niso dokončne, ker se še vedno spreminjajo z arondacijskimi postopki, nakupom in podobnim. Danes posestvo še ni zaokroženo, je pa sestavljeno iz večjih in manjših kompleksov, ki imajo enoten značaj. Okrog šole in gospodarskega dvorišča je večji del njiv, pregonski pašnik in del gozda...Obdelovalna zemljišča služijo dvema panogama: živinoreji in sadjarstvu..."

Leta 1961 je šolsko gospodarstvo obsegalo: 21 ha njih in vrtov, 14 ha sadovnjakov, 1 ha vinogradov, 45 ha travnikov, 40 ha gozdov, 1 ha nerodovitnih tal, 6 ha pa v zakupu.

V govejih hlevih je bilo 72 stojišč, v svinjaki 42 boksov, konjski hlev za 7 živali, 4 skladišča (10 vagonov), 3 kozolci (12 vagonov), 250 m² toplih gred, vinska klet (3 vagone) in prevozni kurnik za 30 kokoši. V govejih hlevih je bilo skupaj s teleti in pitanci 136 živali, v svinjaki 26 plemenskih svinj s pujski, 2 plemenska merjasca, par konj in 20 panjev čebel. Posestvo je imelo tri traktorje in preko 30 različnih strojev.

Leto 1962 je bilo prelomno. Šentjurska šola je bila združena s šolo v Medlogu in Vrbju v Kmetijski izobraževalni center Celje. Šola je morala pod prisilo dati svoje posestvo v upravljanje Kmetijskemu kombinatu Šentjur, sklenjena pa je bila pogodba, ki je omogočala neomejeno uporabo posestva za praktični pouk. N.C.

(se nadaljuje)

Zeleni kotic Marinke Vovk

Ravnanje z odpadki je odraz odnosa do okolja

V Sloveniji ustvarimo letno 850.000 ton odpadkov, v povprečju torej 450 kilogramov na prebivalca. Odlagamo jih na 53 odlagališč, večinoma neurejenih smetišč, na katerih se odpadke najpogosteje samo deponira. Zaradi dolgotrajnih posledic je to najdražji način ravnanja z odpadki. Potrebujemo torej sodobne regijske centre za ravnanje z odpadki, v katerih se odpadke ločeno zbira in razvršča, uporabne odpadke pripravi za reciklažo, preostanek pa zaenkrat le odlaga, dokler ne bo možnosti termične izrabe.

Katero odpadke je mogoče že danes reciklirati? Takšna vprašanja se pogosto pojavljajo tistim, ki jim ni vseeno, ko se trudijo svoje odpadke spraviti v že prepoln zabojnik, kjer končajo njihovi odpadki. Nekatera podjetja v Sloveniji, ki upravljajo z odlagališči in skrbijo za ravnanje z odpadki, so uvedla izvorni sistem ločevanja papirja, pločevink, plastenk in ostalih vrst plastik. Na odlagališčih odpadkov, ki postopoma prehajajo v centre za ravnanje z odpadki ločujejo od ostalih odpadkov tudi avtoplašče, lesno maso, pločevino, odpadno elektroniko, belo tehniko, biološke odpadke in nevarne odpadke. S tem zmanjšujejo količino odloženih odpadkov na odlagališču, s čimer pa varčujejo z deponijskim prostorom, ki je čedalje bolj dragocen in ga v Sloveniji praktično ni več na voljo.

Klasična odlagališča oz. smetišča, kot bi jih večina lahko imenovali, postajajo zgodovina, kajti zakonodaja ne dovoljuje širjenja smetišč, ampak zahteva pripravo odpadkov na reciklažo. Namesto na sedanjih 53 odlagališčih bo v prihodnjih nekaj letih odpadke mogoče odlagati na 12 urejenih regijskih odlagališčih, ostala bodo postopoma zaprli.

Na regijska odlagališča namreč ne bo mogoče odpeljati vseh zbranih odpadkov brez ločenega zbiranja. Predhodno jih bo treba presortirati in jih čimveč pripraviti na reciklažo, za kar bodo skrbeli sodobni regijski ali lokalni centri za ravnanje z odpadki.

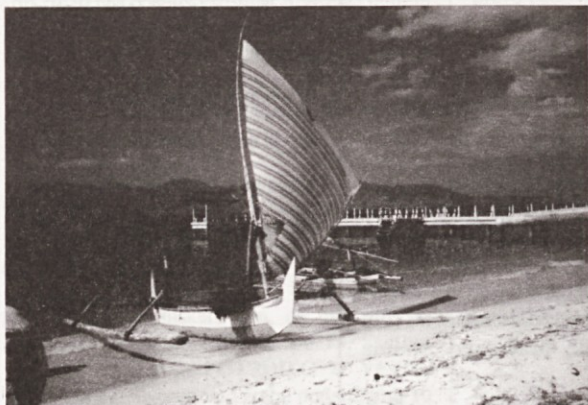
Začetna skrb za ravnanje z odpadki bo zato v bodoče tudi dolžnost občanov, ki doslej kot povzročitelji odpadkov niso imeli možnosti vplivati na kakovost okolja, ki je v veliki meri odvisna tudi od načina ravnanja z odpadki.

Slika vizualno prikazuje letne količine odpadkov, ki jih ustvarimo Slovenci. To je gotovo dovolj tehten razlog, da smo pripravljeni spremeniti odnos do njih.

V Indoneziji (3)

Naš predzadnji postanek je bil torej Lombok, natančneje Gilianski otoki na severozahodu (nudijo lep pogled na silhueto Balija). Tam smo spet malo počivali, lovili sončne žarke, vmes potapljače, morske pse (čisto zares, Mojca je videla tri in odnesla celo kožo) in tavelike želve, ki so se leno premikale po morju in trgale korale. K sreči smo odkrili avstralsko potapljaško šolo z restavracijo, kjer smo pojedli dober hamburger in gigantski sendvič s krompirčkom (to je bil prvi in zadnji lokal, kjer so poznali pravo štručko kruha) - toasta in riža smo imeli namreč že vrh glave. Pri neki Nemki, ki je v svoje mreže ujela srečnega domačina, smo najeli sobe s posteljami (česar zadnja dva tedna skoraj nismo poznali) in tekočo sladko vodo. Spet smo srečali nekaj znanih fac, se malo udomačili, pa je že

bilo potrebno odriniti nazaj na Bali. Bolje prej kot nikoli, je treba v Indoneziji, kjer prevozna sredstva ravno ne poznajo urnikov, kaj šele, da bi se jih držali. Zadnje dneve našega potepanja smo torej spet preživel v nam že znani Kuti, malo postopali naokoli po plaži, deskali na valovih in izropali tamkajšnje trgovince. Ob večerih smo se prelevile (vsaj lepši del ekipe) v prave nočne ptice in dodobra spoznale balijske barčke in plesišča.

Ampak vsega lepega je enkrat konec in tudi mi smo morali petega avgusta vzdigniti krila Garudinega aviona in poleteti znanemu frankfurtskemu letališču naproti. Odigrali smo še zadnje partije taroka, pojedli zadnje porcije riža in eden drugega počasi tolažili, ker smo se vračali nazaj v realnost. Sledili so obiski pri sorodnikih, prijateljih in znancih, nešteto ponavljanj naših dogodivščin in zburjanje skomin. Ampak to je že druga zgodba. Nam pa so ostali spomini in želja po novih dogodivščinah v novih krajih - kdo ve, mogoče pa že to pomlad... **M.O.**

NK ŠENTJUR

organizira ob občinskem prazniku

ŠPORTNO - ZABAVNO POPOLDNE

v športnem parku Šentjur

v petek, 29. 9. 2000, od 15. - 24. ure

Ob 18. uri ekshibicijsko nogometno srečanje

ŠPORTNI NOVINARJI SLOVENIJE : VETERANI ŠENTJUR

Razpoloženje bodo ves čas dvigali...

žurdov
zakon

država v malem
in drugi...

V LJUDNO VABLJENI!

VULKANIZERSTVO

C&C d.o.o.

Tel.: (03) 574 38 02

Na bencinskem servisu **OMV ISTRABENZ** v ŠENTJURJU.

Sava

MICHELIN

TOYO TIRES

DUNLOP

Semperit

HANKOOK

STOMIL

BANDAG

• predprodaja vseh vrst zimskih pnevmatik – 15% popusta

- prodaja, montaža in centriranje vseh vrst pnevmatik
- hitra popravila pnevmatik
- menjava olja in filtrov

Delovni čas: ob delovnikih od **7.** do **21.** ure

sobote in nedelje od **7.** do **13.** ure

Z Optiko Petra med zemljo in nebom

"Bil sem nihče, dokler me niste Vi popeljali med zemljo in nebo...", tako nekako smo morali kleče pred Urbančkovim gostiščem ponavljati za njegovim veličanstvom balonarskim baronom, sicer pa predsednikom Balonarskega kluba Vojnik Dušanom Bojanovičem, ko nas je po uspešnem poletu nad Šentjurjem s krstom sprejel v svetovno družino letalcev z baloni. Potem nas je še posipal z zemljo, nas krstil z ognjem (dame so se kar z grozo prijemale za glave, od koder jim je neusmiljeni baron Dušan z živim ognjem odstranil nekaj obilnih pramenov las) in za zaključek še krepko poskropil s šampanjcem. Po pravilih zakonika rajne Marije Terezije smo dobili častni naslov barona po kraju, kjer smo srečno pristali. Torej Franc Kovač, baron Cerovski. Ja, krasno!

Začelo se je že pred dobrega pol leta s povabilom šentjurske Optike Petra iz Trznice za polet z balonom. Tako, malo za reklamo, malo zares. V košare dveh balonov smo se skobacali v torek, 12. septembra ob 18. uri. V košarici manjšega balona - "samo" 2200 m³ meri - ki ga je pilotiral Jurij Belužič iz Vojnika, sva se kot težka kategorija namestila z Antonom Slemenškom iz Jazbin, precej večji drugi balon pa je dobil kar peterico sicer precej lažjih potnikov. G. Slemenšek, ki si je polet prislužil na Petrinem žrebanju kupcev očal, je pred poletom kar nervozno postopal okrog balonov, tik pred poletom pa je še zavil v bližnji WC. Hvala bogu, jaz takih težav nisem imel. Morda tudi zaradi nekaj kozarcev rizlinga, s katerim nas je pravočasno opogumila Petra.

Štart je uspel, balon se je pričel hitro dvigati, veter pa vleči proti Dramljam. Že nad Lokarjami smo dosegli višino 680 metrov. Na hitro sem naredil nekaj panoramskih posnetkov Šentjurja; rahla meglica nad dolino

plovilo in morda je eden od čarov balonarstva, da nikoli ne veš, kje boš pristal. Le z lovljenem zračnih tokov na različnih višinah se da kaj več narediti. Naš pilot Belužič je poskušal tudi to, a smer se ni bistveno spremenila. Nad Primožem se je spustil skoraj do zemlje, tako da sva s Slemenškom z vrhov grmovja obirala hmeljske grozde, nato smo s hitrostjo 7 km/h brzeli tik nad drameljskimi gozdovi. Da, nizki polet ima tudi svoje čare. S Slemenškom sva iz košare pozdravljala znance, ki so očitno tudi s trdimi tlemi pod nogami z užitkom

balonom poleteli okrog zemlje. V 19 dneh so na višini preko 10 000 metrov objadrali naš planet. Na takšnih višinah so močna zračna strujanja, menda se da leteti tudi s hitrostjo do 600 km/h. Polet jih je stal 22 milijonov dolarjev. Mi smo bolj malenkostni, letimo za užitek, mimogrede pa poskušamo tudi kaj zaslužiti z udeležbo na različnih prireditvah, festivalih, tudi turističnih poletih. Enourni polet stane pri nas 15 000 SIT. Kar pri Optiki Petra se naročite, če vas bo še zamikalo! Sicer pa se poskušamo preživljati s sponzorji, na

opazovali naš polet.

Naš bratski balon je pristal v Jarmovcu, zraven Zonzanija, nas pa je veter nosil dobrih 300 metrov bolj zahodno in smo iskali v bližini drugo primerno pristajališče. Našli smo ga na Koštomajevi njivi v Cerovcu. Pristanek je bil mehak, takoj so se pojavili prijazni radovedneži, gospa Novakova je prišla s steklenko slivovke, Belužič je odprl pločevinko piva... ja, kar zanimivi so ti baloni. Zapel je mobilni, zemeljska ekipa sestavljena iz Renata Kumra, njegove žene Petre in pa seveda avtomobila s prikolico, je bila kmalu na travniku ob balonu. Še pol urice zlaganja balona, nakladanja košare in gorilcev s plinskimi bombami, vsa ta krama tehta kar okrog 300 kilogramov. V Jarmovcu smo se sestali z enako srečno "bratsko" ekipo iz drugega balona in kmalu "zagreznili" pri Urbančku.

Zakaj letite, g. Bojanovič?

"Če vam povem, da sem že leta 1967 prostovoljno pometal hangarje na letališču, samo da sem lahko gledal letala, vam bo vse takoj jasno. Bil sem jadralni letalec, zmajar, zdaj letim z balonom. Je pač užitek in izziv. Z balonom sem že preletel Alpe, 4000 metrov visoko, iz Bohinja sem v dveh urah priletel v Ajdovščino. Pa to seveda ni nič v primerjavi z lanskim svetovnim dosežkom, ko so z

balonih nosimo njihove reklame. Glede tega smo v Celju še bolj pri tleh, v Ljubljani pa se pri večjih sponzorjih da dobiti tudi komplet balon."

Balon seveda ni poceni zadeva?

"Stane od 50.000 DEM naprej. Računajte še na ekipo na zemlji, pa na porabo plina - za enourni polet s toplozračnim balonom, kakršni so naši, porabimo tudi do 60 kg propan butana - pa boste videli, da balonarstvo ni hec."

Gospa Petra, kako ste vi zajadrali med balonarje?

"Pred tremi leti sem na celjskem sejmu dobila nagradni polet z balonom in tako se je začelo. Za balonarstvo pa se je navdušil tudi mož Renato. Celo na poroko v Šentjur sva priletela z balonom. Resda smo takrat pristali pol na drevesu in pol na gnojišču, a je vendarle ostal lep spomin."

Ob 22. uri smo pri Urbančku s krstno slovesnostjo zaključili našo balonarsko avanturo. Po nekaj kozarčkih - za en liter je moral dati tudi Slemenšek, ker je pozabil in obvezen "ti" med novopečenimi balonarskimi baroni - sem zlahka prezrl, da smrdim po zažganih laseh, sem ves lepljiv od šampanjca in me za ovratnikom že vedno žgečka "krstna" zemlja. Bil je lep dan in lep dogodek.

F.K.

g. Slemenšek - zamišljenost pred štartom

fotografsko ni bila najbolj obetavna. Pogled z višine 600 metrov na z večernim soncem obsijano šentjursko in širšo pokrajino je nekaj posebnega, res prijetnega. "Vsaka stvar v zraku ima svoj čar. Vse skrbi pustiš na tleh, pozabiš na vse zemeljske tegobe", sem se spomnil Dušanove razlage, kaj mu pomeni balon. Balonar lahko komaj kaj usmerja svoje

zdravniški nasveti

Ob začetku šolskega leta

Začetek šolskega leta je tudi začetek preventivnega in zdravstveno vzgojnega dela: sistematski pregledi na devetih osnovnih in eni srednji šoli (2047 učencev in dijakov), zdravstvena vzgoja na vseh osnovnih šolah v obeh občinah in Kmetijsko gospodinski šoli (2391 šolarjev in dijakov), sodelovanja pri naravoslovnih dnevih, roditeljskih sestankih, učnih delavnicah (šola dobre drže in vaje, pravilne prehrane, zdravega življenjskega sloga...), obeležitev pomembnih datumov iz zdravstveno vzgojnega koledarja (ob dnevih boja proti kajenju, AIDS-u, drogam...).

Le naša skupna prizadevanja bodo pripomogla k večji kakovosti življenja v šoli, zdrav način življenja bo pomagal reševati učne težave in le pridobljeno znanje bo omogočilo aktivno udeležbo pri vedno večjem tehnološkem napredku in vključevanju v sodobna družbena dogajanja. Skupaj in s starši moramo naše otroke pripraviti na samostojno življenje.

NOVO V MEDICINI...

Nad astmo z varnejšim zdravilom

Singulair tabletki, ki jo vzamemo enkrat dnevno, bistveno izboljša nadzor nad astmo in je primerljiva z dosedanjimi oblikami zdravljenja. Na voljo je kot 5 mg tableta za otroke od 6-14 let in kot 10 mg tableta za

stranskih učinkov in ne zavira rasti.

Doslej je po svetu v 74 državah to zdravilo uspešno uporabilo že več kot 2,5 milijonov bolnikov.

Akne

Akne niso nove, so pa vedno aktualne. Začetek šole, študija, stresi, manj sončnih žarkov, drugačna prehrana privedejo v jeseni do "poslabšanja" naše kože. Tisti, ki smo dedno nagnjeni k čezmernemu delovanju lojnic, imamo spet težave z aknami.

Prva stopnja aknaste kože so mikrokomedoni, še nevidni s prostim očesom, naslednja stopnja so belkaste zaprte buncice, tretja stopnja so ogrci, črni čepki, ki štrlijo iz izvodil lojnic. In če se ti zagnijo, vnamejo, nastanejo večje gnojne pustule ali celo abscesi.

Zdravljenje aken je težavno in dolgotrajno: pravilna nega kože, prehrana, vzdrževanje psihofizične kondicije... in tudi zdravila.

Lokalno uporabljamo preparate v obliki gelov, losionov (Klimicin, Dalacin), sadne oziroma AHA kisline, pri hujših gnojnih vnetjih tudi antibiotična mazila. Zelo uspešna je laserska terapija. Pri trdovratnejših in obsežnejših oblikah je pogosto potrebno dodajati antibiotična zdravila v obliki kapsul ali tablet., zdravila z vitaminom A, včasih celo hormonsko terapijo.

Če upoštevamo ustrezna navodila, poskušamo ujeti še nekaj sonca, se pridno učimo ali delamo in naredimo kaj dobrega še komu drugemu, bomo srečnejši in tudi mozolji nas bodo zapustili.

Draga Kovač - Škoberne, dr. med.

Pravni nasveti

V podjetju sem se zaposlil s 1.5.2000 in sicer za določen čas 9 mesecev. V podjetju so mi rekli, da bom nekaj dopusta že dobil, regres pa da mi še ne pripada. Ali imajo prav?

R.L. iz Šentjurja

Pravico do izrabe celotnega letnega dopusta v skladu s 57. členom Zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 14/90, 5/91, 71/93) pridobi delavec (ne glede ali je zaposlen za določen ali nedoločen čas) po šestih mesecih nepretrganega dela ne glede na to, ali delavec dela polni delovni čas ali krajši delovni čas od polnega. Če tega pogoja delavec ne izpolni v koledarskem letu, mu gre le pravica do letnega dopusta, sorazmerno s časom, prebitim na delu.

Vi boste pogoje iz 57. člena ZDR (glej zgoraj) izpolnili še v tem koledarskem letu, to je s 1.11.2000 in boste z naslednjim dnem upravičeni do izrabe celotnega dopusta. Ne glede na to, koliko dopusta boste porabili, vam s 1.11.2000 pripada tudi celotni regres za letni dopust, saj določba 51. člena Splošne kolektivne pogodbe za gospodarske dejavnosti (Uradni list RS, št. 40/97) jasno določa, da je pravica do regresa za letni dopust vezana na pravico do izrabe letnega dopusta, ne pa na dejansko izrabo dopusta. Če vam delodajalec ne bo omogočil izrabe letnega dopusta zaradi povečanega obsega del oziroma drugih razlogov na strani delodajalca takoj po preteku šestmesečnega roka, lahko dopust še vedno izkoristite v naslednjem letu. Pravice do letnega dopusta ni dovoljeno kratiti in je delodajalec lahko odškodninsko odgovoren za nasprotno ravnanje. Nesporno imate pravico do regresa, ki znaša, v skladu s tarifno prilogo k Splošni kolektivni pogodbi za gospodarske dejavnosti od 107.712 do 131.646 SIT.

Predlagam vam, da se ponovno obrnete na svojega delodajalca in skušate z njim uskladiti nejasnosti, v skrajni sili se lahko za pomoč obrnete na pristojno enoto Inšpektorata za delo, ostaja pa vam tudi sodna pot, kjer lahko svoje pravice iztožite pred delovnim sodiščem v Celju.

Gregor K., univ. dipl. prav.

Še lahko prijavite škodo po suši

Občina Šentjur poziva tiste oškodovance po suši 2000, ki v mesecu juliju niso prijavili škode, da to storijo sedaj. Oglasite se na Občini, soba št. 56, ali na sedeže KS do vključno 6. oktobra. S seboj prinesite obrazce D, ki ste jih v mesecu maju pošiljali v Ljubljano.

Če ste škodo po suši že prijavili v mesecu juliju, ponovna prijava ni potrebna. **Direktorica o.u.: B. Škoberne**

Otroški dodatki - obvestilo staršem

Center za socialno delo obvešča vse starše, ki imajo šolarje starejše od 15 let (osnovnošolce, dijake in študente), da morajo do 31. oktobra dostaviti potrdilo o šolanju, sicer jim bo otroški dodatek odvzet.

Direktorica: Cvetka Jager

Telefonske številke veterinarske službe

- Veterinarstvo Šentjur d.o.o.: 03 5743 128; 03 5743 077 in 03 5741 644 /Fax
- Dežurni živinozdravnik: 041 618 772 - 24 ur vse dni.

Kuharski kotichek

Predlog za oktobrsko kosilo

Zdrobova juha

Na maščobi prepražimo večjo žlico pšeničnega zdroba, ko porumeni, ga zalijemo z vodo ali z govejo juho oziroma zboljšamo okus z jušno kocko. Solimo, dodamo lovorjev list in pustimo vreti 10 minut. Dodamo raztepena jajčka, sesekljan peteršilj, malo popopravimo. Juha je gotova.

Za glavno jed bomo spet uporabili papriko. Zakaj pa ne, saj je v trgovinah še veliko.

Svinjski zrezki s papriko

Pripravimo svinjske kotlete, jih posolimo, popopravimo in naoljimo. Nekaj časa jih pustimo v tej marinadi. Med tem na maščobi prepražimo srednje veliko čebulo. Ko porumeni, ji dodamo na rezance narezano papriko, posolimo in dušimo. Na osebno vzamemo eno veliko

papriko. Nato dodamo narezan paradižnik, tudi enega na osebno. Zopet pražimo. Ko je oboje na pol mehko, dodamo pripravljeno meso. Vse skupaj pokrito dušimo, da se meso zmeha. Pred koncem posodo odkrijemo, da tekočina izpari. Zrezki, s prijetnim okusom, ostanejo sočni, papriko in paradižnika pa porabimo kot prilogo. Zraven lahko porabimo krompir v kosih.

Za desert predlagam zavitek s slivami.

Listnato testo razvaljamo na 2 do 3 milimetre, nanj ob enem robu položimo razkoščičene slive. Te malo posladkamo, potrosimo s prepečenimi drobtinami, cimetom, vanilijevim sladkorjem. Za večje razkošje lahko dodamo pest ali dve zmletih orehov ali lešnikov. Dodamo še smetano. Testo zvijemo. Pečemo na s papirjem obloženem pekaču. Pečen zavitek narežemo in posipamo s sladkorjem.

Pa dober tek!

C.H.

LIGA MALEGA NOGOMETETA Šentjur 2000

Predstavljamo ekipo Loka pri Žusmu

Ekipo Loke pri Žusmu - skupaj že 20 let. 8-krat prvaki občinske lige. Ekipo sestavljajo: Krajncar, Gobec, Kovačič, Zendzianowsky, Žafran, Drobne, Mastnak, Gajšek S., Zebič, Gajšek P., Pangerl, Svetnšek, Hrovatič.

TEKME VREDNE OGLEDA:

CUP - Šentjurja
8. 10. 2000
18:00 KAC - Juventus
19:00 Loka - Frizerstvo Tina
FINALE
22. 10. ob 18:00 in 19:00

EKIPA MESECA SEPTEMBRA

IGRALEC MESECA: VREČKO (Frizerstvo Tina)

Lestvica (točke, gol-razlika)

I. liga (17. kolo):

FRIZERSTVO TINA	46	71 - 27
ŠENTVID	39	58 - 30
DRAMLJE	37	72 - 30
LOKA	32	58 - 45
KMN PONIKVA	28	36 - 42
OBRITNA ZBORNICA	25	46 - 54
KAC	24	53 - 42
MAKROKOM	22	45 - 39
GREMLINI	20	45 - 57
JAKOB	13	30 - 48
SLIVNICA	9	28 - 78
VRBICA	-2	12 - 70

II. liga (20. kolo):

MARATONIK	51	67 - 34
ŠVEDI	46	68 - 39
ŠKMŠ	43	74 - 41
BIO DOM ŽEGRO	39	81 - 49
GAMSI	32	60 - 49
GROBELNO	29	61 - 59
SOKOLI	27	63 - 60
KANDY	27	54 - 58
STOPČE	26	47 - 49
POTPUHI	23	34 - 51
TORNADO	22	61 - 70
ŠD DOBRINA	19	43 - 67
KELTI	18	43 - 64
AKSE	6	36 - 9

by Žan Ž.

Nogometaši Šentjurja v sredini lestvice

Josip Vugrinec novi trener NK Šentjur

Od začetka septembra imajo nogometaši Šentjurja novega trenerja. Prejšnjemu strategu Igorju Saviču je potekla začasna licenca, v klubu pa so se odločili, da ne bodo dopustili polovičarstva in se odločili angažirati 49-letnega Josipa Vugrinca.

Vugrinec je znano ime na slovenski trenerski sceni. Bil je dolgoletni pomočnik v velenjskem Rudarju, letošnjo sezono pa je neuspešno pričel na klopi Šmartnega, kjer so ga zaradi slabih rezultatov odsvolili ravno pred tekmo s Šentjurjem, ki se je v istem času razšel z Igorjem Savičem, ki mu je potekla licenca. Slednji je v športnem dnevniku Ekipo obtožil upravo, da je zrežirala njegov odstop, kar predsednik Drago Mackošek ostro zanika:

"Trenerju je potekla licenca in to je glavni razlog, da nismo bili pripravljeni za nadaljnje sodelovanje. Fizično je bilo nemogoče, da bi opravil potrebne izpite, uprava kluba pa ne more dovoliti polovičarstva. Res je tudi, da nismo bili zadovoljni z igro, rezultati pa so bili še kar solidni. Z novim trenerjem, s katerim smo se domenili za sodelovanje do konca jesenskega dela, se je igra že popravila. Gospod Vugrinec nam je garant za dobre predstave in uvrstitev najmanj v sredino lestvice".

Šentjurčani so v zadnjem obdobju zabeležili dve zmagi in dva poraza. V domačem derbiju s Šmartnim jih je po odstopu Saviča vodil Ivan Bauman. Z golom Obreza so povedli že v drugi minuti, a kmalu "kasirali" dva zadetka in bili tako prvič letos poraženi. Teden dni kasneje je na klopi Šentjurja v tekmi z novinci v ligi Renkovci, debitiral Josip Vugrinec. Gledalci so videli kar osem zadetkov, Šentjurčani pa so zmagali 5 : 3. Posebej napete so bile zadnje minute. Naši so vodili 4 : 1, vendar nespretno dobili dva gola, gostje pa so zadeli še vratnico. Tik pred koncem je s svojim prvim zadetkom v drugi ligi stvari dokončno razčistil mladi Vid Habjan.

NK Šentjur bo v 2. SNL oktobra doma igral srečanja z Dravinjo (8.10.) in Aluminijem (22.10.), gostoval pa pri Viator & Vektorju in Železničarju iz Maribora. Vstopnina za tekme je 800 SIT, v klubu pa so na voljo tudi sezonske karte po 3000 SIT. V petek, 29. septembra, bo NK Šentjur v sklopu koncertov na košarkarskem igrišču pripravil tudi ekshibicijsko nogometno tekmo.

Prejšnjo nedeljo so Šentjurčani izgubili v Lendavi proti Nafti, predvčerajšnjim pa so doma igrali z Ivančho Gorico 1:1. V solidnem srečanju so povedli gostje, a so Šentjurčani z golom Baumana še uspeli izenačiti.

Predsednik Mackošek je z dosedanjimi rezultati relativno zadovoljen, svojo ekipo pa vidi višje kot je trenutno. "Naše mesto je v zgornji polovici lestvice, mislim pa, da imamo ekipo tudi za med prvih pet mest na lestvici".

Z delom še vedno nadaljuje skupina 60 otrok pionirske šole nogometa, ki jo vodi Bogdan Jurkovnik. Z ligama sta pričeli tudi kadetska in mladinska ekipa, ki pa nista kaj prida uspešni in se bosta borili za obstanek v vzhodni skupini druge lige. Kadeti imajo po petih krogih eno točko, mladinci pa tri. Slednji so pred dnevi po enajstmetrovkah izpadli proti Zrečam tudi v pokalnem tekmovanju. Skupaj s Savičem je iz kluba odšel tudi Kasim Kokot, tako da v selekciji trenutno nimajo stalnega trenerja.

L. H.

Najboljša šentjurska taekwondoista šla na svoje

Fredi Kolenc in Uroš Urleb ustanovila nov klub

S septembrom je s treningi v Gorici pri Slivnici začela skupina borcev večšine taekwondo, ki so člani pred dnevi ustanovljenega Taekwondo kluba Šentjur.

Ustanovila sta ga najboljša šentjurska borca, svetovni ekipni podprvak in aktualni športnik Šentjurja Fredi Kolenc in Uroš Urleb, četrto uvrščeni na zadnjem EP na Škotskem. Kolenc in Urleb nista bila najbolj zadovoljna s stanjem v njunem dosedanem klubu Ahac. Vodilni moške naj ne bi imeli korektnega odnosa do svojih tekmovalcev.

Fredi in Uroš pravita, da nočeta pogrevati nesoglasij in kuhati zamer. Zdaj sta na svojem in vsi načrti so povezani z novim klubom. Vanj sta pripeljala nekaj borcev iz Ahaca, veliko mladih pa je začelo trenirati na novo. V slivniški telovadnici se jih ob ponedeljkih in sredah ob pol sedmih zvečer zbira okrog 30. Najboljša šentjurska taekwondoista bosta v bližnji prihodnosti na osnovnih šolah izvedla demonstracije in na ta način skušala mlade navdušiti, da se jim pridružijo na treningih.

Seveda se bodo najboljši v klubu udeleževali tekmovanj, poleg državnih prvenstev in turnirjev v Sloveniji imata Kolenc in Urleb v načrtu gostovanja v Italiji, na Nizozemskem in še kje. Želita obdržati tudi mesti v slovenski reprezentanci, vanjo pa bi rada pripeljala še kakšnega od talentiranih mladincev, ki vadijo z njima. Klub išče tudi generalnega pokrovitelja.

L. H.

V soboto pričetek Lige Kolinska

Edini cilj je obstanek

Košarkarji Kemoplast Alposa (v nadaljevanju KA) v soboto (30. 9.) z gostovanjem v Sežani pri Kraškem zidarju začenejo svoje nastopanje v prvoligaški košarki. V dvomesečnih pripravah so dosegli 11 zmag in 4 poraze. Trener Pučko se ubada s težavami na centrski poziciji, kjer je ostal samo Čović, saj okrepitev Črešnik zaradi poškodbe ne bo mogel igrati predvidoma kar 6 mesecev. Je obstanek realen cilj?

Sodeč po rezultatih prijateljskih tekem, smo lahko optimistični. Šentjurčani so bili v 15 dvobojih poraženi le štirikrat. Med zmagami moramo izpostaviti uspeha proti hrvaškima prvoligašema Hermes Analitici in Zagrebu, katerega poraz v Šentjurju je doživel odmev tudi v hrvaški javnosti. Omembe vredni sta tudi dve zmagi nad češkim prvoligašem Ostravo, ki se je pripravljala v Kozjem. KA je izgubil s prvaki srbskega dela lige BIH in udeleženci pokala Saporta, Igokeo. Slednji so s podobno razliko kot Šentjurčane ugnali tudi nekatere druge slovenske prvoligaše. Omeniti velja edini srečanja z bodočimi tekmeci v Ligi Kolinska na turnirjih v Murski Soboti in Zrečah, kjer je bil KA drugi, oziroma tretji. Izgubili so tako proti Triglavu kot proti Rogli Atras. V opravičilo lahko navedemo hud ritem treningov in tekem, tako da so bili igralci že močno utrujeni, čeprav so se tekmece v vsaj po igri dobro upirali, poraza pa nista bila nikakršna rezultatska poloma.

Tudi v letošnji sezoni bo v Hruševcu poskrbljeno za zabavo obiskovalcev tekem. Gledalci, ki bodo kupili vstopnice po 700 tolarjev, se bodo lahko znova poskušali v metih s sredine igrišča. Osnovnošolci bodo imeli vstopnice po 300 tolarjev. Nanje bodo lahko napisali tudi svoje podatke, jih vrgli v boben in tako sodelovali v nagradni igri. Na zadnji tekmi v letošnjem letu bodo namreč med njimi izžrebane tri nagrade: motorno kolo, gorsko kolo in glasbeni stolp. Ob odmorih bodo gledalce zabavale tudi plesalke.

V pripravljalnem obdobju je največ pokazal Jadranko Čović, ki je praktično na vseh tekmah dosegel več kot 20 točk. Dobro je igrala tudi branilska linija, kjer je Ilija Petrovič pokazal nekaj izjemnih potez, vnesel pa je tudi višji ritem igre, ki je ob novih pravilih nujen. Nekaj odličnih tekem je

odigral Novakovič, na solidni ravni pa so bili tudi Kahvedžič, Peter Maček, Jovanovič, Tomažin, Kočar in Rovšnik.

Najmlajši košarkarji drugi

Sredi septembra je KA pripravil turnir za dečke rojene leta 1987 in mlajše. Povabilo so se odzvale tri ekipe. Največ znanja so prikazali mladi Trboveljčani, pred domačini, Kelejo iz Celja in Šentiljem. Organizacija tekmovanja je bila na višji ravni kot je to navada, saj so vsi udeleženci lahko nasitili in napojili svoje želodčke. Trener Dejan Mihevc in soorganizator Danilo Razboršek se zahvaljujeta sponzorjem Kei, pekarni Jager, Juriju in Kolinski za dobre, sodnikoma Rahtenu in Bračunu ter zapisnikarkam za usluge.

Kljub vsemu se postavlja vprašanje, če je to dovolj za obstanek v prvi ligi. Vsa igralna mesta so dobro pokrita, izjema je le zelo pomembna pozicija centra. Matej Črešnik, na katerega je trener Pučko zelo računal, je namreč izgubljen za vso sezono. Poškodba hrbita je hujša, kot je sprva kazalo. Znani doktor Peharec iz Pule pa je Šostanjčanu predpisal kar šest mesecev mirovanja. Kot klasičen center lahko zdaj igra samo 204 cm visoki Čović, dopolnjujeta pa ga lahko kvečjemu Jovanovič in Tomažin. Večina moštev v prvi ligi ima po dva igralca visoka okrog 210 cm in še kup dvometrašev, medtem ko sta v Šentjurju nad dva metra visoka le Čović in Tomažin. Rogla, za primerjavo, ima kar 6 takšnih košarkarjev.

Uprava kluba se zaveda nastalega problema, vendar zaenkrat še ne bodo kupovali novega centra. Po besedah predsednika Lapornika je na tržišču izjemno težko najti tujega igralca, ki bi bil zagotovilo za dobre igre. Preverjeni centri imajo za Šentjur astronomske cene, pri nakupu ostalih pa je veliko odvisno od sreče. Kljub vsemu pa bo uprava

prej ali slej verjetno prisiljena ukrepati, saj bi bil pravi čudež, če bi bili Šentjurčani uspešni samo z enim centrom.

Minulo soboto je Kemoplast Alpos igral pokalno srečanje v Šostanju proti Elektri in zmagal 100:86. Ta teden se košarkarji mirno pripravljajo za svoj prvenec med prvoligaši. Za obstanek v ligi bo v najboljšem primeru potrebnih najmanj deset zmag v 35 tekmah. Trener Pučko pravi, da se ne bodo v nobeni tekmi vnaprej predajali in da bodo skušali presenetiti. L. H.

Razpored tekem KK Kemoplast Alpos v septembru in oktobru:

1. krog, 30. september:
Kraški Zidar - Kemoplast Alpos
2. krog, 2. oktober:
Zagorje - Kemoplast Alpos
3. krog, 7. oktober:
Kemoplast Alpos - Helios
4. krog, 14. oktober:
Triglav - Kemoplast Alpos
5. krog, 21. oktober:
Kemoplast Alpos - Savinjski Hopsi
6. krog, 28. oktober:
Geoplin Slovan - Kemoplast Alpos

Vse domače tekme bodo praviloma ob 19.00.

Cene vstopnic so 700 SIT za odrasle in 300 za osnovnošolce. Priporočamo vam nakup sezone vstopnice, ki zagotavlja ogled najmanj 16 domačih tekem. Cena je 6000 SIT, vstopnico pa si je moč priskrbeti v šentjurski poslovalnici Loterije Slovenija (pri knjižnici), na posebni stojnici (pred domačo tekmo bo postavljena na Mestnem trgu) in v KK Kemoplast Alpos.

Vabimo Vas, da si pridete v Hruševac ogledat prvoligaško košarko!

Kriza ženske košarke

Letos samo s pionirsko ekipo

Najnovejša vest iz ŽKK Šentjur je, da so ostali tudi brez mladinske ekipe, kar je pravo presenečenje in razočaranje. Kljub temu, da je vodstvo kluba še v začetku meseca zagotavljalo, da se bo sezona normalno začela.

Predsednica kluba Andreja Stopar je dejala, da letos resnično ni pričakovala kaj takega, sploh po tem, ko je bila ekipa že prijavljena v ligo. Žal pa je nekaj igralcev poškodovanih, nekatere so prenehale trenirati, ostali pa so tudi brez pravega centra in tako je na razpolago samo sedem igralcev. V klubu so se zato odločili, da bodo odpovedali tekmovanja, za kar jih lahko doleti tudi denarna kazen, kajti niso pristali na to, da bi vseeno igrali izven konkurence. To se jim zdi nesmiselno in bodo raje izpustili eno sezono ter se v tem času pripravljali na naslednjo. Treningi bodo še vedno potekali pod vodstvom dosedanjega trenerja Bojana Mackoške in sicer trikrat tedensko v dvorani OŠ Franja Malgaja. Enkrat mesečno pa naj bi punce odigrale tudi kakšno prijateljsko tekmo.

No, kljub vsemu pa v ligi ostajajo pionirke, ki pod vodstvom Janija Čedeta trenirajo dvakrat na teden v Šentjurju in dvakrat v Šmarju. Zanje se je tekmovanje začelo minulo nedeljo, ko so v Hruševcu igrale proti Cometu iz Slovenskih Konjic. M.K.

Teniški turnir ob občinskem prazniku

Zmaga Alešu Špornu

Ob občinskem prazniku je šentjurski teniški klub organiziral tradicionalni turnir. Udeležilo se ga je 21 igralcev, kar je nekoliko manj kot v prejšnjih letih. V finalu sta se pomerila Aleš Šporn in Tadej Kincl. Z rezultatom 6 : 0 in 6 : 1 je zmagal Šporn, tretji pa je bil Jezernik iz Celja. V tolažilni skupini je bil najboljši Željko Mackošek. Kot ponavadi, se je turnir zaključil pri Baku. L. H.

Šahovska novička

Za občinski praznik najbolje Brinovec, naši dobri

Po nekajmesečnem premoru so šahisti v petek, 22. t.m., nadaljevali s serijo turnirjev v pospešenem šahu; tokratni je štel tudi za počastitev občinskega praznika. V gostišču Kajzer je bil med kar 36 udeleženci prepričljivo najboljši D. Brinovec; turnir je osvojil brez oddane točke v sedmih kolid. 2. mesto je osvojil Skok, tretje pa Pešec. Od naših je bil najboljši 6. F. Gazvoda, odlično 8. mesto pa je osvojil Pišek. Za njima so se z enakim številom točk (4,5) zvrstili še 9. Streicher, 10. Drobne in 12. Diacci. 16. mesto je osvojil Potočnik (4), 19. Vrankič, ostali pa so se odrezali slabše. [sg]

NAGRADNA KRIŽANKA

[illegible]

SLOVARČEK: LEIBL - NEMŠKI SLIKAR; EKA - ŽENSKO IME; TAR - KATRAN (ANGL.)

Nagrade za prejšnjo križanko podeljuje **Jeršič Peter, Prevozi in trgovina.**

Darilni bon: 5000 SIT - **Justa Pintarič**, DU Šmarje; 3000 SIT - **Gerika Pelko**, Šentjur; 2000 SIT - **Vida Pilinger**, Laze.

Nagrade so prejeli po pošti: **Mateja Tovornik**, Škarnice; **Jerica Senica**, Planina; **Jože Rajtmajer**, Celje; **Stane Kostanjšek**, Kranjčje; **Martin Ozis**, Planina; **Jernej Lesar**, Ljubljana; **Ivanka Debenak**, Primož.

Lan ko bi bilo res

Spet smo na vrhu

Potem, ko smo se Šentjurčani super odrezali pri ceni za kabelsko televizijo (po doslej zbranih podatkih nam v vsej državi ni para) in se odlično visoko uvrstili pri cenah za vrtce, se sedaj lahko pohvalimo tudi z eno od medalj za uvrstitev na vrhu pri ceni vode. Pa še naj kdo reče, da smo "skromni in pridni" in da imamo slabo občinsko oblast!

Težko srce in bogastvo

Predsednik Odbora za okolje in prostor B. Oset se je s težkim srcem odločil za pristanek na zvišano ceno vodarine. Odločitev mu je odločilno olajšalo spoznanje, da je voda neprecenljivo bogastvo.

Napetost brez vzroka

Potem, ko je župan na začetku zadnje seje občinskega sveta testiral glasovalno napravo, pa ta kljub nekaj mesecev trajajočim popravilom in odkriti diverziji s prilepljenimi čigumiji ni

delovala, je vse kazalo, da bo spet prišlo do glasovanj, kjer bo treba nadzorovati "Puckote".

Pa ni bilo nič.

Popust

Ker se je "Šentjurčan" odločil, da bo na prodajnih policah na isti dan kot Šentjurske novice, predlagamo 10 odstotni popust za vse bralce, ki bodo kupili oba časopisa.

25-krat manj vredni

Lokarski gasilci, ki so za 100 let delovanja dobili enako občinsko priznanje (pa še sami so se morali predlagati) kot študentje za 4 leta ŠKMŠ, so sklenili, da bodo odslej gasili le še na veselicah. Tako kot študentje.

Zakaj zapora?

V izogib neprijetnim zapletom ob cestni zavori v Zelencah sporočamo upornemu odboru, da so bile vse njihove zahteve v preteklih letih že trikrat v celoti izpolnjene.

Ekološko obvestilo

KS Kalobje obvešča vse, ki ne veste kam s svojimi odpadki, da jih deponirati na novo odprtem smetišču KS ob gozdnem robu v Kostričnici. Tisti, ki imate do tega smetišča več kot 1 kilometer, lahko smeti "kipnete" kar na dvorišče KS Kalobje.

Cveto dvakrat boljši

Mestni župan Cveto ni posekal občinskega Jurija le po svetovljanstvu svoje proslave temveč tudi po dolžini in dosegu zgodovinskega kursa za občane v slavnostnem nagovoru.

Kje se konča šentjurska zgodovina?

Začetek je nesporen: sodeč po slavnostnih govorcih je to kamena doba. Kje je konec? Za občinskega Jurija navadno pri Slomšku in Ipavcih, mestni Cveto pa rad potegne še naprej do Dušana Kvedra - Tomaža. Nadaljevanje se bo pisalo - po njuni smrti.

• **NAJVEČJA PONUDBA JAPONSKIH VOZIL TOYOTA, SUZUKI IN SUBARU** •

TOYOTA YARIS - EVROPSKI AVTO LETA 2000

YARIS

AKCIJA cool
klima za 98.000 SIT

1.0 ali 1.3, 3V ali 5V od **1.971.600 SIT**

Ob nakupu Toyote Yaris plačate **1.000.000,00 SIT** šele čez 1 leto brez obresti!

NOVI RAV4

TOYOTA
2.0 WT-i
150 KM, 3 ali 5v že od **5.088.000 SIT**

oprema: stalni 4-kolesni pogon, ABS + EBD zavorni sistem, klima, el. paket, airbag

SUZUKI Jimmy JX 1.3 4x4

AKCIJA
darilo 1000l goriva že od **2.566.930 SIT**

PRODAJNO SERVISNI CENTER
ANDI AVTO d.o.o.

Salon Celje, Miklošičeva 5, 483-473 • Salon Šentjur, 743-086, servis in rezervni deli, 743-389

PONUDBA RABLJENIH VOZIL

Delovni čas:

ŠENTJUR - pon-pet: 8.00-17.00, sob: 8.00-12.00,
PE Celje - pon-čet: 8.00-18.00, pet: 8.00-15.00, sob: 8.00-12.00

UGODNI KREDITI TOM + 4,5%
KREDIT NA POLOŽNICE
STARO ZA NOVO
STARO ZA STARO - LEASING

OPTIKA
OČESNA AMBULANTA

Gleščič
tel.: 063/441-803

Gosposka 23, 3000 CELJE - Ul. Leona Dobrotinška 6b, 3230 ŠENTJUR

Največja in najkvalitetnejša izbira okvirjev
z eno do deset letno GARANCIJO

GUCCI
ANNE KLEIN
VERSACE

VALENTINO
GIANFRANCO
FERRE
LUNETTES

Christian Dior
VOGUE
occhiali

Ray-Ban

Ko potrebujete jabolka za ozimnico

TRGOVINA MEJA ŠENTJUR

/pod kmetijsko šolo/
tel.: 574 31 94

šentjur, d.d.

SLOMSKA JABOLKA ZA OZIMNICO
VSEH SORT IN KVALITET

Poleg ozimnice jabolk vam za **ozimnico** nudimo tudi:
krompir (29,90 SIT/kg), česen (259,90 SIT/kg),
čebulo (69,90 SIT/kg), zelje (33,90 SIT/kg),
ostalo živilsko blago po **konkurenčnih** cenah,
proizvodi Meje Šentjur: jajca, lešniki, testenine **zelo ugodno!**

OBIŠČITE NAS IN SE PREPRIČAJTE!

Pričakujemo vas vsak dan od 7.30 - 19.00 ure, sobota od 7.30 - 12.00 ure.

VULKANIZACIJA IN ROČNA AVTOPRALNICA

Celje - skladišče

D-Per

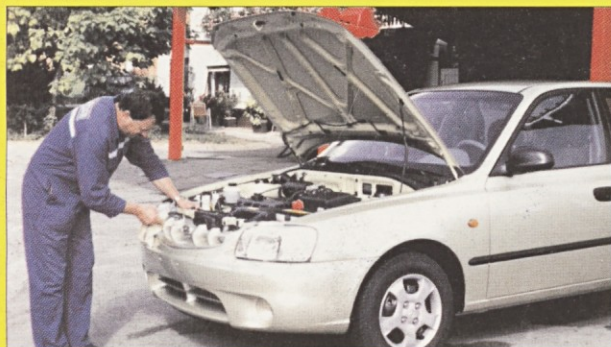
18/2000

5000008049,9

COBISS o

Ul. Tončke Čečeve 17, 3230 Šentjur; tel: (03) 749 17 10, 7

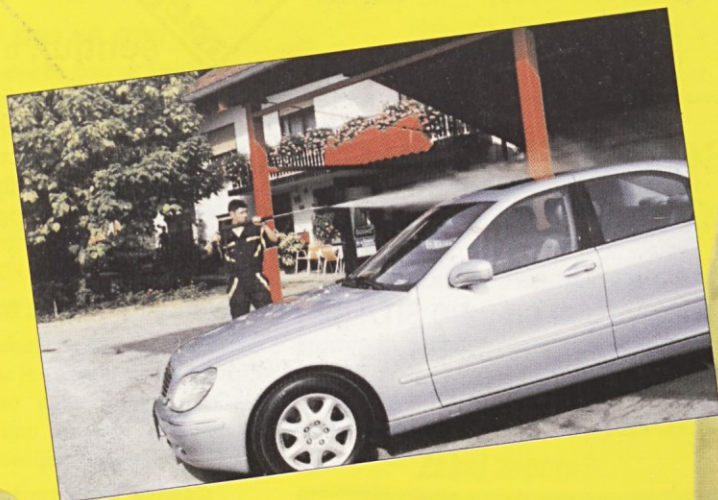
Zakaj bi čakali na jutri?

Namestite zimske gume že danes,
po **15. novembru** bo morda že prepozno!

**V vsem septembru in oktobru
nudimo predzimski popust**

do -15%

Možnost plačila na čeke Banke Celje ter
z bančnimi karticami **ACTIVA**,
MAESTRO in **MASTERCARD**.

delovni čas:

delovnik 8.00 - 18.00

sobota 8.00 - 13.00

BRIDGESTONE

FULDA
VISOKA NEMŠKA TEHNOLOGIJA

DUNLOP

Continental

kormoran

Sava

GOODYEAR

MICHELIN

PIRELLI
Debica